naš čas

cena 400 din
številka 13 (919)

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva velenje

titovo velenje, 31. marca 1988

Gospodarjenje v občini Velenje v letu 1987

Malo denarja za razvoj

V lanskem letu so nas spremljale številne spremembe v obračunskem sistemu, zato so izkazani finančni rezultati težko primerljivi z doseženimi v letu 1986. Pa vseeno poglejmo, kaj smo prikazali Velenjčani v zaključnih računih.

Organizacije združenega dela s področja gospodarstva so ustvarile lani za dobrih 850 milijona dinarjev celotnega prihodka, kar je za 114,5 odstotka več kot leta 1986.

Največje spremembe je nov obračunski sistem prinesel na področje porabljenih sredstev, saj »sodijo« po novem v te stroške tudi revalorizacije zalog, amrotizacije in trajnih virov poslovnih sredstev. Medtem ko obračunane dinarske obresti do rasti cen industrijskih izdelkov in negativne tečajne razlike ne pomenijo več tolikšnega bremena.

Lani smo obračunali v občini Velenje za porabljena sredstva 648 milijona dinarjev kar je dobrih 76 odstotkov celotnega prihodka (v letu 1986 je znašal ta delež skoraj 80 odstotkov). Če skušamo primerjati lanska porabljena sredstva s predlanskimi, so nam porastla za 106 odstotkov, torej precej manj kot celotni prihodek (za okoli 8 odstotkov).

Največji delež, 70 odstotkov, predstavljajo med porabljenimi sredstvi materialni stroški. Zanje smo namenili 453,9 milijona dinarjev. *V tem znesku je upoštevanih* tudi 28,5 milijona dinarjev *stroškov* revalorizacije porabljenih zalog surovin in materiala.

Ta znesek pa vpliva tudi na višji obračun amortizacije. Po minimalnih stopnjah smo jo obračunali v višini 17,6 milijona dinarjev (v primerjavi z letom 1986 je to za 77 odstotkov več), nad predpisanimi stopnjami pa smo namenili za to še 1,9 milijarde dinarjev (372 odstotkov več kot lani). Če upoštevamo še revalorizacijo amortizacije v višini 11,9 milijarde dinarjev, se nam je celotni znesek amortizacije v primerjavi z letom 1986 povečal za 204 odstotke in smo dosegli v porabljenih sredstvih 4,9 odstotni delež amortizacije, kar je pomemben napredek.

Dohodek je seveda največji pokazatelj uspešnosti gospodarjenja. Lani smo ga dosegli v višini 202 milijarde dinarjev kar je skoraj 143 odstotkov več kot leta 1986. Naraščal nam je kar za dobrih 28 indeksnih točk hitreje kot celotni prihodek.

Najbolj se je dohodek povečal v energetiki (na leto 1986 izkazujejo 186 odstotno rast) v Gorenju (144 odstotna rast) in v ostalem gospodarstvu (144 odstotna rast). V strukturi doseženega dohodka predstavlja Gorenje 35,2 odstotni delež, energetika 30,9 odstotni delež in ostalo gospodarstvo 33,9 odstotni.

Razporedili smo za 210 milijard 878 milijonov dinarjev dohodka, kar je za 4,4 odstotka več kot smo ustavrili. To seveda pomeni, da se izgubi v občini Velenje še vedno nismo mogli ogniti.

30 odstotkov dohodka smo razporedili za skupno in splošno porabo, kar je 5,6 odstotka več kot leta 1986. Močno se je povečal delež dohodka za takoimenovane druge namene (od 8 na 13,4 odstotka). Za čiste osebne dohodke pa smo namenili dobrih 80 milijard dinarjev ali 38,2 odstotka razporejenega dohodka kar je v primerjavi z letom poprej za en odstotek manj. Skupna poraba delavcev v organizacijah združenega dela je predstavljala 3,8 odstotka razporejenega dohodka (leta 1986 5,4 odstotka). Zelo zaskrbljujoč pa je spet podatek o razporeditvi dohodka za akumulacijo. Le dobrih 11 milijard smo namenili zanjo in zmanjšali njen delež v dohodku s predlanskih 7,5 na 5,4 odstotke.

Če smo torej lahko z nekaterimi prej omenjenimi številkami še kar zadovoljni, so podatki o deležu akumulacije hudo zaskrbljujoči in zahtevajo hitro in učinkovito ukrepanje. S tako minimalno akumulacijo zares ne bomo zmogli zahtevnih nalog na področju prestrukturiranja gospodarstva. To pa je ugotovitev, ki ni nova. Že nekaj let poudarjamo, da moramo ta delež v dohodku povečati, pa nam to, kljub številnim ukrepom, ki jih sprejemamo, ne uspe. Torej bo potrebna drugačna in bolj odločna akcija.

Mira Zakošek

Mi smo za model

formula EL

Elkroj

Bogata ustvarjalna domišljija mladih

Šoštanj — 20. likovni svet otrok

Dvajseti rojstni dan praznuje gibanje Likovni svet otrok, dete prizadevnih pedagogov osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju. In veselje ga je gledati, kako raste, kako ga je vedno več, kako je vse lepši in bogatejši.

Jubilejno, dvajseto razstavo so v Šoštanju odprli v soboto. Seveda ob prisotnosti učencev, njihovih pedagogov in mnogih, ki se veselijo bogate ustvarjalne domišljije otrok. Več o dogodku, s katerim živi ves Šoštanj, pišemo na 8. strani.

Bremena Agrokomerčevih menic

Velenjska banka na četrtem mestu

V petkovem Delu je bil objavljen pregled škode Agrokomerčevih menic in terjatev naših bank. Slovenske banke so jih zabeležile v višini 51,7 milijarde dinarjev. Pri tem je delež naše, velenjske banke izredno visok, saj znaša njena terjatev do Agrokomerca kar 2 milijardi 636 milijonov dinarjev, takoimenovana poravnalna vrednost na dan 31. decembra lani pa 1 milijardo 615 milijonov dinarjev. S tem je v sistemu Ljubljanske banke na četrtem mestu.

Dogovorjeno je bilo, da Agrokomerčev garant, Sarajevska banka, poravna dolg v desetih polletnih obrokih, ki jih bodo sproti revalorizirali. Ali, če povemo enostavneje, banke so hotele ali ne, »odobrile« v ta namen šestletni kredit. Za preteklo leto pa so morale banke narediti za celotni znesek spornih terjatev popravek vrednosti, kar seveda vpliva na višino doseženega dohodka oziroma poslovni uspeh posamezne banke. Vendar pa nobena slovenska banka, tako tudi velenjska, zaradi tega po zaključnem računu za leto 1987 ni v izgubi.

To seveda ne pomeni, da so v zaključnih računih v bankah pozabili na svoje terjatve do Agrokomerca. Denar, ki ga bodo iz tega naslova dobivali v prihodnjih letih, bodo knjižili med takratne prihodke banke.

Nas je zanimalo, kakšne posledice ima menična afera Agrokomerca na ustanoviteljice Ljubljanske banke Temeljne banke Velenje. Za odgovor smo zaprosili direktorja Toneta Vrhovnika. Takole je pojasnil:

»Menična afera Agrokomerc v nobenem smislu ni pozitivna, vendar mislim, da zaradi nje delovne organizacije na našem območju ne bodo utrpele nikakršne škode.

Poudariti moram, da je imela naša temeljna banka v preteklem letu dva osnovna cilja. Zadovoljevati smo morali likvidnostna vprašanja ustanoviteljev in ustvariti toliko dohodka, da lahko pokrijemo razmejene tečajne razlike ter ustvarimo investicijska sredstva. Tem usmeritvam smo sledili. Naša banka je v preteklem letu povečala selektivno kreditiranje za petkrat, kreditiranje za pripravo izvoza pa celo za devetkrat. Redno pa smo razreševali tudi likvidnost naših ustanoviteljic. Vsega tega z omejenim limitom banke ne bi zmogli.

Dodatna sredstva smo lahko zagotavljali z odkupom menic. Te odkupe smo lani povečali za dva in polkrat. Seveda smo odkupili tudi veliko Agrokomerčevih menic, vendar so te predstavljale le 2,3 odstotka skupne vrednosti.

Pri drugih bankah se giblje ta delež od 7 do 45 odstotkov. V prednosti pa smo mi tudi zaradi tega, ker smo prenehali z odkupom teh menic že 20. maja, ko smo posumili v uspešnost te delovne organizacije.

Z denarjem smo ravnali pri naši banki izredno varčno in gospodarno. Kljub popravku vrednosti za menice Agrokomerca nam je uspelo ustvariti pozitiven rezultat. Pokrili smo vse razmejene tečajne razlike v višini 2,7 milijarde dinarjev in vse ostale stroške, v polni meri pa smo revalorizirali tudi vse sklade. Ob tem pa nam je ostalo še 1,6 milijarde revalorizacijske rezerve. Poudarim naj, da smo storili delavci banke vse, da smo pridobili izredne prihodke izven naših ustanoviteljic ter z njimi pokrili tudi omenjene terjatve do Agrokomerca.

Povedati moram še, da se tudi v našem okolju v zadnjem času srečujemo z izredno težkim likvidnostnim položajem, vendar doslej ta vprašanja dobro razrešujemo. Celo uspešneje kot pred časom. Prejšnji mesec smo namreč v ta namen le trikrat koristili sredstva obveznih rezerv, prej pa povprečno od 6 do 8 krat.«

M. Zakošek

Novih programov pa ni!

NAŠA TEMA

Ljudje smo pogosto zelo sebična in k sebi obrnjena bitja. Mislimo le nase, pri tem pa radi pozabimo celo na svoje otroke. Velenjčani delamo veliko, zelo veliko napak iz katerih lahko potegnemo prav vse naštete lastnosti.

Mar mislimo na bodočnost Šaleške doline in z njo na bodočnost naših otrok?

Pa pustimo tokrat ob strani velikokrat omenjena ekološka vprašanja, ki so s tem razmišljanjem sicer močno povezana, saj vse kaže, da bomo našim zanamcem zapustili zares samo opustošeno okolje. Ozrimo se k njihovim ekonomskim možnostim preživetja, k njihovim delovnim mestom . . .

Aktivnosti usmerjamo v tem času v zmanjšanje zaposlovanja. Res je že skrajni čas, da prenehamo z ekstenzivnim zaposlovanjem. Vendar pa ob teh prizadevanjih ne bi smeli pozabljati na generacijski priliv, ki mu delovna mesta moramo zagotoviti.

Mar ni to ena naših najosnovnejših dolžnosti? Otroke imamo, tukaj so. Naši so! Radi jih imamo, vse bi dali zanje, pa v resnici ne mislimo niti na to, kje se bodo zaposlili.

Novih programov ni in tudi videti ni, da bi jih v bližnji prihodnosti pridobili. V zadnjih letih nam je »uspelo« nekaj programov ukiniti (HPH, EFE . . .), oblikovali pa nismo niti enega novega. Vsekakor je prav, da odločno »obračunamo« z vsem tistim, ki ne daje zadovoljivih rezultatov, vendar pa bi morali vzporedno s tem razviti kakšno novo kvaliteto.

Nekdanja razmišljanja in prizadevanja rudnika bi morali upoštevati. Pred dobrimi tridesetimi leti je bilo rudarstvo edino kar smo imeli v Šaleški dolini. Tu so nastajali novi programi, od tu izhaja praktično vse kar imamo. Žal pa s takšnim trendom v zadnjem času ne nadaljujemo. Pomislimo samo, koliko programov bi imeli v občini, če bi vsak subjekt, ki je izšel iz rudnika, oblikoval vsaj še po enega!

Ko razmišljamo o prihodnosti Šaleške doline, se zopet oziroma predvsem k rudniku, ki mora zagotoviti nadomestne programe za čas, ko premoga ne bo več. To je vsekakor njihova dolžnost, ki se je, kot pravijo zavedajo.

Vendar pa je do takrat še dolgo. Tako dolgo, da ponekod v razvitih državah zaživijo in tudi že odmro določeni programi. Rudnik pa tudi ni edini, ki mora razmišljati o novih programih. Ti so dolžnost slehernega okolja in nanje je treba misliti v času, ko nam »gre še dobro«, da nas bodo potem »reševali«, ko bomo sami zašli v težave.

MIRA ZAKOŠEK

Danes konferenca OK ZKS Velenje

Tlakovanje poti

O tem kako izboljšati kakovost našega življenja in hitreje ter uspešneje uresničiti postavljene gospodarske cilje govorili bodo komunisti na današnji občinski konferenci ZKS Velenje.

V zadnjih dveh letih, od prejšnje konference, nas na gospodarskem področju niso pretresala tako globalna vprašanja, kot ob postavljanju sanacije Gorenja, pa vendar težav ni bilo malo. Z njimi so se sedaj krčevito otepale predvsem manjše organizacije združenega dela, ki v glavnem niso imele izdelanih dovolj jasnih razvojnih programov. Seveda tudi obema našima gigantoma v tem obdobju ni šlo zlahka. Potrebni so bili veliki napori vseh delavcev, da kljub neugodnim družbenoekonomskim razmeram zadovoljivo uresničijo predvidene naloge.

Današnja konferenca naj bi pospešila aktivnosti pri odstranjevanju tistih ovir, ki onemogočajo, da bi delavci in občani dovolj odgovorno in samostojno odločali o svojem razvoju, pospešila prizadevanja za notranjo preobrazbo podjetij in odgovorila na vrsto drugih dilem povezanih z našim razvojem.

Konferenca velenjskih komunistov se bo pričela ob 16. uri v Kulturnem domu v Titovem Velenju.

Mozirje, Velenje

Kurirčkova torbica

Od ponedeljka do danes, torej četrtka, so kurirčkovo torbico po Zadrečki in Savinjski dolini nosili pionirji Gornje Savinjske doline. Od vrstnikov kamniške občine so jo prevzeli v ponedeljek na Črnivcu. Ob tem so pripravili slovesnost, ki so jo s programom popestrili osnovnošolci iz Smrečja na kamniški strani ter iz Nove Štifte in Gornjega grada s savinjske. Po skrivnih poteh je torbica preko Gornjega grada, Ljubnega, Rečice, Nazarij in Mozirja pripotovala do Gneča, kjer so jo danes prevzeli pionirji velenjske občine.

Pionirji občine Velenje bodo prejeli torbico ob 10. uri na Gneču pri spomeniku. Po skrivnih partizanskih in kurirskih poteh velenjske občine jo bodo prenašali do srede, 6. aprila, ko jo bodo ob 10. uri predali na Graški gori sovrstnikom občine Slovenj Gradec. Ob sprejemu in predaji kurirčkove torbice bodo pripravili slovesnosti, na katere vabijo vse, ki jih zanima ta pionirska manifestacija s katero obujajo spomin na našo revolucionarno preteklost, v kateri so imeli pionirji kurirji pomembno vlogo.

Takšne slovesnosti bodo pripravili pionirji še jutri ob 12.30 pri osnovni šoli v Šentilju (to bo partizanski miting) in 5. aprila ob 11. uri pri Polhovi domačiji v Cirkovcah (ura zgodovine).

(mz)

Gospodarska zbornica

O gostinstvu in turizmu

Komisija za gostinstvo in turizem pri SSGZ Titovo Velenje bo jutri na prvi seji obravnavala samoupravni sporazum in merila za ocenjevanje gostinskih obratov.

Osrednja pozornost pa bo namenjena elaboratu o presoji družbenoekonomske upravičenosti organiziranja DO Gorenje Turizem in gostinstvo in njeni združitvi v sozd Gorenje.

(mkp)

Tehnološki višek

ODMEVI ●

V zadnji številki Našega časa je bil objavljen članek z naslovom »Previdneje, zmerneje«, v katerem novinarka komentira letošnji načrt zaposlovanja v občini Velenje. Med drugim je v tem članku opozorjeno, da bo letos v delovni organizaciji EKO kar 310 delavcev tehnološkega presežka. Ta podatek je netočen, saj naš sanacijski program še zdaleč ne predvideva tolikšno število tehnološkega presežka, zato je dezinformacija povzročila nepotrebno vznemirjenje delavcev v našem kolektivu. Glede na to smo dolžni pojasniti okoliščine, v katerih je sproduciran napačen in alarmanten podatek o tehnološkem presežku v DO EKO.

Ob koncu prejšnjega leta je Skupnost za zaposlovanje poslala vsem delovnim organizacijam obrazec z naslovom »Načrt zaposlovanja v letu 1988«.

Obrazec smo v naši delovni organizaciji izpolnili in sicer na osnovi podatkov iz predloga sanacijskega programa. V teh podatkih je predvideno, da se bo ob koncu leta 1988 v DO EKO število zaposlenih zmanjšalo za 310 delavcev. Pri tem je bilo jasno zapisano, da bomo 205 delavcev zaposlili v drugih ozdih, delno zmanjšanje števila zaposlenih pa bo tudi na račun fluktuacije.

V našem sanacijskem programu namreč načrtujemo prenos nekaterih Ekovih proizvodnih programov (skupaj z delavci, ki delajo na teh programih!) v druge ozde. DO EKO pa se bo organiziral v proizvajalca kovinskih, elektro in elektronskih komponent. Zaradi takšne programske in organizacijske spremembe delovne organizacije, ter racionalne organizacije dela in poslovanja, bo približno 50 delavcev razporejeno na druga dela in naloge. Zgolj toliko delavcev torej lahko uvrstimo v tehnološki presežek, nikakor pa ne 310 delavcev, kot je bilo objavljeno v časopisu.

Toliko o točnih podatkih. Ob tej priložnosti pa bi želel še opozoriti na kabinetski in birokratski način dela, ki mu je tuja logika in kreativnost.

Podatek o 310 delavcih, ki bi naj bili tehnološki presežek, je (če bi bil točen) zastrašujoč, zato bi morala Skupnost za zaposlovanje sprožiti alarm, kajti njene strokovne službe so ta podatek ugotovile. To velja še zlasti zato, ker smo Skupnost obvestili, da se bodo do sprejema sanacijskega programa podatki še spreminjali. Vendar kot je značilno za birokratski način dela, ni bilo nobene reakcije ali poizvedovanja, ampak je napačni podatek enostavno objavljen tudi v gradivu občinske resolucije, ki ga je v javno obravnavo posredoval Izvršni svet, in je avtomatsko uporabljen netočen podatek, ki je nastal v Skupnosti za zaposlovanje.

V sanacijskem programu DO EKO tega podatka ni in ker je program obravnaval tudi Izvršni svet SO Velenje, bi lahko normalno pričakovali, da bo podatek, objavljen v resoluciji, usklajen s sanacijskim programom.

Upam le, da tudi ostali podatki in številke v občinskih dokumentih niso nastali na enak način.

Član ZKPO DO EKO
Silvester Koprivnikar

Herman Rigelnik

Možen je le en izhod

Danes v naših ozdih tako rekoč o ničemer več ne odločamo. Samoupravljamo samo še na papirju. Skozi zadnja vrata se je v naše delo vtihotapil državno-lastninski odnos. Moj osebni dohodek in dohodek sodelavcev bi npr. moral določati zvezni izvršni svet, saj smo tako rekoč v mezdnem odnosu do države z vidika uresničevanja njihovih nalog. Mislim, da bi ta najlažje ocenila naše delo. Sodim, da smo lahko samo do včeraj še govorili o dveh možnih izhodih iz vsesplošne krize v Jugoslaviji. To je o samoupravno-tržnem in državno-etatističnem izhodu. Realno je možen samo prvi izhod. Drugi pa dolgoročno zagotovo pomeni konec sedanje oblike družbenopolitične skupnosti.

Tudi druga skrajnost vulgarno tržnih, profitnih odnosov s kapitalističnimi prvinami nas ne more popeljati iz krize. Storiti moramo vse, da bo delovni človek motiviran tudi z dohodkom kot družbenoekonomskim odnosom, ne zgolj z njim kot vrednostnim izrazom, ki mu je imanenten zgolj prisvajalni odnos. V ta namen bi morali potegniti tudi jasno črto ločnico med vlogo DPO, tudi ZK in samoupravnih organov ozdov. Npr., v konfliktni situaciji in podobnih primerih, kjer bi praviloma moral biti primarno zadovoljen pristni interes samoupravljalcev, če gre res zanj, saj je težko verjeti, da bi lahko v ozdih imeli komunisti objektivno drugačne interese od samoupravljalcev.

Slovenija ima vse možnosti pa tudi obveznost, da kot del SFRJ, v katerem so proizvajalne sile najbolj razvite, objektivno kaže pot naprej. Seveda pa jo takšna vloga neprestano postavlja v nevarnost, da se to razvojno protislovje po nepotrebnem zaostruje, ali pripelje celo do konfliktov. Zato je treba dati še večji poudarek nenehnemu negovanju demokratičnega dialoga na vsej jugoslovanski ravni, brez tega, da bi bila sleherna antitèza vnaprej označena kot napad na najsvetlejše pridobitve naše revolucije. Brez antiteze, kar je v bistvu sleherna inovacija, če to res je, pa ni sinteze in s tem ni napredka.

Prihodnji program razvoja slovenske samoupravne socialistične družbe kot okvir programov v ozdih, o katerem je v tezah govor, je mogoč le kot sestavina vsejugoslovanskega programa, kjer pa bodo seveda vsebovane vse specifičnosti posameznih socialističnih republik in avtonomnih pokrajin.

S 17. seje CK ZKS
(povzeto po Komunistu)

Kulturna skupnost občine Velenje

Dobro opravili programe

To je bila poglavitna misel delegatov občinske kulturne skupnosti na 7. seji oziroma na prvi v tem letu, ko so obravnavali in sprejeli poročilo o uresničitvi programa in finančnega načrta skupnosti za lani. Naslednja pomembna točka dnevnega reda je bila obravnava in sprejem programa ter finančnega načrta za letos. Poleg tega pa so opravili tudi volitve. Tudi v naslednjih dveh letih bo vodil skupščino Rado Slanc, namestnik Boris Jukič. Za predsenika zbora uporabnikov so delegati izvolili Zlato Zevnik, namestnik Stane Tepej, za predsednika zbora izvajalcev Jožeta Hudalesa, namestnik Rudi Rožič.

Kljub v naslovu zapisani misli, da je občinska kulturna skupnost v preteklem letu dobro opravila program oziroma ga v celoti uresničila, brez težav seveda ni bilo. Te so bile v glavnem v tem, ker niso bila vedno znana sredstva, s katerimi bo skupnost razpolagala. Za program občinske kulturne skupnosti za letos je značilno, da bo skupnost v skladu s srednje ročnimi usmeritvami tudi v tem letu zagotavljala sredstva za izvajanje programov na področju kulture preko poklicnih ustanov ter ljubiteljskih dejavnosti. Poleg tega pa tudi za nekatere posebne akcije prav tako dogovorjene v srednjeročnem načrtu. V tem letu bo odpadlo tudi financiranje dveh poklicnih ustanov, to je zavoda za spomeniško varstvo in zgodovinskega arhiva Celje, ki sta prišla pod okrilje republiške skupnosti.

GORNJESAVINJSKI IN ŠALEŠKI DROBIR

V soboto letna konferenca

V občinski organizaciji zveze komunistov Mozirje so opravili temeljite priprave na letno konferenco komunistov občine Mozirje. Konferenca se bo pričela v soboto, 2. aprila, ob 7. uri v nazarskem delavskem domu. Jasno je, da bodo najprej obravnavali delo občinske organizacije in njenih organov v preteklem obdobju, še več pozornosti pa namenili oceni samoupravnih, družbeno-ekonomskih in družbeno-političnih razmer v občini Mozirje. Ob sprejemu programskih usmeritev za prihodnje obdobje bodo na vrsti še kadrovske spremembe in volitve za nove člane občinskega komiteja in ostale organe občinske organizacije.

j. p.

Kako smo bili učinkoviti?

Letna seja Občinskega sveta zveze sindikatov Slovenije Velenje bo danes teden, 7. aprila ob 15. uri, v upravni zgradbi Gorenja SOZD. Po preteku dveletnega mandatnega obdobja bodo na seji pregledali uresničevanje sprejetih sklepov in ugotovili, kje so bili ti v praksi učinkoviti.

Osrednja pozornost bo na seji namenjena uveljavljanju vloge zveze sindikatov v družbi in utrjevanju ter razvijanju organizacijske, kadrovske in akcijske usposobljenosti v sindikatih.

Seja je tudi volilna. Za novo predsednico občinskega sveta za naslednje mandatno obdobje je predlagana Mira Videčnik, ki doslej opravlja dela ravnateljice osnovne šole bratov Mravljakov, za podpredsednika Marjan Jedovnicki iz Termoelektrarn Šoštanj, za sekretarja (za obdobje enega leta) pa Roman Jurič, ki je to nalogo opravljal že doslej.

(mkp)

Ni denarja za družbene dejavnosti

V ponedeljek in torek so bile v Mozirju seje zborov uporabnikov in izvajalcev občinske kulturne, telesno-kulturne, izobraževalne in raziskovalne skupnosti. Skupna točka vsem sejam je bila pereča problematika financiranja družbenih dejavnosti v letošnjem letu. Poleg tega so na vsaki skupnosti posebej ocenili uresničevanje programov v letu 1987, potrdili programe za letos in po dvoletnem obdobju opravili volitve. Pravzaprav volitev ni bilo, saj so bili delegati z delom dosedanjih vodstev posameznih skupnosti zadovoljni in so jim podaljšali mandat še za dve leti.

Brezposelnost narašča

Kako je z brezposelnostjo v občini Velenje? Na skupnosti za zaposlovanje se je lani prijavilo skupaj 491 iskalcev zaposlitve, z aktivnim posredovanjem skupnosti pa se je zaposlilo 477 oseb.

Konec leta 1987 — natančneje 31. decembra — je delo preko skupnosti iskalo 328 oseb. Najhitreje se povečuje število iskalcev zaposlitve brez poklica, po starosti pa je med brezposelnimi, ki iščejo delo s posredovanjem skupnosti, največ mladih, do 26. leta starosti. Ob stopnjah zaposlovanja, ki jih beležimo v zadnjih letih in ob takšni, kot jo napovedujemo letos, 0,5 odstotni, se je bati, da se bo brezposelnost letos še povečala. Daleč so časi, ko so stopnje zaposlovanja v občini znašale tudi 10 odstotkov.

(mkp)

Zmanjšali število delegatskih mest

Po dolgem času je bilo zadnje zasedanje občinske raziskovalne skupnosti spet sklepčno. Z delegatskim delovanjem imajo v tej skupnosti ves čas težave, predvsem jim nikakor ne uspe pritegniti k sodelovanju delegatov krajevnih skupnosti. Prav zaradi tega so na zadnjem zasedanju spremenili statutarni sklep in število delegatskih mest krajevnih skupnosti zmanjšali iz sedanjih sedemindvajset na devet. Oblikovali pa so tudi samostojna delegatska mesta tistih organizacij, ki opravljajo raziskovalno dejavnost, oziroma tistih delovnih skupnosti, ki imajo v svoji sestavi raziskovalne enote.

Že pred zasedanjem občinske raziskovalne skupnosti so predstavili točke dnevnega reda, zato naj tokrat le omenimo, da so delegati potrdili poročilo o realizaciji programa in finančnega načrta za preteklo leto, sprejeli so program in finančni načrt ter prispevne stopnje te skupnosti za letos, ocenili delo funkcionarjev skupnosti ter izvolili predsednika in namestnika predsednika, obravnavali so poročilo o stanju na področju inovacijske dejavnosti v občini Velenje v letu 1986 in v prvi polovici leta 1987 ter poročilo z zadnjih dveh zasedanj republiške raziskovalne skupnosti.

(mz)

Izostanki z dela so se lani spet povečali

Zaradi bolezni, nesreč pri delu in izven dela je lani v velenjskem združenem delu vsak dan manjkalo poprečno 1916 delavcev. Izgubljeni dnevi v celem letu se zaradi tega merijo kar v stotisočih.

Kljub sprejetim sklepom v zvezi s to problematiko, ki jih je sprejela tako Občinska zdravstvena skupnost kot vsi zbori velenjske občinske skupščine se razmere še vedno niso spremenile na bolje, še več, odstotek bolniških izostankov je bil lani spet večji kot leto poprej. V posmeh vsem sklepom in usmeritvam.

(mkp)

Telesna kultura o ustavnih spremembah

Tudi telesna kultura se je vključila v razprave k osnutku predlaganih sprememb jugoslovanske ustave. O tem so govorili na Odboru za planiranje in razvoj telesne kulture pri Občinski telesnokulturni skupnosti Velenje.

S stališča telesne kulture je nesprejemljiva predvsem opredelitev telesne kulture kot družbeno potrebne dejavnosti, ki bi morala najti svoje mesto v sistemski ureditvi, naprimer ob zdravstvu. Ustava namreč sistemsko ureja le pet področij — izobraževanje, znanost, kulturo, zdravstvo in socialno varstvo.

Na telesnokulturni skupnosti pa menijo, da mora telesna kultura ostati v pristojnosti republik in pokrajin, razmerja med republikami pa bi morali urejati z družbenimi dogovori in nikakor ne z zveznim zakonom.

(mkp)

terme topolšica

HOTEL VESNA V APRILU VABI NA:
v soboto, 2. aprila, ob 20. uri

ples lažnivcev
z ansamblom Prerod
— super nagrada za največjo laž:
barvni TV sprejemnik Gorenje — Orbiter

v soboto, 9. aprila, ob 20. uri
ples
z ansamblom Candy

v soboto, 23. aprila, ob 20. uri
● modna revija
— Rihard adam's show — ČSSR
— Janez Dolinar
— manekeni iz Ljubljane
— ansambel Black and white

v sredo, 27. aprila, ob 20. uri
večer z New swing quartetom
ob 20. obletnici njihovega obstoja

v soboto, 30. aprila, ob 16. uri
Piknik s kresom
ansambel 12. nasprotje
— pred hotelom Vesna
(ob slabem vremenu v restavraciji — PLES)

vsak večer od 18.30 do 22.30 animir. glasba
— klaviaturist Gorazd Kozmus

Vabljeni!

Za sobotne prireditve vam priporočamo rezervacije na tel.
891-120, 891-113.

VSAK VEČER OD 18.30—22.30 ANIMIR. GLASBA
— KLAVIATURIST Gorazd KOZMUS
VABLJENI!

ZA SOBOTNE PRIREDITVE VAM PRIPOROČAMO REZERVACIJE NA TEL. 891-120, 891-113.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič — Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855—450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 400 dinarjev. Mesečna naročninca 1.450 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 8.700 dinarjev, za tujino 14.800 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Pogovor s Cirilom Grebenškom, predsednikom OS ZSS Velenje

»Vsaka ideja je vredna presoje«

Danes teden, 7. aprila, popoldan bo v Titovem Velenju programsko volilna seja Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje. V času, odkar vodi občinsko organizacijo, nismo naredili pogovora s prvim sindikalistom v občini, zato se tokrat oddolžujemo. Njegove in smernice predsedstva smo sicer posredno spremljali, nismo pa ga nikoli naravnost vprašali kaj misli in kaj dela. Danes je tu pogovor s Cirilom Grebenškom, ki je posebej poudaril in na vprašanjih tudi podčrtal — Ne me vikat! Ne bom ga.

● Ciril Grebenšek, verjetno se ne bom dosti zmotila, če rečem, da si med sindikalnimi aktivisti v času, ko si vodil občinsko organizacijo sindikata žel simpatije zaradi svoje neposrednosti in odločnosti. Si se komu tudi zameril zaradi tega?

CIRIL GREBENŠEK: »Mislim, da lahko prvi del vprašanja gladko izpustiva. Na konkretno vprašanje pa morda tole: nič novega ne bom povedal oziroma ugotovil, če rečem, da ima danes vsakdo vse prav, da vsakdo vse ve, da hierarhijo upoštevamo samo še v neposrednem dialogu, da zelo težko priznavamo in še težje upoštevamo interese širše skupnosti, da se obnašamo izredno dvolično in še in še bi lahko našteval. Vse to daje odgovor, da je v takem okolju izredno težko delati, da je forum ali posameznik dober samo tako dolgo, dokler težav v določeni sredini ne vidi, ne obravnava, ko pa se želi s konstruktivnim delom vključiti v razreševanje, pa je zamera tu. Posebej izrazito se je to pojavilo pri analizah odgovornosti in kadrovskih spre*membah, ukrepih in tako na*prej. Odgovor na postavljeno vprašanje je torej da.«

● Kakšna so bila tvoja pričakovanja, želje, hotenja, kakšne zamisli si imel ob nastopu funkcije? Kaj si želel spremeniti, kako si želel delati? So se ti pričakovanja uresničila?

CIRIL GREBENŠEK: »Ne vem, če je pomembno dejstvo, da sem na to funkcijo prišel ›sredi mandata‹, in da so bile smernice in program že načrtovana in sprejeta. Vendar moram odkrito povedati, da ob nastopu funkcije nisem imel konkretnega programa ali zamisli karkoli postavljati na glavo, kot moram na drugi strani priznati, da mi je bila največja želja z delom dokazati zaupanje in s pošteno ter odkrito besedo dokazati, da so takšni dialogi še možni. Koliko so se te želje uresničile bo upam, pokazala programsko-volilna seja.«

● Kaj si si v času, ko predseduješ občinski organizaciji sindikat štel za svoj največji uspeh?

CIRIL GREBENŠEK: »Ne vem. Če vprašaš športnika, katera medalja mu je najbolj všeč, mislim, da ne boš dobila odgovora, ker mu je vsak uspeh, ki ga doseže zelo dragocen. Mislim, da o uspehih pri našem delu ne moremo in ne smemo govoriti, kajti to je naša naloga, naša obveza, naša dolžnost do članstva v sindikatu. Zame osebno, pa je bil največji uspeh to, da smo z nalogo ali z razreševanjem problematike naleteli v osnovnih organizacijah na aktivnosti, pozitivne odmeve in zaupanje.«

● Je bil prisoten tudi poraz, ki ga ne boš hitro prebolel?

CIRIL GREBENŠEK: »Da.«

● Se delavci na sindikat velikokrat obračajo po pomoč, ga *jemljejo kot tistega, ki jim bo v* premagovanju težav pomagal, stal ob strani?

CIRIL GREBENŠEK: »Če skušam najprej primerjati statistične podatke za zadnja štiri leta lahko samo ugotovim, da število delavcev, ki iščejo pomoč pri sindikatu iz leta v leto vidno narašča. Ti negativni trendi se kažejo tako pri pravni pomoči, ki je organizirana v okviru Občinskega sindikalnega sveta, kot z neposrednimi obiski pri vseh zaposlenih na sindikalnem svetu. Delavci se po pomoč ali nasvete obračajo iz vseh sredin. Lani smo imeli v ›obravnavi‹ celo pet manjših organizacij združenega dela — sindikat in delavski svet, ki so iskale pomoč. Žal moram tudi ugotavljati, da se ljudje prepozno — glede na postopke — odločajo za iskanje pomoči. Po vsebini pa največkrat izpostavljajo delovna razmerja, socialno varstvo, zdravstvo ter pokojninsko zavarovanje, disciplinske zadeve in stanovanjske zadeve.«

● Mnenje, da je sindikat organizacija, ki se ukvarja predvsem s prodajo ozimnice, morda še organizacijo izletov in rekreacijo, gotovo ne izvira iz vrst sindikata, saj je ta že pokazal, da ni le to. Pa vendar se v zadnjem času pojavljajo ideje o drugačnem, naj ne bo bogokletno, če rečem drugem sindikatu. Kaj ti misliš o teh idejah?

CIRIL GREBENŠEK: »Večkrat sem izrekel stavek — sindikat išče samega sebe. To dokazujejo dogodki, oziroma situacije, na katere tako v osnovnih organizacijah kot v republiki ne znajo reagirati. Pa se, lahko bi rekel, odvijajo in spreminjajo iz dneva v dan. Ne samo na področju inovacij. V vseh sredinah bi se morali zavedati, da je vsaka ideja vredna vsaj analize, presoje in seveda tudi odgovora. Brez dvoma pa, ko gre za ideje avtonomnosti, drugačnega načina dela, vsebinske premike znotraj sindikata ... te podpiram.«

● Precej kritik leti tudi na metode dela. Kaj bi ti spremenil, glede na to, da imaš z delom v sindikatu precejšnje izkušnje?

CIRIL GREBENŠEK: »To vprašanje je razvijanje prejšnjega. Nadaljnja ugotovitev je ta, da so današnje metode dela sindikata zastarele, saj izhajajo iz drugačnih družbenih razmer. Vendar pa že pristopamo k nekaterim novitetam, kot je odprto pismo Republiškemu svetu Zveze sindikatov Slovenije, stavkovna pravila, lastni predlogi in tako naprej. Včeraj sem slišal tovariša, ki je rekel: »ne govoriti o prenovi v sindikatu, ampak o inovativnosti.« Če je temu tako, bi morda podčrtal naslednje: sindikat mora biti dolžan in odgovoren sodelovati pri pripravah raznih dokumentov, predlogov in tako naprej. Obvezno bi morali razširiti pravico oziroma krog gradiv, ki se ne morejo sprejemati brez soglasja sindikata. Na drugi strani pa je nujno zmanjšati število sindikalnih nalog, saj je na tako širokem področju delo nemogoče. Tudi mandate bi bilo treba uskladiti s srednjeročnim obdobjem in dati večji poudarek mandatarstvu. Pa seveda povečati strokovnost — ne na račun večjega števila zaposlenih, voditi bitko proti forumstvu in nenazadnje odgovornost, odgovornost, odgovornost.«

● Stavkovna pravila so bila deležna različnih ocen. Kaj ti meniš ali ne bi bilo bolje, če bi se sindikat boril in ustvarjal pogoje za to, da stavke sploh ne bi bile potrebne, kot pa da oblikuje pravila po katerih se naj stavka? Na ta način je legalizirana stavka kot ena možnih oblik reševanja problemov?

CIRIL GREBENŠEK: »Brez dvoma je odgovor že dan. Z vprašanjem. Tudi stavkovna pravila zahtevajo najprej reševanje po politični in samoupravni poti, šele nato ›dovoljujejo‹ nesamoupravne oblike reševanja. Toda zavedati se moramo dejstva, da imamo danes na leto več sto izrazov nezadovoljstva, izsiljenih zborov in prekinitev dela. Dovoli, da postavim vprašanje: kaj je boljše — ali pred dejstvi, napakami, neodgovornostjo še naprej mežati ali se dogovoriti za pravila igre. Sicer pa, ali nisem prej rekel, da se iščemo?

Naj pri tem opozorim na drug moment ali dejstvo, ki ga, upam si trditi, precej zanemarjamo. Gotovo ima več prekinitev dela mnogo globlje vzroke kot se izražajo ob ›štrajku‹. Glede na to bi morali v vsaki takšni sredini obvezno: takoj pristopiti k podrobni analizi stanja, k izdelavi kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov, narediti oceno o poslovodnih in strokovnih delavcev in oceno o funkcionarjih družbenopolitičnih in samoupravnih organov.«

● Ni se zgodilo, da delavci s stavko ne bi uspeli. Če prej ni bilo sredstev za povečanje osebnih dohodkov zaradi katerih delavci največkrat stavkajo, potem se vedno najdejo. Ni tu nekaj narobe?

CIRIL GREBENŠEK: »Mislim, da trditev, ki jo postavljaš, ne drži popolnoma. Če se prav spomnim, je bil tak primer v Savi, pa Muti-Elrad.

Da je tu nekaj narobe, sploh ni vprašanje, kot pa sem že omenil mislim, da gre v takšnih primerih iskati krivdo v prvi vrsti v strokovnih službah in poslovodnih delavcih.«

● Vprašanje invalidov je v občini Velenje še posebno pereče. Znano je, koliko invalidov vsako leto proizvede velenjsko združeno delo. Največkrat najdemo vzrok za takšno stanje v ›naravi‹ velenjskega združenega dela. Pa vendar, ni to tudi odraz premajhne skrbi za delavca?

CIRIL GREBENŠEK: »Občinski svet zveze sindikatov namenja zelo veliko pozornost invalidnosti, saj smo redno letno spremljali in obravnavali problematiko invalidnosti. Dejstva so, da je združeno delo v zadnjih dveh, treh letih naredilo res velik korak na področju preven. ne rehabilitacije, minipavze, rekreacije ... Dejstvo je tudi, da je še vedno ostala vrsta sklepov, tako sindikalnih kot skupščinskih, neuresničenih. Vzroke za to je treba iskati v pomanjkanju denarja, v nekaterih okoljih pa gre tudi za neodgovornost, ali kot si sama postavila vprašanje, premajhno skrb za delavce. Brez dvoma pa bi bilo potrebno na drugi strani spregovoriti tudi o zakonodaji invalidov, vendar o tem kdaj drugič, če se bova še pogovarjala.«

● Če bi imel še enkrat možnost kandidirati za predsednika občinskega sindikalnega sveta, tukaj v občini Velenje, kako bi se odločil?

CIRIL GREBENŠEK: »Mislim, da je to najtežje vprašanje. Običajno ima človek za takšno vprašanje več dni časa za premislek. Pa vendar. Če bi se odločal po kadrovski plati, se pravi zaradi sodelavcev, predsedstva, predsednikov konferenc in osnovnih organizacij sindikata, bi bil odgovor pozitiven. Prepričan pa sem, da morajo prihajati na funkcije sveži kadri, z novimi idejami, z novim poletom. Kar bom rekel, naj ne zveni kot samohvala, vendar mislim, da s svojim delom ne morem biti zadovoljen, kajti bolj ko se izteka mandat, bolj ugotavljam, da je ostala še vrsta nedokončanih nalog in tudi nalog, ki jih nismo uspeli niti pričeti razreševati in bi bil morda na tem področju dobrodošel ›popravni izpit‹.«

Ne glede na vse gornje je odgovor ne.

● 7. aprila bo seja občinske organizacije, ko bomo med drugim izvolili novo vodstvo. Kaj bo tisto, kar boš v uvodni besedi še posebno izpostavil?

CIRIL GREBENŠEK: »V uvodnih besedah bom skušal kot glavno vsebino zajeti odgovornost in razmišljanja o ›drugačni organiziranosti sindikata.‹«.

● Politikom je včasih izredno težko, ko se poslavljajo od svojega »funkcionarskega stolčka«. Težko se jim je vrniti v združeno delo (največkrat). Kam boš šel ti, če ni skrivnost?

CIRIL GREBENŠEK: »V okolje, od koder sem prišel.«

MILENA KRSTIČ-PLANINC

Rezultati gospodarjenja na celjskem območju

Nikjer ni rožnato

V občini Velenje z doseženim v preteklem letu nismo v celoti zadovoljni, saj ugotavljamo, da ne bomo izpolnili svojih želja.

Pa se primerjajmo malo širše. Ozrimo se k bližnjim sosedom, v občine celjskega območja.

Na novinarski konferenci, ki so jo pripravili prejšnji teden predstavniki podružnic služb družbenega knjigovodstva Celja in Velenja so med drugim poudarili, da učinkovitost regijskega gospodarstva zaskrbljujoče pada, saj so vsi kazalci uspešnosti gospodarjenja slabši kot leto prej.

Celotni prihodek smo povečali na celjskem območju z indeksom 210. To je sicer za tri indeksne točke nad slovenskim povprečjem, vendar manj kot so se povečale cene. Občini Velenje in Mozirje sodita med tiste, ki sta povečali celotni prihodek več kot znaša povprečje regije. V Mozirju je bil višji kar za 225, v Velenju pa za 215 indeksnih točk. Najskromnejša je bila rast v Celju in Šentjurju.

Tudi rast porabljenih sredstev je v občinah Velenje in Mozirje ugodnejša kot v regiji. Povprečno so ta v območju porastla z indeksom 209, torej le indeksno točko manj kot celotni prihodek. V Mozirju pa znaša ta rast 222, v Velenju 206, torej precej manj kot je porasel celotni prihodek.

Dohodek je bil v regiji večji, v primerjavi z letom 1986, za 114 odstotkov, kar je precej ugodnejše od slovenskega povprečja, ki je znašalo 107 odstotkov. Tu je občina Velenje spet močno nad povprečjem, saj ji je porasel dohodek kar za 143 odstotkov. Takoj za njo je občina Mozirje s 137 odstotki. Najslabši dohodek beležijo v Slovenjskih Konjicah, kjer so dosegli le 79 odstotkov višine leta 1986.

Ob obravnavi rezultatov gospodarjenja že nekaj časa ugotavljamo, da delež akumulacije močno upada, naraščajo pa obveznosti za skupno porabo in druge namene. V letu 1987 so predstavljale obveznosti za skupno in splošno porabo kar 29,8 odstotkov razporejenega dohodka, čisti osebni dohodki in skupna poraba delavcev 40,5 odstotka in akumulacija le 8,5 odstotkov. V skupnem dohodku gospodarstva regije je udeležena občina Celje z 38 odstotki. Sledi ji Velenje s 27 odstotki, občina Mozirje pa zavzema le 4 odstotke. Morda še to — celjska regija je udeležena v dohodku republike s 13. odstotki.

Za osebne dohodke je namenila celjska regija 119 odstotkov več sredstev kot pred letom dni. Povprečni osebni dohodek na delavca pa se je povečal za 117 odstotkov. To je torej več kot je narasel dohodek (razen v občinah Velenje, Mozirje in Šentjur). V regijskem gospodarstvu je znašal povprečni osebni dohodek na delavca 256 922 dinarjev, cene življenjskih potrebščin pa so višje za 132 odstotkov. To pomeni, da so bili osebni dohodki v preteklem letu v globalu za 6 odstotkov nižji kot leta 1986.

Najbolj so osebne dohodke lani povečali v Mozirju, za 226 odstotkov, v Žalcu za 225, najmanj pa v Laškem, za 212 odstotkov. Najvišji povprečni osebni dohodek dosegamo v Velenju in sicer 277 308 dinarjev, sledi nam Celje z 260 518 dinarjev, najnižjega pa izkazujejo v Šmarjah, v višini 205 589 dinarjev.

Precej hudih besed je bilo v zadnjem obdobju izrečenih na račun velikih sredstev, ki smo jih dolžni plačevati kot posojilo za kreditiranje hitrejšega razvoja republik in avtonomnih pokrajin. Te kritike so prav gotovo povsem upravičene, saj predstavljajo zares težko breme in izčrpujejo že itak onemogla delovna okolja. Gospodarstvo celjskega območja je moralo, oziroma bo (rok za izpolnitev te obveznosti je podaljšan), nameniti v ta sklad kar 17,5 milijard dinarjev. To je skoraj trikrat več kot leto prej, oziroma kar 26,4 odstotke celotne akumulacije gospodarstva tega območja. Obveznosti za ta sklad so se po občinah povečale zelo različno. V Laškem na primer kar z indeksom 804, v Velenju manj, z indeksom 272.

Zadovoljni smo lahko z izvoznimi rezultati, saj so prihodki ustvarjeni na tujih trgih večji za 151 odstotkov, njihov delež pa se je v strukturi celotnega prihodka povečal z 9,3 na 11,1 odstotkov. Dosegamo 114 odstotno pokritost uvoza z izvozom. Najuspešnejši izvoznik je občina Celje, ki zavzema v celjski regiji 30 odstotni delež, Velenje pa 29 odstotni. Mozirje je udeleženo v regijskem izvozu s 3 odstotki.

Ustavimo se še pri izgubi. Tokrat v celjski regiji ni občine, ki je ne bi izkazala. Kar 41 organizacij združenega dela je poslovalo z rdečimi številkami, skupno pa so »prigospodarile« za dobrih 21 milijard dinarjev izgube. To je 18 odstotkov več kot leta 1986 (torej realno manj). Največ izgub je bilo izkazanih v industriji (97 odstotkov). Delež izgub se je v dohodku zmanjšal od 5,1 na 2,8 odstotka. Izgube pa so še vedno predstavljale kar tretjino akumulacije pozitivnih organizacij združenega dela.

Mnoge organizacije celjske regije poslujejo z izredno slabo akumulativno in reprodukcijsko sposobnostjo. V primerjavi z letom 1986 se je akumulativna sposobnost povečala le v Mozirju (za 24 odstotkov) in v Celju (za 10 odstotkov), v vseh ostalih občinah pa je zaskrbljujoče upadla. V Velenju dosegamo le 89 odstotkov akumulativne sposobnosti leta 1986, še slabše je v Slovenskih Konjicah, kjer se je ta stopnja zmanjšala skoraj za polovico.

Na področju reprodukcijske sposobnosti pa se je stanje izboljšalo samo v Velenju (za eno indeksno točko), v vseh drugih okoljih pa je ta upadla, najbolj v Slovenskih Konjicah in Šentjurju, kjer dosegajo le 71 odstotkov višine iz leta 1986.

Finančne predpise nenehno spreminjamo, temu pa sledi prilagajanje posameznih postavk. Prav zaradi tega finančni pokazatelji najpogostje med sabo niso primerljivi.

Gospodarstvo ima le malo možnosti, še največ kar lahko naredi v svojo korist je visoko obračunavanje stroškov amortizacije. Le ta namreč ne podleže nikakršnim obremenitvam kot na primer akumulacija in poslovni sklad.

V razvojni resoluciji smo za leto 1987 načrtovali razbremenitev gospodarstva z vsemi porabami, tako da bi v poprečju v celjski regiji znašal delež sredstev za razširitev in izboljšanje materialne osnove dela vsaj 18 odstotkov. Od teh usmeritev pa se močno oddaljujemo, saj nam delež akumulacije v razporejenem dohodku še naprej upada. Še leta 1983 je zajemal 16,3 odstotka, leta 1984 celo 16,6 odstotka, predlani 11,7 in lani le še 8,5 odstotka. Torej res daleč od resolucijsko začrtanih 18 odstotkov!

Niti ena občina v celjskem območju se torej za preteklo leto ne more pohvaliti z bleščečimi rezultati, ki bi jim zagotavljali uspešnejši nadaljnji razvoj. Ker povsod beležijo negativne trende kazalcev uspešnosti. Velenjčani in v glavnem tudi Mozirčani smo malo nad regijskim povprečjem, vendar pa ne toliko, da bi bili lahko zadovoljni. Rezultati so namreč le toliko nad povprečjem, da nam le majhen spodrsljaj lahko postavi vse na glavo. Torej se bomo morali v letošnjem letu bolj odločno spoprijeti z vsemi tistimi ovirami, ki nam onemogočajo, da bi bili naši rezultati boljši.

MIRA ZAKOŠEK

Sozd Gorenje

Zahtevne proizvodne, izvozne in investicijske naloge

Nadpoprečna rast celotne proizvodnje, porast izvoza na konvertibilna tržišča in povečanje celotnega prihodka ob zmanjšani porabi sredstev so osnovni pokazatelji uspešnosti poslovanja sestavljene organizacije združenega dela Gorenje v letu 1987.

Kot so poudarili na 2. seji delavskega sveta sozda Gorenje v torek, 15. marca, pa se uspešno poslovanje ne odraža ustrezno na višino ustvarjenega dohodka, saj so pri razporejanju dohodka na obveznosti iz dohodka ti pozitivni pokazatelji v celoti izničeni.

Sestavljena organizacija združenega dela Gorenje je v preteklem letu povečala fizični obseg proizvodnje v primerjavi z doseženim v letu 1986 za 6,3 odstotke, produktivnost za 3,5 odstotkov, izvoz za 17,1 odstotek, konvertibilni za 23,3 odstotka. Izvozno so bile najuspešnejše delovne organizacije, ki uresničujejo programsko celoto Dom, saj znaša njihova udeležba v celotnem izvozu Gorenja 94 odstotkov; pri tem ima največji delež Gorenje Gospodinjski aparati. Sestavljena organizacija Gorenje je lani ustvarila 744 milijard celotnega prihodka, 137 milijard dohodka, 85 milijard čistega dohodka, poprečno porabljena sredstva so znašala 260 milijard dinarjev, dosežena akumulacija pa je zelo skromna.

Ob obravnavi načrta sozda Gorenje za letošnje leto so v razpravi poudarili, da bodo morale delovne organizacije, zlasti tiste z manj kot 20 % udeležbo v skupnem izvozu, ob uresničevanju skupnih ciljev: 7 odstotne rasti produktivnosti in 10 odstotne rasti fizične proizvodnje, še več storiti za pospešen izvoz izdelkov. Načrtovano povečanje izvoza za več kot 36 odstotkov pa je, sodeč po izvoznih gibanjih v prvih letošnjih mesecih, uresničljivo.

Odbori pri delavskem svetu sozda Gorenje so podali vrsto kvalitetnih predlogov in usmeritev za čimbolj učinkovito uresničevanje tudi letos ambiciozno začrtanih delovnih nalog.

Delavski svet sozda Gorenje je obravnaval plan naložb sestavljene organizacije v letošnjem letu.

Lani so od 16 načrtovanih novih naložb pričeli uresničevati 15 in sicer v enajstih delovnih organizacijah sozda, od tega 4 v Gorenju Gospodinjski aparati, 1 pa je skupnega pomena za Gorenje. Ob nadaljevanju lani začetih 12 naložb in nujnih vlaganjih za vzdrževanje tekoče proizvodnje letos načrtujejo pričeti še enajst novih naložb in prav tako pripraviti investicijsko dokumentacijo za naložbe v letu 1989. Letos načrtovane naložbe naj bi začeli v Gorenju Bira, Gorenju Notranja oprema, Gorenju MIV Vranje, Gorenju Mali gospodinjski aparati in po dve v Gorenju Servis in Gorenju Varstroj ter tri v Gorenju Gospodinjski aparati. Delavski svet sozda Gorenje je obravnaval načrte delovnih organizacij in skupnosti skupnega pomena v letu 1988, izvajanje samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev za uresničevanje razvojnih programov v sozdu za letošnje leto, makroorganizacijo Gorenja Commerce, dopolnitev stranske dejavnosti Gorenja Servis, samoupravni sporazum za vzpodbujanje proizvodnje in storitev za konvertibilni izvoz delovnih organizacij sozda Gorenje v letu 1988 in še nekatera tekoča vprašanja.

D. ZALOŽNIK

Gostinci izkazujejo znova najslabše rezultate

Uresničevanju davčne politike so namenili člani velenjskega izvršnega sveta osrednjo pozornost na seji prejšnji teden. Na upravi za družbeno kontrolo ugotavljajo, da so s poostrenim nadzorom in večjim številom pregledov poslovnih knjig dosegli premike na področju boljšega in realnejšega prikazovanja poslovnih rezultatov. Število izgubašev se je zmanjšalo za polovico, vedno več zavezancev pa je tudi zajetih v redne obdavčitve.

Tisti obrtniki, ki so dolžni voditi poslovne knjige, so po podatkih iz davčnih napovedi skupno ustvarili v preteklem letu 11,8 milijard dinarjev celotnega prihodka, kar je 142 odstotkov več kot lani. Dohodek se je povečal za 149 odstotkov, dosegli pa so ga v višini 5,8 milijard dinarjev, ostanek čistega dohodka pa v višini 1,9 milijarde, to pa je tudi davčna osnova.

Davčne napovedi je pravočasno vložilo 464 obrtnikov, približno 30 pa je takšnih, ki te svoje obveznosti še niso izpolnili.

V celotnem prihodku obrtnikov občine Velenje so z desetimi odstotki udeleženi avtoprevozniki, gostinci z dvema, ostale dejavnosti s 84 odstotki in popoldanci s štirimi. Predlani so izkazali gostinci nekoliko ugodnejše rezultate, lani pa so ponovno najslabši.

Najvišji ostanek dohodka je pri gostincih napovedala obratovalnica, ki je zaposlovala 3 delavce, ustvarila pa je za 37 milijonov dinarjev celotnega prihodka, 15 milijonov ostanka dohodka in 4,8 milijonov dinarjev ostanka čistega dohodka. Pri avtoprevoznikih je najboljše rezultate dosegel zavezanec, ki je zaposloval enega delavca in ustvaril za 39 milijonov dinarjev celotnega prihodka, 23 milijonov dohodka in 17,5 milijonov dinrjev ostanka čistega dohodka (to je za 264 odstotkov več kot najvišji ostanek čistega dohodka pri gostincu. Iz ostalih dejavnosti pa je na prvem mestu obratovalnica, ki ni zaposlovala dodatnih delavcev, ustvarila pa je 208 milijonov celotnega prihodka, 156 milijonov dohodka in 143 milijonov ostanka čistega dohodka. Na drugem mestu je obratovalnica, ki je zaposlovala 5 delavcev, ustvarila je za 196 milijonov celotnega prihodka, 147 milijonov dohodka in 88 milijonov ostanka čistega dohodka. Trije obrtniki so poleg omenjenih ustvarili še po nekaj nad 59 milijonov dinarjev ostanka čistega dohodka.

Rezultati, ki smo jih nanizali so vsekakor spodbudni. Ti obrtniki bomo imeli veliko možnosti, da svojo dejavnost z vlaganji še okrepijo. Žal pa je še več takšnih, ki izkazujejo slabe rezultate. Mnogi so tudi odraz nepravilnega prikazovanja stanja, zato bi bil potreben učinkovitejši in doslednejši nadzor uprave za družbene prihodke. Žal pa te naloge, ta služba, zaradi prešibke kadrovske zasedbe, ne more opravljati v večjem obsegu.

V letu 1987 je bilo obdavčenih 2180 občanov za opravljanje kmetijske dejavnosti in 449 za posek lesa. Za opravljanje gospodarskih in poklicnih dejavnosti sta bila obdavčena 102 občana, iz dohodka iz premoženja in premoženskih pravic pa 254 občanov (112 za prodajo premičnin trajnejše vrednosti, predvsem avtomobilov, 143 pa od najemnin). 554 občanov je plačalo davek od premoženja (za stavbe, stanovanja, garaže, vikende), 37 za dediščine in darila, 65 za promet nepremičnin. Število obdavčenih zavezancev od skupnega dohodka občanov se je z leta 1986, ko jih je bilo 17, povečalo na 38. Na upravi za družbene prihodke pa so seveda pobirali tudi prometni davek od alkoholnih in brezalkoholnih pijač, prodaja proizvodov . . . poseben občinski davek od plačil za storitve.

Skupaj so odmerili v lanskem letu za 4,3 milijarde družbenih obveznosti in jih izterjali 97,4 odstotke, kar jih uvršča med uspešnejše v Sloveniji.

Mira Zakošek

Sozd Merx

Pri nas brez bistvenih novosti

Konec prejšnjega tedna je bila v Celju tiskovna konferenca, na kateri so vodilni možje sozda Merx javnosti predstavili gospodarjenje v lanskem letu in naložbeno politiko za letos, z novinarji pa so se pogovarjali tudi o vseh ostalih perečih problemih. Gospodarjenje v lanskem letu je bilo v tej sestavljeni organizaciji dokaj ugodno, kar potrjujejo tudi podatki, težav pa seveda tudi ni manjkalo in se v letošnjem letu še nadaljujejo.

Ob tem, da se problemi pojavljajo pri pridelovanju mesa, mleka in jajc, je težav največ na področju turizma in gostinstva. To zlasti velja za področje Koroške, kjer je največ nedorečenosti v zvezi s smučarskim centrom Kope. Njegov položaj in vloga nista dorečena, naprave so v glavnem iztrošene, odpravljanje težav pa onemogoča zaprtost v občinske plotove. V mozirski občini želijo odpraviti veliko razdrobljenost v trgovini in gostinstvu in razmišljajo o združitvi Gostinsko-turističnega podjetja Turist in Trgovske delovne organizacije Savinja, oba seveda sodita v okvir te sestavljene organizacije. Na Golteh je bilo lani dobrih 54 milijonov dinarjev izgube, tudi na račun neporavnanih obveznosti sosednjih štirih občin, izgubo pa so pokrili. V Titovem Velenju je bilo nekaj težav v zvezi z blagovnico na Gorici, pravijo da ne po njihovi, temveč po krivdi projektantov, in te težave prav sedaj razrešujejo. Zagotovo največji problemi se pojavljajo in se še bodo v zvezi s sanacijo Topra, ki jo je prevzel sozd Merx in ki sedaj prihaja v odločilno obdobje.

Naložb bo v letošnjem letu veliko. Za naše področje je najpomembnejša dvosedežnica na Golteh, ki bo nared do prihodnje zime. Drugih bistvenih novosti ne bo, razen manjših pridobitev v mozirski Savinji in razstavno-prodajnega salona v prostorih nekdanje restavracije na Gorici. Pomembna naloga je revitalizacija objektov v Šoštanju, še pomembnejša pa učvrstitev temeljne organizacije v Šoštanju. Predstavniki Merxa so posebej poudarili dobro sodelovanje z velenjsko Ero in v okviru nje tudi z Vinom iz Šmartnega ob Paki.

j. p.

Obrtno združenje Mozirje

Delo sloni na ramenih posameznikov

V nazarskem delavskem domu je bila v petek popoldne skupščina obrtnega združenja Mozirje z zborom obrtnikov. Za začetek velja reči, da se je na tej skupščini zgodilo nekaj (ne)pričakovanega. Leta nazaj namreč obrtniki tarnajo, da se njihovih pomembnih sej in sestankov predstavniki občinske skupščine in njenih organov ne udeležujejo prav pogosto, da ni razumevanja za drobno gospodarstvo z njihove strani, razen načelne podpore seveda. Nepričakovano je bilo torej dejstvo, da je bilo tokrat gostov z občinske skupščine skoraj toliko kot obrtnikov, ki so bili komajda sklepčni. Prišli so vsi, ki lahko obrtnikom kaj povedo in razložijo, med obrtniki pa so bili na skupščini večinoma tisti, na katerih že sicer leži breme vse dejavnosti združenja. Ostali so bili v tistem času najbrž nekje drugje in verjetno tarnali ter kritizirali.

Vseeno je bilo na skupščini precej vroče. Najprej so bila na vrsti uvodna poročila o zares bogati dejavnosti združenja v lanskem letu. Ob vsej redni dejavnosti so lani namenili največ dela in časa izgradnji lastnega doma, ki končno omogoča združenju in njegovim organom dobre delovne pogoje, kar velja tudi za knjigovodski servis, obrtno zadrugo Avtoprevoz, v njem pa bo dobila prostore tudi prodajno-nabavna zadruga, ki jo prav sedaj ustanavljajo. Prav zaradi gradnje doma, brez opreme je veljal 58 milijonov dinarjev, so lani zanemarili predvsem športnorekreativno dejavnost.

V združenju sta najbolj aktivni sekciji gostincev in lesarjev. Oboji se uveljavljajo tudi v republiškem merilu, gostinci pa so posebej poudarili, da so bili lani zelo »delavni«, saj so se skoraj dnevno sestajali — zaradi oblikovanja novih cen, kar vsekakor ni normalno. Ponudbo več ali manj poznamo, vse skupaj pa je povsem nepovezano, zato gostinci razmišljajo celo o zasebni turistični agenciji, če je to seveda sploh možno. Jasno je, da je združenje uspešno opravilo še vrsto drugih nalog.

Obrtniki so predvsem poudarili željo, da bi se tudi mozirska uvrstila med tiste v Sloveniji, ki podpirajo drobno gospodarstvo. Menijo, da ga družba sicer želi in še bolj potrebuje, ne nudi pa pogojev zanj, z najnovejšimi ukrepi ga celo zavira. Prisotni so se strinjali tudi z dejstvom, da se za uspešno delo združenja zanimajo le nekateri in da vsa bremena slonijo na ramenih posameznikov. Zlasti veliko nalog čaka tudi komisijo za razvoj drobnega gospodarstva pri komiteju za gospodarstvo in razvoj občinske skupščine. Na skupščini so potrdili zaključni načrt za lansko leto in sprejeli finančni načrt za letos, z njim vred tudi delovni program in sklep o višini članskega prispevka za letos. Ta prispevek bo zaradi gradnje doma in še nekaterih obveznosti v zvezi s tem letos še dokaj visok.

Po teh in drugih poročilih in sklepih se je pričela razprava z njo pa so se pričela lomiti kopja med obrtniki in predstavniki občinske skupščine. Tem za kaj takega je bilo kar dovolj. Najprej samoprispevek. Obrtniki so za samoprispevek, saj se v celoti zavedajo koliko je z njim Gornja Savinjska dolina pridobila v zadnjih 15 letih in koliko so sami doslej že prispevali, vendar se ne strinjajo z obremenitvijo, oziroma s prevelikimi razlikami v prispevnih stopnjah. Zlasti to velja za obrtnike, ki zaposlujejo delavce, saj ti plačujejo dvakrat — od osebnega dohodka in od dohodka obratovalnice, kar vse skupaj v nekaterih primerih znese ogromno. Zato predlagajo kot osnovo zavarovalni razred in prispevek iz čistega dohodka obratovalnice. Strinjali se niso tudi s predlogom samoupravnega sporazuma za nadaljnji razvoj PTT dejavnosti v predlagani obliki, zato so dali svoje in utemeljene predloge.

J. P.

Vekos — tozd Toplotna oskrba

Pestijo jih težave

Poslovanje Vekosove temeljne organizacije Toplotna oskrba lani ni bilo spodbudno. Otepali so se z raznovrstnimi težavami in zašli v ekonomske probleme, ki so temeljno organizacijo pripeljali v negativni obračun, kar so pokrili znotraj delovne organizacije.

Obiskali smo to temeljno organizacijo in z v. d. direktorja Miranom Gmajnerjem pripravili naslednji pogovor. Najprej smo ga zaprosili za krajšo oceno poslovanja v preteklem letu. »Po analizi in oceni dela temeljne organizacije za preteklo leto smo ugotovili, da je tozd operativno zadovoljivo delal in to v skladu z veljavnimi predpisi. Lanska neugodna temperatura je bila vzrok, da smo s kurilno sezono pričeli že zelo zgodaj in sicer s prvim oktobrom. S tem se je povečala poraba toplotne energije in to za tri odstotke več, kot smo načrtovali. Večjega nezadovoljstva s strani uporabnikov ni bilo, vse reklamacije pa smo sproti reševali. Kljub povečani porabi toplotne energije, skupaj 225 megavatov, ugotavljamo, da specifična uporaba energije upada. Dobava toplotne energije s strani TEŠ-a lani ni imela zastojev in motenj. Omeniti še velja, da celotno distribucijsko omrežje z 236 toplotnimi postajami in 104 kilometri napeljave obvladuje le 54 delavcev. Ti so zadovoljivo opremljeni in strokovno usposobljeni in so občanom na voljo 24 ur dnevno.«

Katere težave so vas lani najbolj pestile?

»Najprej moram omeniti nabavo rezervnih delov in reprodukcijskega materiala, ki ga v veliki meri tudi uvažamo. Zato je razumljivo, da smo imeli težave. Še večje smo imeli pri zagotavljanju same dejavnosti, zaradi česar smo konec lanskega leta zašli v nezavidljiv ekonomski položaj, saj nismo imeli zagotovljene niti enostavne reprodukcije. Vzroki zato so bili predvsem v neskladjih med nabavnimi in prodajnimi cenami toplotne energije. To je povzročilo izpad dohodka in nepokrite obveznosti. Ker se podobno obeta tudi za letos, smo na delavskem svetu in z delegati zbora uporabnikov opravili analizo obstoječega stanja in sprejeli temu primerne sklepe. Dokler se ekonomski odnosi ne bodo uredili bomo toplotno oskrbo opravljali izključno v skladu z veljavnimi splošnimi pogoji. Vsakršne kršitve bomo sankcionirali, kar pomeni tudi prekinitev ali odklop toplotne oskrbe.«

Lepo vreme je delavcem Toplotne oskrbe in drugim omogočilo, da so pred dnevi lahko nadaljevali dela na vročevodu ob Foitovi cesti v dolžini 456 metrov

Ali imate kaj nekontrolirane in neplačane toplotne energije?

»Naša služba kontrole si že dalj časa prizadeva za dosledno kontrolo porabe zato tudi rezultati niso izostali. Ugotovili smo, da je bilo v zadnjih nekaj letih precej nepravilnosti, zlasti na področju nekontrolirane širitve toplotnega omrežja na sekundarnem delu porabnikov široke in industrijske potrošnje.«

Kaj boste v zvezi s tem storili?

»Pri teh uporabnikih, ki so nekontrolirano priključevali in povečevali omrežje, bomo ugotovili dejansko priključno moč in jo sporočili organu komunalne interesne skupnosti, ki jim bo povečano priključno moč tudi zaračunal.«

Kakšen je izhod iz sedanjih težav?

Izhod vidim v tem, da bomo znotraj komunalne interesne skupnosti oblikovali takšno cenovno politiko, ki nam bo zagotavljala nemoteno izvajanje osnovne dejavnosti. Vedeti je namreč treba, da na oblikovanje cen dobavitelja energije nimamo nobenega vpliva, dogovarjanje z uporabniki pa je dokaj otežkočeno.«

Kakšni so cilji in načrti za naprej?

»V prihodnje bomo ob ustrezni cenovni politiki veliko pozornost namenili racionalni porabi toplotne energije, zlasti v družbenem stanovanjskem fondu, saj ugotavljamo, da so prav ti objekti toplotno najmanj zaščiteni. Potrebno se bo dogovoriti za oblike in način financiranja toplotnih zaščit. Ob tem naj dodam, da še vedno nimamo naprav, stimulatorjev, za merjenje porabe toplotne energije po blokih. Vzroki za to so mačehovski odnos izvajalcev in uporabnikov do vgradnje omenjenih števcev v objekte. Ne moremo se namreč dogovoriti, kdo naj bi bil investitor, ne v komunalni in ne v stanovanjski interesni skupnosti. Naše nadaljnje usmeritve so širitev sistema daljinske kontrole nad toplotnim omrežjem. Na tem so dela že stekla, vendar zaradi uvoznih restrikcij zamisli nismo uresničili v načrtovanem obsegu. Zato smo k razvoju tega sistema povabili domače strokovnjake. Prve enote omenjenega sistema se že uspešno preizkušajo in uporabljajo, kar nam daje realne možnosti za nadaljnji razvoj tega sistema. Naj dodam še, da kljub prizadevanju izvršnega sveta, organov skisa in drugih, ne uspemo nekaterih težav objektivizirati na sejah komunalne interesne skupnosti. Tak je bil tudi zadnji primer. To predvsem zaradi premajhne udeležbe delegatov in delegacij. Na zadnji skupščini smo bili priča, da je večina delegatov znala prisluhniti našim težavam in se tudi opredelila za rešitev, pa so jih vendarle številčnejše delegacije preglasovale in tako onemogočile sprejetje našega zahtevka za pokrivanje izpada dohodka.«

B. Mugerle

Gorenje — Glin Nazarje

Nujno nove naložbe

V nazarski lesni industriji razmeroma uspešno spreminjajo proizvodni program, vse v skladu s sanacijskim programom. Ob tem velja dejstvo, da s sedanjimi osnovnimi sredstvi nadaljnji napredek na tem področju ni več možen. Nove možnosti za vso delovno organizacijo odpira naložba v predelavo masivnega lesa, ki bo obenem s svojimi učinki pripomogla tudi k temeljiti posodobitvi tovarne ivernih plošč. Iverne plošče bodo v lesni industriji še naprej nujno potrebne, z njihovo proizvodnjo pa bo uspel le tisti, ki bo posodobitev proizvodnje zmogel z lastnimi sredstvi.

Velika pridobitev

Nazarski lesarji morajo nujno posodobiti tudi vozila notranjega transporta. Predvsem vozila za delo z lesno surovino so dotrajana, saj so bila polno obremenjena od 15 do 20 let. Zato je toliko večja pridobitev nakup nakladalca Volvo, ki so ga pred kratkim namenu izročili prestavniki te ugledne švedske firme. Nov nakladalec tehta preko 20 ton in ima tri osnovne priključke — klešče za prenos lesne surovine, vilice za prevoz težjih tovorov in zajemalko za prenos razsutega tovora. Prvi nakladalec znamke Volvo so v Nazarjah kupili pred 19 leti in je bil prvi te vrste v državi.

Novi izobraževalni programi

S prihodnjim šolskim letom se bodo izobraževalni programi v lesarski usmeritvi precej spremenili. Izobraževanje za obdelovalce lesa II se bo s poldrugega leta podaljšalo na dve leti, dvoletna smer za poklic lesarja III je ukinjena, v ostalih programih za lesarje širokega profila in lesarske tehnike pa ne bo bistvenih sprememb. Novost ob tem so programi izpopolnjevanja po končanem pripravništvu za druge in zahtevnejše lesarske poklice. Nekaj se torej le premika na bolje.

Mimo škarij

Prvoaprilske

UBRANI GLASOVI

Ne dvomimo, da je v glasbeni šoli v Titovem Velenju vse več in vse boljše petje. Dvomimo pa o potrebnosti širije na pevski reviji, ki že pred nastopom določi »najboljše« za Zagorje.

PARTIJSKI VRH

Današnjo občinsko konferenco Zveze komunistov Velenje je skoraj zasenčil dogodek, imenujemo ga — partijski vrh.

Pred nabito polno dvorano najugledenjših članov ZK naše občine je pripeljal črn mercedes, iz katerega je stopil bel človek. Član predsedstva CK ZKJ. Čistilka v avli je vprašala kolegico: Ti, ali bo pogreb?

Jaz mislim da ne, saj tista dva v plavih uniformah nista pogrebca.

V ZVEZI S KODEKSOM NOVINARSKE ETIKE

Ne le, da so se krepko pomenili slovenski novinarji in lomili »peresa« okrog novinarske etike, vse bolj vroče postaja tudi na domačih »račjih« tleh. Kljub natolcevanju, da so »prijeli« U. HRASTA ravno, ko je skušal anonimno oddati specialni tekst v našem uredništvu, z veseljem zatrjujemo, da je še na svobodi in svobodno ustvarja. Za naš »čistejši« jutri.

OB POMOČI NERAZVITIM SMO POSTALI NERAZVITI

No, pa smo uspešno reprogramirali dolgove za sklad za nerazvite. V teh dneh slovenski gospodarstveniki in ekonomisti spominjajo na popevko vesele jeseni — »fehtarji, smo fehtarji . . .«, kajti sklad ne pozna šale. Baje Slovenci nikoli nimamo tako malo, da ne bi mogli imeti še manj.

AVTOMOBILSKI TRG

Uh, kaj bi se drenjal po nedeljskih sejmih ali čakal na »juge—scale—corale« po dragih zvezah. Stopiš lepo v Erin Standard in si kupiš »petico« ali »enaindvajsetico«. Še po stari ceni!

TOPLI VAL

Kljub mili zimi nas je včasih »zmrazilo« ob plačevanju komunalnega paketa. Toda, pri Vekosu so poskrbeli, da bo vsaj pomlad topla. Izdali so »vroči« komunalni paket, še naprej pa grejejo na postavki cene ogrevanja stanovanj. Namreč, po zatrjevanjih toplovodarjev, še vedno grejejo z izgubo. Zato se nestrpni občani kar pripravimo na — novo odjugo, zanesljivo prihaja iz smeri termoelektrarne Šoštanj.

DEMANTI IZ GINEKOLOŠKIH KROGOV

V težavnem položaju zdravstva (kdaj pa so zdravstvu rožce cvetele?) so spet oživele želje in pobude, da bi se legalizirala privatna praksa v nekaterih zdravstvenih disciplinah. Čeprav se je »dosje« ginekološke prakse v našem zdravstvu s pričakovano polemiko bralcev NC L. D. in F. S. nekoliko odprl, pa smo iz dobro obveščenih ambulant izvedeli, da ginekološke prakse do nadaljnjega še ne bodo dovolili v zasebnih ambulantah.

SEJA

SEJA občinske konference ZKS Velenje (danes — člani ne pozabite) bo OSVETLILA številne probleme . . . Obstaja bojazen, da se bo nekaterim članom zveze komunistov po njej bolj Štemnilo. *-MIJO-*

Nove oznake za valute

DINAR JE YUD

avstrijski šiling	ATS	britanski funt	GBP
albanski lek	ALL	japonski jen	
danska krona	DKK	kuvajt[illegible]	
finska marka			
francoski [illegible]			

MIMO ŠKARIJ

Dinar je postal Jud. Delavci, še bolj zategnimo pasove!

Bodo pirhi rdeči

Le kaj bodo požegnali komunisti mozirske občine na sobotni letni konferenci svoje občinske organizacije? Bodo morda sklenili, da morajo biti letos pirhi obvezno rdeči? Bog daj, da bi bili vsaj sklepčni!

Ni bila krokodil

Nekateri, ki so želeli v nedeljo zvečer v Kinu Velenje videti film Krokodil Dundee, so potrebovali celo uro gledanja trdega pornića Slasti, predno so ugotovili, da glavna igralka sploh ni ta krokodil.

Ribe in samoupravljanje

Nedavni ustanovitvi kajakaškega kluba Savinja na Ljubnem ob Savinji ostro nasprotujejo člani tamkajšnje ribiške družine. Kajakaši se po brzicah Savinje vozijo že vrsto let, takoj ko so se samoupravno organizirali, pa so kot kaže postali nevarni ribam.

Super cena

Odkar so nekateri delegati ugotovili, da na šolah učitelji, ob blestečih novih podražitvah, za kosilo odštejejo le okoli 2000 din, je slišati predlog, da bi družbeno prehrano prevzeli kar šolniki. Verjetno bi nam vsem šlo bolje.

Ukinili DPZ?

Na ponedeljkovem (popoldanskem) zasedanju družbenopolitičnega zbora so se prisotni zaman ozirali po kakšnem mladem članu. A zaman, nikogar iz delegacije mladine ni bilo.

Pa so se najprej spraševali, kaj če mladi niso že pozabili da so sami predlagali to zasedanje popoldan. Po tiho pa je bilo slišati, da so se mladinci že zavzemali za ukinitev DPZ-ja. Kaj pa če so sedaj mislili, da ga ni več?

(mkp)

Slaba izkušnja s Kinom

V nedeljo, dne 27. 3. 1988 sem si ob 20. uri želela ogledati film Krokodil Dundee, ki je bil med gledalci sprejet z velikim navdušenjem. Na plakatih Kina Velenje in v Našem času je bilo objavljeno predvajanje tega filma ob 16., 18. in 20. uri. Vendar so ob 20. uri vrteli trdo erotični film Slasti. Dejstvo, da se nisem zmotila jaz, je potrjevalo negodovanje ljudi, ki so pričakovali komedijo Krokodil Dundee in ne nazadnje tudi odhod razočaranih gledalcev.

Kasneje sem si še enkrat ogledala razpored pred kinodvorano in ugotovila, da bi film Krokodil Dundee moral biti predvajan ob 20. uri. Ob podrobnem pregledu oglasne deske pa sem med številnimi plakati zasledila tudi plakat filma Slasti, na katerem je pisalo, da bo film izjemoma predvajan tudi v nedeljo ob 20. uri.

Kako je to mogoče? Ali je človek res dolžan za ogled željenega filma podrobno preučiti ves tedenski program in se za vsak slučaj pred vhodom v dvorano še enkrat prepričati pri blagajni?

Ali se res ne moreš zanesti na obvestilo v časopisu in na tedenski razpored na oglasni deski?

Ali pa se bomo še naprej tolažili s tem, da vsaka izkušnja nekaj stane. Mene tokrat 2000 din.

S. Cesar

PROSTI STREL ● PROSTI STREL

»Mujo, briši«

Narekovaji v naslovu so seveda zato, da avtorju površni bralci poleg vsega ne bi pripisali še šovinizma. Nasprotno, avtor meni, da so med nami ljudje, ki so zadrti šovinisti, pa se morda tega še zavedajo ne. Da je res tako, dajeta misliti dva na videz drobna, a vendarle simptomatična dogodka.

Prvi se je zgodil v neki krajevni skupnosti (Titovega) Velenja ob nedavnem prepričevanju o pristopu k izgradnji kabelske televizije. Nekdo je na nekem zboru stanovalcev, za svojega soseda dejal, da pač ne rebi nekih satelitskih programov, ker mu zadostujeta Ljubljana in Zagreb, ali pa še kvečjemu kakšna druga postaja iz druge republike. In predsedujoči zbora je dejal nekako takole: »Če mu tu pri nas ni kaj všeč, pa naj se vrne, od koder je prišel!« Medtem ko je ta dogodek popolnoma resničen, drugi temelji na govoricah. Menda je namreč bila ena od variant po izgradnji (nepopolne) nove osnovne šole, da bi tamkajšnji bodoči šolarji imeli nekatere obroke (kosilo?) v bližnjem Domu učencev. In ko so nekateri starši teh bodočih šolarjev nove šole to izvedeli, so bojda odločno izjavili, da njihovi otroci že ne bodo jedli med »južnjaki«, ker bi to na njih lahko vplivalo slabo.

Vemo, kakšni so v tem trenutku mednacionalni odnosi v Jugoslaviji. Vsa leta govorimo o tem, da je (Titovo) Velenje Jugoslavija v malem in kljub manjšim napetostim večjih problemov med pripadniki različnih narodov ni bilo. Tudi potem, ko so se začela sedanja trenja, ni bilo v (Titovem) Velenju čutiti kaj posebnega. Ali pa je to samo navidezni mir? Upajmo, da ne.

Izjava, da »naj, komur kaj ni povšeči, oddide tja, od koder je prišel«, je sila nevarna in nepoštena. Nepoštena zato, ker smo se nekdaj v svojem pohlepu po razvoju z avtobusi podili po bosanskih pašnikih in novačili delavce za našo požrešno industrijo. Odločili smo se za pospešen razvoj industrije, ki zahteva veliko delovne sile, in ni mogoče reči, da nismo pomislili tudi na posledice (obremenitev infrastrukture: stanovanja, šolstvo, vrtci, zdravstvo . . .), a smo se vendar ušteli. Preveč stvari smo prepustili toku življenja in posledice so na dlani: ekstenzivni razvoj občine, pomanjkanje stanovanj, pomankanje prostora za vzgojno izobraževalni proces, za zdravstvo . . . Zaradi tega so imeli nižji standard »domačini«, pa tudi priseljencem — roko na srce — ni bilo vedno z rožicami postlano. »Domačini« zato, ker je avtohtonega prebivalstva (Titovega) Velenja zelo, zelo malo. In priseljenci so tako Štajerci, Gorenjci, Zasavci in ostali Slovenci, ne samo Bosanci, Srbi, Albanci, Makedonci . . . Pravi domačini so v bistvu le tisti, ki nikoli ne vržejo papirčka na tla ali prečkajo zelenice (ali pa se pred tem vsaj ozrejo, če jih pri prekršku nihče ne opazuje — pa še potem jih zaradi tega nekaj časa peče vest).

Vseskozi se zdi, da v (Titovem) Velenju odlično uspeva model ameriškega »talilnega lonca«. Posebne skrbi domačinov za priseljence (izvzemši ekonomske — osebni dohodki, stanovanja . . .) ni nikoli bilo, priseljenci pa po drugi strani niso nikoli izražali posebnih potreb in želje po ohranjanju svoje kulture, jezika, samobitnosti. Nekateri (predvsem tisti na višji izobrazbeni stopnji) so se brez težav prilagodili novim razmeram, ostali pa so sprejeli vsaj minimum »domačih« navad in tako ob razmeroma visokem standardu (rudarstvo; primerjava z njihovim dotedanjim življenjem; razmere v domačem kraju) posebnih težav med pripadniki narodov Jugoslavije v malem ni bilo. Torej »višji sloji« priseljencev so se nekako zlili z domačini, »nižji sloji« pa so se vsaj na osnovne zahteve nekako privadili. Tudi domačini so bili do priseljencev relativno strpni, kljub temu, da je prihajalo do ekscesov, ki so bili pač posledica »balkanske mentalitete«. Resnici na ljubo so ekscese običajno povzročali priseljenci, ki so bili že sicer v dobi, ko večkrat popustijo zavore, večinoma so živeli v samskih domovih, poleg tega pa se je dosti nelegitimnih dejanj zgodilo znotraj priseljenskih skupin (predvsem fizični obračuni).

Seveda bi bilo sedaj prav zanimivo vedeti, kako zadnja trenja med Slovenijo in nekaterimi republikami vplivajo na razmere v (Titovem) Velenju. Ali se je s tem »nezdravi« slovenski nacionalizem okrepil (primera z začetka pisanja — čeprav po optimističnem avtorjevem prepričanju do tega ne bi smelo priti — saj slovenski »medrepubliški« nacionalizem temelji predvsem na ekonomski in ne narodnostni osnovi) in ali se je okrepilo nasprotovanje Sloveniji (Slovencem) med priseljenci (ne pozabimo, da jih je v (Titovem) Velenju kar okoli ena tretjina zaposlenih. Priseljenci v (Titovem) Velenju so (s taktičnega vodika) potencialno zelo, zelo močna sila, če bi to kdo hotel izkoristiti. Se tega »domačini« sploh zavedamo? Če že ne z demokratično-humanističnega stališča, bi se morali vsaj s praktičnega.

Ej, ej, Mujo! Nekateri med nami bi te radi poslali domov, doma ti (saj ne da te nočejo) v tej mučni gospodarski situaciji ne morejo dati kruha. In kaj ti še ostane? Boš mar splavaril na Sotli?

U. HRAST

PISMA BRALCEV ● PISMA BRALCEV

Kdaj mislite začeti delati?

Odgovor na odgovor

Zgodba o nekem dnevu — natančneje: dopoldnevu ponedeljka, 7. marca, letos — pred velenjsko ginekološko ambulanto v njej je neverjetna, vendar resnična. Takšna je živela le štirinajst dni. Potem je bila spremenjena, dopolnjena z neresnicami — vsemi mogočimi — o takrat, prej in tudi o kasneje. Nekatere so zvenele dokaj verjetno, možno. A tudi verjetna neresnica ni nič drugega kot laž.

Sadar dr. Franc, po štirinajstnevnem premisleku o hudi krivici, ki vas je, kot pravite, grobo zadela, ste se odločili za javni odgovor. V njem pišete o nesramnosti, gospodovalnosti, burjenju različnih negativnih strasti . . . Vse te »vrline« pripisujete meni. Prav čudno se mi zdi, da se niste spustili celo v odkrivanje mojih anatomskih značilnosti! Kot nekakšnega bavbava mi obetate tudi psihiatra in končavanje pri njem. Pa je po mojem in splošnem mnenju psihiater zdravnik, ne nekdo pri komer bi se dalo prej ali slej končati.

Sadar dr. Franc, če ne marate mene, je to čisto vaša zasebna stvar. Tudi jaz vas več ne maram in ne maram vašega zdravljenja — pa to je čisto moja zasebna stvar. Čemu bi z zasebnimi stvarmi vi in jaz težila bralcem Našega časa?

Marati koga ali ne marati česa — to ni pomembno, to ni snov, vredna pozornosti javnosti. Tudi to, koliko ljudi koga mara in kdo vse lahko ostane sam, ni pomembno. Ljudje pravijo, da človeku slaba družba naredi več škode kot samota. Pa tudi to ni pomembno. Si človek pač poišče zase dobro družbo. Se najde! Na koncu koncev pa vse to sploh ni pomembno.

Pomembnost bi kazalo pripisati temu, da je delovni čas družbeni čas — ni privatna lastnina — in kdor ga uporablja zase in za svoje prijatelje, pač krade družbeno lastnino.

Zdravnik je glede tega sploh privilegiran. Poznana je Hipokratova prisega — listina antičnega zdravnika Hipokrata, v kateri so navedena še danes veljavna načela o liku zdravnika. Še danes veljavna zato, ker so leta 1948 na skupščini Svetovnega združenja zdravnikov v Ženevi sprejeli Ženevsko formulacijo Hipokratove prisege — imenovano kar Ženevska prisega. Po tej prisegi se diplomanti evropskih medicinskih fakultet še dandanes svečano, svobodno in na častno besedo zaobljubijo med drugim tudi, da bodo svoje delo opravljali vestno in z dostojanstvom.

Vi, Sadar dr. Franc, pričakujete za svoje pošteno strokovno delo nagrado ali pohvalo. Gotovo pa zanj prejemate osebni dohodek. Vsekakor imate o sebi zelo lepo mnenje, kar me ne moti. Ne vem pa, zakaj se mi je ob prebiranju vaše samohvale prikradla v spomin misel francoskega misleca Pascala: »Človek ni ne angel ne žival. Nesreča pa hoče, da tisti, ki bi rad napravil iz sebe angela, napravi nasprotno.«

Še to! Resnico ste napadli z lažmi, vračam vam zgolj resnico. Pri tem pa se zavedam, da je lahko resnica velikokrat boleča.

D. L.

Francoska solata le za nekatere

Ne pišem zato, da bi užalil dva miličnika nočne izmene, ampak zato, da dobim odgovor (pa tudi večina mojih sodelavcev) na vprašanje: Kdo ima pravico do redne malice v TGO, v tretji izmeni, jaz kot redno zaposlen ali tovariši miličniki?

V nočni izmeni iz 25. na 26. marec smo skupina sedemnajstih delavcev prišli ob 1 uri in 30 minut na malico. V Informatorju, glasilu delavcev TGO, je bilo zapisano, da bo tega dne za malico francoska krompirjeva solata in mortadela. Na »liniji« pa nas je čakala zelena solata in mortadela. Vprašal sem, če je še kaj francoske solate, pa mi je kuharica odgovorila, da je ni več. Ko smo sedli, da pojemo, smo se vsi iz skupine zagledali v kuhinjo in se vprašali, zakaj je potrebna intervencija miličnika. Ta je čakal, da mu je kuharica (ista, ki je prej rekla, da francoske ni več) v pričo nas napolnila poln krožnik francoske solate, zraven pa sta miličnika dobila še lep kos pečenke. Ko sem to videl, sem se vprašal, če kuharica ni mogoče odstopila svoj del malice. Na to vprašanje ne morem odgovoriti, zanima pa me, zakaj nam delavcem tretje izmene, ki opravljamo fizično težko delo, ne bi razdelila podobne malice kot miličnikom (ker je francoska solata boljša kot zelena).

Občutek imam, da je tretja izmena pri malici zapostavljena, in da bi bilo prav, če bi tisti, ki skrbijo za prehrano v Gorenju, kdaj tudi ponoči prišli naokrog.

Delavec TGO Gorenje
(naslov v uredništvu Našega časa)

Še: »Da mi zginete ven!«

Ne morem drugače, kot da se oglasim na prispevek tovarišice D. L. z naslovom »Da mi zginete ven«, je za rubriko Pisma bralcev zapisal Pavle Kavčič iz Zidanškove 9 v Titovem Velenju, ki se popolnoma pridružuje mnenju Drage Lipuš, da takšno dejanje ni primerno zdravstvenemu delavcu. Meni, da ordinacija ni gostilna in ne debatni klub, kot tudi niso delavke, matere in nosečnice »brezpravna raja«.

Med drugim meni, da je prav, da se obravnavajo tudi taki primeri, ker če bi jih pustili v nemar, to ne bi bilo dobro. Danes se je to zgodilo tovarišici D. L., jutri se lahko meni ali sosedu, piše. Če smo vsi odgovorni za svoje delo, naj bodo tudi zdravniki.

Šoštanj — letna konferenca združenja vojaških vojnih invalidov

Uspešno uresničujejo zastavljene naloge

V združenje vojaških vojnih invalidov Šoštanj je včlanjenih 35 vojaških vojnih invalidov in 33 invalidskih upravičencev partizanskih vdov, mater ter svojcev. Na nedavni letni konferenci pa so ti ocenili opravljeno delo.

Tako so med drugim ugotovili, da predvsem odborniki in poverjeniki uspešno uresničujejo zastavljene naloge v drugih družbenopolitičnih organizacijah in društvih v kraju. Pri samem društvu pa so ti največ pozornosti namenili nudenju pomoči članom pri uveljavljanju njihovih zakonitih pravic priznavalnin, zdravstvenega in socialnega varstva ter nudenju materialne pomoči. Prav tako so člani združenja sodelovali na vrsti prireditev, od kuričkove torbice, štafete mladosti, pri odkritju spominskih obeležij, . . . Bolj kot darila pa so bili skromne pozornosti — obiska veseli bolni člani združenja, ki so jih odborniki in poverjenik obiskali na domovih ob dnevu borca, za dan vstaje, dan republike ter ob novem letu.

Pri sprejemanju nalog za letos so se med drugim člani združenja zavzeli za čimprejšnjo rešitev gospodarskih težav ter dali podporo mladim strokovnim kadrom, ki naj bi našli ustrezne rešitve za izhod iz te krize.

Miloš Volk

Onesnaženost zraka

V tednu od ponedeljka, 14. marca do ponedeljka, 21. marca smo imeli v občini Velenje dokaj čist zrak, saj so bile povprečne 24-urne koncentracije žveplovega dioksida zelo nizke, kar je razvidno iz tabele.

	datum	Zavodnje	Veliki vrh	Titovo Velenje
1.	14. marec 88	0,09	/	0,03
2.	15. 3.	0,05	0,03	0,02
3.	16. 3.	0,01	0,01	0,01
4.	17. 3.	0,01	0,09	0,01
5.	18. 3.	0,02	0,01	0,00
6.	19. 3.	0,07	0,04	0,02
7.	20. 3.	0,10	0,02	0,02

V tem času tudi polurne koncentracije žveplovega dioksida niso presegale dovoljene emisijske koncentracije 0,75 mg na kubični meter zraka.

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja

Občinska gasilska zveza Mozirje

Gasilci zgled vsem, ki omahujejo

V nazarskem gasilskem domu je bil v soboto občni zbor občinske gasilske zveze Mozirje. Gasilci so gasilci, zato so se občnega zbora udeležili vsi delegati, ob njih pa še predstavniki republiške zveze, sosednjih občinskih zvez, skupščine občine Mozirje in njenih družbeno-političnih organizacij ter drugi gostje. Za uvod je za prijetno presenečenje poskrbel Robanov Franci, iz Robanovega kota seveda, ki je z lepimi zvoki svojih citer ustvaril prijetno vzdušje.

Pravzaprav je vse uspehe gornjesavinjskih gasilcev težko zapisati, enostavno jih je preveč, nekaj pa vendarle velja poudariti. V vse težjih razmerah, v času krize, v času pisanja stališč in sklepov, govoričenja, zaostajanja, moralne krize in krize vrednot, gasilci krepko izstopajo, v najlepšem pomenu seveda. To je najlepše poudaril predsednik skupščine občine Mozirje Anton Boršnak, ki je v svojem nagovoru dejal: »Dajte nam vašo voljo, zavzetost in humanost, pa bomo uspeli premagati vse težave in odpraviti vso gnilobo, ki se je nakopičila v naši družbi.« S tem je zagotovo povedal vse in temu ni kaj dodati. Pač. Gasilci niso le gasilci, brez njih skorajda ni nobene akcije v sleherni krajevni skupnosti in v vsakem kraju, so torej tudi družbena in politična moč, ki ne bo usahnila. Predvsem ne zaradi stoletnega izročila humanosti, ki jo iz dneva v dan potrjujejo in krepijo in si s tem zagotavljajo pomoč in zaupanje ljudi. Vsega tega bi se morala družba zavedati v še večji meri.

Omeniti velja zlasti področje izobraževanja, usposabljanja in vzgoje, saj gasilci vsemu temu namenjajo ogromno pozornosti in tudi gasilci mozirske občine so se lani na tem področju še posebej izkazali. V zadnjih letih so pridobili 384 novih članov, 35 nižjih častnikov, 16 častnikov in enega višjega častnika, bistveno se je povečalo število žensk in mladih, na tekmovanjih nastopa vse več desetin in še bi lahko naštevali. Ti podatki za Gornjo Savinjsko dolino povedo in pomenojo veliko. Prav tako so v zadnjem obdobju podvojili »dolžino« tlačnih cevi, pridobili 12 novih vozil, od tega je 7 cistern, novih je deset motornih črpalk, v uporabi je 16 prenosnih radijskih postaj, vrednost novih in posodobljenih gasilskih domov pa je neprecenljiva, tako v denarju, kot v pomenu za vsak posamezni kraj. Naredili so bistveno več kot so načrtovali na področju opremljenosti. Pozabiti ne smemo na preventivno dejavnost v šolah in vrtcih, pregledali so 3.000 objektov in za gospodinjstva kupili 400 ročnih gasilnih aparatov. Brez trdega dela, in odrekanj gasilcev, pomoči in razumevanja krajanov, zares trdnega sodelovanja z vsemi dejavniki v krajevnih skupnostih in na ravni občine, vsega tega ne bi bilo. Gasilci vso pomoč cenijo in jo večkratno vračajo. V štirih letih so s svojimi cisternami v sušnih obdobjih ogroženim krajanom zvozili več kot milijon litrov vode, da ostalih oblik pomoči ne naštevamo. Dobro sodelujejo tudi s sosednjimi občinskimi zvezami Ravne, Titovo Velenje, Žalec in tudi Celje, s sredstvi varčno gospodarijo in jih nekajkrat oplemenitijo. Zares — vsega se ne da napisati, pomembno je, da ne bodo klonili pred nobeno težavo, da jim ljudje zaupajo. Ko bi le bilo tako tudi drugod v naši družbi!

V razpravi so seveda opozorili še na marsikaj, tudi na napake in težave. Ne strinjajo se namreč s politiko zavarovanja, saj za svoja vozila v pripravljenosti plačujejo enake zneske, kot jih plačujejo ostali za vozila, ki so vsak dan na cestah, ta vozila pa morajo pogosto tudi reševati. Za zavarovanje gre ogromno sredstev, saj jih imajo v mozirski občini kar 36. Zato so se dogovorili, da bodo skušali ta problem omiliti, obenem pa morajo oceniti koliko vozil sploh še rabijo. Sodobna tehnika seveda ni želja gasilcev, je potreba družbe, vendar mora biti njen obseg v skladu z oceno požarne obremenitve. Spregovorili so seveda še o številnih drugih zadevah in opredelili priprave na 11. kongres slovenskih gasilcev v Celju.

Za konec še nekaj zanimivih stavkov posameznih razpravljalcev. Predsednik interesne skupnosti za varstvo pred požari občine Mozirje Franjo Pajk: »Sodelovanje med skupnostjo, občinsko zvezo in vsemi občinskimi dejavniki ni več zgolj sodelovanje, je veliko več.«

Predstavnik republiške gasilske zveze: »Takšnega sodelovanja in podpore med vsemi dejavniki skorajda ni nikjer.« In še: »Ob vsej tehniki pozabljamo na nekaj še bolj pomembnega — na zaščito gasilca in na njegovo opremo.«

Predsednik OGZ Velenje Tone Berložnik: »V finančnem pogledu imamo mi prednost, v sodelovanju z vsemi dejavniki na ravni občine pa ste vi daleč spredaj. Nadaljujmo naše sodelovanje, dajte nam vaše izkušnje in tako bomo kos zahtevnim nalogam.«

Predsednik SO Mozirje Anton Boršnak: »Vsi tarnamo in kritiziramo, gasilci pa ohranjate izročilo humanosti, solidarnosti in delavnosti. Ste zgled vsem, ki omahujejo.«

J. P.

K usposobljenosti veliko prispevajo vaje, ki se jih udeležujejo tudi gasilci sosednjih občinskih zvez Ravne, Žalec in Titovo Velenje

Pri Napotnikovih v Topolšici

»Bili bi srečni in zadovoljni, če bi . . .«

Zorali smo ledino, posejali nanjo različna semena, nato jo prepustili času. Ko pa ugotovili, da njiva ne daje toliko kot smo pričakovali, so prizadevanja za obilnejšo žetev postajala vsako leto večja. Žal, zanemarjene ledine ni moč tako kratek čas spremeniti v rodovitno polje, prav tako ne kmetov ob cenovnih neskladjih, visokih cenah repromaterialov navdušiti za intenzivnejše kmetovanje. Tako nekako bi lahko opisali dogajanja na področju kmetijstva, o katerem zadnja leta toliko govorimo.

Čas za fotografijo sta si vzela le oče in mladi gospodar Peter

Kmetje upravičeno tožijo, da cene končnih izdelkov in kmetijska politika utirata vsak svojo pot. »Rezultati slednjega ravnanja so tu,« pravi Peter Napotnik iz Topolšice. »Mlečna proizvodnja je pod načrtovano, mleko uvažamo, čreda v hlevih se manjša. Kmetovo delo ni nikoli plačano, čeprav dela od jutra do večera, vsak petek in svetek. Če bi si zaračunavali prav vse, bi se marsikdo od nas, če ne že kar vsi, znašli med slabimi gospodarji. Takih z rdečimi številkami ob koncu leta bilo še več.« Danes kupiti stroje, ki so pri delu nujno potrebni, graditi hleve, silose ob neugodnih kreditnih pogojih, . . . »Ne, ne bi šlo. Brez vsega tega pa proizvodnje ni in ne more biti.«

Takšen bi bil lahko gotovo pogovor na obisku pri kateremkoli kmetu, ne samo pri Napotnikovih v Topolšici, kjer smo se mudili konec prejšnjega tedna. Kooperanti Ere so že vrsto let, na okrog 10 hektarjev veliki kmetiji pa se ukvarjajo predvsem z mlečno proizvodnjo in pitanci. Vsako leto oddajo tudi nekaj pšenice. Z 39 repi v hlevu, z okrog 70 tisoč litri oddanega mleka se uvrščajo med tiste kmete v Šaleški dolini, ki z vso trdnostjo, odločnostjo, voljo ter zagnanostjo poskušajo iztržiti iz pedi zemlje čimveč. Zato ji morajo veliko, veliko dajati. Lahko jim povsem verjamemo, da to ni vedno lahko.

V tem tiči pravzaprav tudi odgovor, zakaj mladi nočejo kmetovati tako kot se je pred 15 leti odločil Peter. »Raje izberejo lažjo pot. Več so prosti, imajo redni osebni dohodek. Delajo le osem ur. K živini je treba vsak dan, ne le zjutraj in popoldne. Pa ni le živina. Je še marsikaj drugega. Delo samo sili in preganja. Povsod ga je ogromno.« Kako, da je Peter kljub temu ostal doma? Bil je najmlajši. Poleg že prej omenjenih lastnosti, je pri odločitvi odtehtalo svoje veselje do zemlje.

V slogi je moč, pravi pregovor. Slednje drži za Napotnikove iz Topolšice kot pribito. Mladi — Peter in Cvetka — ter stari — Marija in Ivan — se razumejo, skupaj umno kmetujejo. Sledovi takšnega dela so vidni na vsakem koraku na njihovi domačiji. Čez leto, dve ali tri bi bilo gotovo pri hiši še kaj več, bolje, če . . .

Če kmetija ne bi stala na rušnem področju. Prav zaradi tega, pravi Peter, nima take bodočnosti kot bi jo lahko imela. Trudijo se najti primerno zemljo v dolini. Stvari je namreč treba pokreniti in ne čakati na leto 2001, ko naj bi se področje, kjer kmetujejo, pogreznilo.

Načrti? Peter pravi, da so skromni. Nujno morajo letos poiskati prostore za živino, saj novega hleva graditi ne smejo. Delali bodo in iztržili iz zemlje kolikor se bo dalo. Ko pa bodo dobili zemljo drugje, bodo začeto nadaljevali. »Dobiti jo moramo, saj si težko predstavljamo, da bi morali za kruhom v tovarno za tekoči trak. Če ima človek rad zemljo, z njo navajen živeti vse od malih nog, jo nikakor ne more zamenjati za osem ur dela v tovarni. Kljub težavam, takšnim ali drugačnim, kljub ugodnostim delavskega življenja. Če o njih sploh lahko govorimo. Mi smo zadovoljni in srečni s tem, kar imamo. Bili pa bi še bolj, če se leto 2001 ne bi tako hitro približevalo,« je sklenil pogovor sogovornik.

Medobčinska organizacija slušno prizadetih

Članom posvečajo veliko skrb

Vsako sredo se v društvenih prostorih v ulici Bratov Mravljakov 1, v Titovem Velenju zberejo člani medobčinske organizacije slušno prizadetih iz mozirske in velenjske občine. Na teh vsakotedenskih srečanjih dobijo različne nasvete in se med seboj pogovorijo o težavah, ki jih tarejo v vsakodnevnem življenju. Ker so enaki med enakimi, je njihovo snidenje zelo sproščeno, popestrijo pa ga tudi z raznimi igrami, kot je igranje šaha in podobno. Medobčinska organizacija občasno pripravlja tudi različna predavanja, ki so še kako koristna in potrebna. Ko smo jih preteklo sredo obiskali, so na srečanje prišli iz različnih krajev in sicer iz Solčave, Šmartnega ob Paki, Šoštanja in Titovega Velenja.

Namen našega obiska je bil, da enega izmed udeležencev tudi pobliže predstavimo. Izbrali smo **Martina Vršnika** iz Solčave, pravzaprav je doma visoko pod Olševo. Pri pogovoru nam je pomagala vodja medobčinske organizacije slušno prizadetih Darinka Meh. Sicer pa pri sporazumevanju nismo imeli posebnih težav, saj Martin pozorno bere besede iz ust sogovornika. Tako kljub prizadetemu sluhu pri sporazumevanju nima posebnih težav.

Martin Vršnik se je rodil leta 1958, osnovno šolo je pričel v Ljubljani v šolo za slušno prizadete in jo nadaljeval v Lučah. Po končani šoli se je vpisal na poklicno šolo v Titovem Velenju, bivši RŠC, in se usposobil za tehničnega risarja. Pri šolanju je imel nekaj težav, zlasti pri predavanjih. Zato se je posluževal prepisovanja od sošolcev. Tudi učitelji so bili pozorni in mu snov razlagali kar se da razumljivo. Martin je povedal, da je službo, s katero je zelo zadovoljen, dobil v Lesni industriji Gorenje-Glin Nazarje, kot tehnični risar seveda. Do Solčave se vozi z avtomobilom, od tam do Nazarij pa z avtobusom. S sodelavci se dobro razume in v ničemer prikrajšan, čeprav ne sliši.

Iz njegovega pripovedovanja smo lahko sami slišali, da je doslej s pridnostjo in vztrajnim delom uspel uresničiti vse, kar si je v življenju zastavil. Tudi konjičkov ima več. Od 18. leta dalje je lovec in je član lovske družine Solčava. V prostem času se ukvarja še s čebelami, veliko časa pa mu vzame delo na srednje veliki kmetiji. Je član planinskega in športnega društva Solčava in slednjega zastopa tudi na tekmovanjih. Smučati je začel že zelo zgodaj, ko je bil še otrok, zlasti skoki so ga veselili. Sicer pa za druge smučarske veščine takrat ni bilo zanimanja, pa še opreme ni imel. Ker se je Martin izkazal kot dober športnik in smučar, ga je medobčinska organizacija slušno prizadetih uvrstila v ekipo za republiško tekmovanje v veleslalomu pred štirimi leti na Pohorju. Martin se je dobro odrezal in osvojil dobro tretje mesto v svoji skupini. Že takrat si je dejal, da bi lahko bil še boljši. To je dokazal na letošnjem republiškem prvenstvu slušno prizadetih, ki je bilo februarja na Starem vrhu nad Škofjo loko, ko je v skupini od 26 do 35 let osvojil prvo mesto. Kako vesel je bil doseženega uspeha, ni treba posebej poudarjati, zlasti zato, ker se na tekmovanje ni posebej pripravljal. Še naprej bo tekmoval nam je dejal, pričel pa se bo ukvarjati tudi s smučarskimi teki.

Martin Vršnik je vsestransko aktiven

Že samo iz tega, kar smo zapisali, lahko sklepamo, da je Martin Vršnik vsestransko aktiven, zato mu v življenju ni nič pretežko. Na vsakotedenska srečanja hodi zato, da se sreča s prijatelji, se z njimi pogovori in izmenja izkušnje. Dobi tudi koristne nasvete, je za konec pogovora povedal Martin. Zahvaljujemo se mu za njegovo pripoved in želimo, da bi pogovor še kdaj nadaljevali.

B. Mugerle

Vsako sredo se v tem prostoru zberejo slušno prizadeti

Krajevna skupnost Gorica

CATV — v ospredju cene

Vse več krajevnih skupnosti v občini Velenje se odloča za izgradnjo kabelske televizije. Tudi krajevna skupnost Gorica ni izjema. To pa je tudi ena tistih krajevnih skupnosti, ki so že ob glasovanju za krajevni samoprispevek obkrožili svoj DA tudi za to gradnjo. Na polovici plačevanja so se odločili, da ta referendumski program tudi uresničijo. Januarja so imenovali iniciativni odbor in se takoj vključil v pripravo akcije.

Kot je povedal Janez Pukl, predsednik gradbenega odbora, so v teh treh mesecih že pridobili soglasja približno 70 odstotkov gospodinjstev. To pa je, kot menijo, še vedno premalo, zato bodo poskušali k zanimanju pritegniti še druge. Seveda so v ospredju cene, ki lahko tehtnico odločitve obrnejo v eno ali drugo stran. Uporabnik družbenega stanovanja bi naj plačal za priključek stosedemdeset tisoč dinarjev, lastnik stanovanjske hiše v tej krajevni skupnosti pa bi plačal 560 tisoč dinarjev. Tu pa je seveda že odštet del sredstev, ki imajo zajete v samoprispevku za izgradnjo kabelske televizije. Teh je približno 23 tisoč po posameznem priključku.

Sredstva bodo začeli pobirati 15. aprila. Vsak, ki se je že ali pa se še bo odločil za sodelovanje v tej akciji, bo dobil vse položnice — stanovalci v blokih, bodo imeli možnost odplačati znesek v dveh obrokih, drugi naročniki (zaradi višjega zneska) pa v štirih obrokih.

Na prvo sliko s kabelskega omrežja računajo v mesecu oktobru, morda že v septembru. V okviru občinskega koordinacijskega odbora za izgradnjo kabelskega omrežja je bilo dogovorjeno, da bodo ob vključitvi lahko gledali tako program Ljubljane I in II, Zagreb I. in II. program ter ustrezne satelitske programe. Nihče v krajevni skupnosti tudi ni bil proti lokalnemu programu. **»Bile pa so pripombe, da naj bi krajanom vendarle prej omogočili gledanje tistih programov, ki jih imajo že sedaj, po sedanjem sistemu, zagotovljene,«** je rekel Janez Pukl.

(mpk)

Tudi v Šoštanju CATV?

Skupna akcija

Izgradnja kabelsko razdelilnega sistema v občini Velenje v teh pomladnih dneh naglo napreduje. V ponedeljek so odločno zavihali rokave v krajevni skupnosti Konovo, v KS Edvarda Kardelja in v KS Gorica potekajo zadnja dogovarjanja, krajani Starega Velenja upajo, da bodo signal sprejemali že prvega maja, aktivnosti pa težejo tudi po drugih krajevnih skupnostih Titovega Velenja, odvisno pač od prizadevnosti gradbenih odborov in zanimanja občanov. Le to pa očitno vedno bolj narašča. Tako so se tudi meščani Šoštanja odločili, da ponovno spregovorijo o tej gradnji, saj je sedaj tudi nadaljnja usoda mesta bolj znana.

Šoštanj se bo, če se bodo krajani odločili za akcijo, vključil v skupna prizadevanja za izgradnjo kabelsko razvodnega sistema. Krajani so v teh dneh sprejeli pristopno izjavo z natančno obrazložitvijo katere prednosti jim prinaša izgradnja sistema. Za ureditev primarnega omrežja bodo morali predvidoma nameniti 11 tisoč dinarjev na priključek, medtem ko bo cena sekundarnega dela podobna kot je v drugih krajevnih skupnostih in seveda odvisna od števila naročnikov. Torej jo bo gradbeni odbor lahko določil šele, ko bo zbral vse pristopne izjave. Odplačevanje stroškov bo tudi tu obročno, kar bo seveda marsikomu olajšalo odločitev.

Ker krajane Šoštanja gotovo zanimajo številne podrobnosti povezane z izgradnjo sistema, bo v ponedeljek, 4. aprila ob 17. uri, v Kulturnem domu v Šoštanju, sestanek na katerem bodo strokovnjaki odgovarjali na postavljana vprašanja.

KS Konovo

Uspešnih 15 let obstoja in razvoja

Tam, kjer je volja, sloga in zvrhana mera pridnosti, tam se kljub pomanjkanju denarja da marsikaj doseči oziroma narediti. To ni fraza, ampak dejstvo, ki se ga že vseh 15 le obstoja trdno oklepajo krajani Konovega. Če za koga, potem lahko zanje trdimo, da je njihova pot razvoja krenila silovito proti vrhu in ga skorajda že dosegla.

To so ugotavljali že ob praznovanju 10-letnice obstoja svojega kraja. Ko so prebirali listino, ki so jo decembra, leta 1973 zakopali v steklenici pod vaško lipo, katere od načrtovanih nalog so uresničili in katerih niso, so bili več kot zadovoljni. Niso jih le uresničili, ampak nekatere celo presegli. Rezultati njihovih prizadevanj so danes tu in s ponosom lahko kažejo nanje. Od več kot skromnega komunalnega standarda na začetku ustanovitve krajevne skupnosti, se danes ponašajo z urejenimi cestami, električno napeljavo, javno razsvetljavo, razvejanim telefonskim omrežjem, vročevodnim ogrevanjem, večnamenskim domom krajanov, ki so ga zgradili predvsem s sredstvi samoprispevka in še s čim. Že res, da so pri načrtovanju in kasneje uresničevanju ciljev vseskozi imeli pomoč širše družbenopolitične skupnosti, bi bila slednja brez takšne zavzetosti in pripravljenosti krajanov Konovega samih, mnogo, mnogo premalo. Pet let je minilo od te slovesnosti. Volje in pripravljenosti krajanov, potreb in želja pa jim kljub temu v tem času ni zmanjkalo.

Zbori krajanov na Konovem niso nobena redkost in posebnost. Toda sobotni je bil vendarle nekoliko drugačen od običajnih. Bolj svečan, saj so z njim proslavili 15-letnico obstoja krajevne skupnosti ter se na sicer simboličen način lotili uresničevanja letošnje nadvse obsežne in zahtevne naloge — izgradnje kabelsko-distribucijskega sistema. Sobotni zbor krajanov je bil svečan le toliko časa, kolikor ga je porabil predsednik sveta krajevne skupnosti Alojz Ramšak za pregled opravljenega dela v 15 letih in člani kulturno umetniškega društva Lipa, ki so ob tej priložnosti pripravili krajši kulturni program. Bolj bi zanj veljala oznaka »delaven«, saj so vsi, ki so se zbrali v dvorani tamkajšnjega doma krajanov, odločno sklenili, da bodo enako zavzeto, složno uresničili tudi preostale naloge referendumskega programa. Teh pa ni tako malo.

Ponedeljkov »sestanek« o poteku izgradnje kabelsko-distribucijskega omrežja na terenu

Za letošnje leto so Konovčani načrtovali urejanje krajevnih cest, izgradnjo vodovoda v Šembricu — to je ena izmed zelo zahtevnih nalog, ki bo trajala več let, vodooskrbo morajo namreč zagotoviti kar 25 gospodinjstvom, med temi so tudi kmetije z več glav živine. Poleg tega pa še postavitev avtobusnih postajališč, vzdrževanje doma krajanov, obnovitvenih del na njem so se lotili že lani, postavitev potrebne cestne signalizacije, dolg iz lanskega leta pa je ureditev javne razsvetljave na Druksovi cesti in Selu. »Izgradnjo vodovoda smo zapisali v naš program na drugo mesto. Vendar se je v zadnjem času pokazala potreba oziroma interes širše družbe po izgradnji kabelsko-distribucijskega sistema, za katerega smo se odločili tudi Konovčani. Tako naj bi letos naredili sekundarno razvodni sistem. Za to bomo morali s samoprispevkom zbran denar porabiti za ta namen. Krajani Konovega oziroma zaselkov Šembric, Selo, Lemplovega ter Ocepkovega vrha so se s prostovoljnim delom in prispevki že izkazali. Pri izgradnji kabelsko-distribucijskega sistema tudi tokrat brez vsega prej naštetega ne bo šlo. To je namreč zelo draga zadeva,« je povedal Alojz Ramšak. Akcijo vodooskrbe pa bodo z vso odločnostjo zastavili za prihodnje leto. Letos bodo poskušali zdravo pitno vodo napeljati le do dveh najbolj prizadetih kmetij.

Živahno v Vinski gori

Ni še minilo niti leto dni od kar smo v Vinski gori otvorili večnamenski dom. V njem se že odvijajo razne aktivnosti od športnih do kulturno zabavnih. Omenim naj le najbolj obiskane: prednovoletni ples, maškerada in pred kratkim zelo uspela prireditev ob Dnevu žena. V prvi polovici letošnjega leta pa so še predvidene: revija pevskih zborov in oktetov občine Žalec, ki bo v aprilu, v maju predvidevamo gostovanje zlate selekcije.

Najbolj obiskana pa bo verjetno prireditev, ki bo 7/4—1988 ob 18.30 uri in to bo koncert ansambla bratov Avsenik. Letos mineva 35. letnica njihovega delovanja in ob tem delovanju so se odločili za turnejo po Sloveniji. Prav na začetku pa se bodo predstavili v Vinski gori. Ker je zanimanje za koncert izredno veliko, smo se odločili, da bodo vstopnice v predprodaji že ta teden in sicer v samopostrežni trgovini v Vinski gori in recepciji hotela Paka v Titovem Velenju.

Drago KOLAR

Osnovna šola Mihe Pintarja Toleda

Med telohi in trobenticami okus po snegu

Kako pomembne so vse spremembe v izvajanju vzgojnega in učnega programa, pove pogovor z učenci, ki si želijo vsakovrstnih dogodkov izven šolskih učilnic. Šola v naravi je le ena izmed oblik, ki pa je ob vse ožjem manevrskem prostoru finančne krize že ogrožena. Celodnevna šola (ali šola z elementi podaljšanega bivanja) je žal že preteklost tudi v našem okolju, pomeni pa precejšne vsebinske izgube pri podružbljanju pouka, pri funkcionalnem poučevanju naravoslovnih ter telesnovzgojnih predmetov in tem, največja pa je gotovo izguba možnosti vključevanja naravnega okolja v pouk in rekreacijo.

Če je šola v naravi košček tega, jo moramo ohranjati, čeprav postaja ta za nekatere starše velik strošek. Šole ga poizkušajo zmanjšati z racionalnimi oblikami organizacije bivanja v naravi ter z izvajanjem programa s strokovnjaki ter sodelavci, ki se praviloma odpovedujejo ekonomskemu nagrajevanju. V pomoč pa so še vedno delovni kolektivi, ki se zavedajo pomena združene pomoči ob izvajanju pouka in izobraževanju.

Ob obisku ene izmed šole v naravi, učencev 5 c razreda OŠ Miha Pintar Toledo na Paškem Kozjaku, smo se v pomembnost te oblike šole prepričali tudi mi. V planinskem domu, ki ga uspešno upravlja Planinsko društvo Titovo Velenje, so letos v februarju in marcu bivale tri izmene učencev te šole, prvi dve v dobrih snežnih razmerah, zadnja pa že v pričakovanju pomladi, ki je silila izpod vsakega grmiča ali prisojnih rebri. Med telehom in trobenticami pa so tudi »cejevci« našli še dovolj snega, da so uspešno izvedli celotni smučarski tečaj in še mnogo drugih aktivnosti, ki so bile načrtovane. Vzdušje ob našem obisku je bilo, kljub odjugi, prav skavtsko in smučarsko. Po uspešni tekmi je bilo pričakovanje razglasitve rezultatov osrednja tema pogovora. Učenci so v sproščenem klepetu povedali nekaj vtisov:

BARBARA BUKOVIČ: Smučanje je bilo za »čisto« petko. Ni mi bilo dolgčas, saj smo se slišali z domačimi po telefonu. Na današnji tekmi sem imela težave v prvem teku. Malo sem se zaletela, malo pa me je »pocukala« trava. A uvrščena že bom.

OLGA GROBELNIK: Doslej še nisem smučala. Tudi smučarsko opremo sem si sposodila. Zdaj sem se naučila smučati in žal mi je, da šele zdaj. »Plug« že dobro vozim. Najboljše pa je zvečer, ko imamo »fešto«. A, dolgčas? Kaj pa je to?.

MATJAŽ VOLK: Paški Kozjak mi sploh ni bil poznan doslej. Zdaj pa smo šli na pohod na Špik. Tam smo videli postajo radioamaterjev in snega je bilo do kolen. Če je bilo kaj narobe? Ne. Le »štanfali« smo na debelo. Na tekmi sem bil menda prvi. Da bi mi bilo dolgčas? Menda ne, saj me je obiskal ata.

MEHIDA TUFEKČIČ: Sploh ne morem prešteti, kolikokrat me je »zabrisalo«. Ja, saj sem komaj shodila na smučeh. Tudi opreme še nimam svoje. Ja, bilo je »super«, jaz bi še kar ostala. Malo bi šla vmes domov, potem pa kar nazaj.

ALMIR AVDIČ: Smučam že dve leti. Tu je bilo enkratno. Posebno zvečer, ko se igramo. Edino pospravljanje smuči in dežurstvo je bolj »smotano«, a saj kar mine. Komaj čakam, da že pridem domov.

Takšnih izjav je bilo še vse polno in vsi so hoteli biti intervjuvani. Eden je zares vprašal, če bodo tudi na televiziji. O dobrem vtisu je govorila tudi Milojka Matijevič, vodja šole v naravi. »Veseli smo, da ni bilo nobenih poškodb, sneg pa je zdržal prav še za nas.« »Zadovoljni smo z oskrbo, z odlično hrano,« je povedala Magda Žist, razredničarka. »Za 50.000 din smo imeli enkraten aktivni dopust. Šola smučanja je uspela.«

Jože MIKLAVC

Tudi frizerji proti aidsu

S sterilizatorji do zaščite

Bolje preprečiti kot zdraviti je geslo mnogih preventivno zdravstvenih akcij. Preventiva ni samo cenejša, ampak zna biti tudi precej bolj učinkovita kot kurativa. Ob vse večjih razsežnostih kuge 20. stoletja kot imenujemo aids, se tega toliko bolj zavedajo ne samo zdravstveni delavci, ampak tudi tisti, ki naj bi skrbeli za zdrav način življenja tako ali drugače.

Od 1. januarja letos se v prizadevanja na tem področju vključujejo tudi frizerji, brivci in kozmetičarke. Sterilnim odlokom in določilom je republiški komite za zdravstvo in socialno varnost oziroma republiški sanitarni inšektorat namreč dodal še enega, in sicer navodilo za čiščenje in razkuževanje pribora v brivsko-frizerskih obratovalnicah, kozmetičnih salonih ter tudi obratih za higiensko nego prebivalstva. Sanitarni inšpektorji naše občine so seveda »šli na delo« in preverjali, komu bo treba naložiti strogo kazen za neupoštevanje navodil.

Na veliko veselje strank, in same sanitarne inšpektorice **Zdenke Kvartič**, kršiteljev prej omenjenih navodil v naši občini menda nimamo. Med 18 tovrstnimi obratovalnicami imajo poysod nameščene sterilizatorje oziroma razkuževalne omarice. Kar nekaj pa je med obrtniki takšnih dejavnosti tudi takih, ki uporabljajo najbolj varne pripomočke — pribor za enkratno uporabo. Ti so seveda najbolj dragi. »Navodila je občinska sanitarna inšpekcija poslala vsem opravljalcem brivsko-frizerskih in kozmetičnih storitev že oktobra lani. Očitno so zalegla. Tako eni kot drugi se zavedajo resnosti, svoje in strankine varnosti,« zatrjuje Zdenka Kvartič.

In kakšna so navodila? Ta obvezujejo frizerje, brivce in kozmetičarke, da morajo za vsako stranko uporabiti čisti pribor (glavnike, brisače, čopiče). Očistiti jih morajo z vročo vodo ter detergenti, pred uporabo pa jih tudi osušiti. Perilo, brisače, rjuhe, morajo pred uporabo prekuhati. Pribor, ki lahko pride v stik s krvjo (britve, britvice, igle, skalpeli, škarje) morajo po porabi za pol ure v 70 odstotno raztopino alkohola, nato oprati pod tekočo vodo, za vsaj 10 minut pa mora pribor še v razkuževalno omarico.

Ker pa naši radovednosti pravijo ni konca ne kraja, smo se poleg sanitarne inšpekcije na teren odpravili tudi mi. V delovni organizaciji **Brivnice in česalnice** pravijo, da bolezen kot je aids res ne pozna meja, in da imajo predpisana navodila svoj pomen in namen. Pozdravljajo jih tako kot stranke, vendar se v tem trenutku sprašujejo, kako dodatne, nepredvidene stroške vračunati v ceno storitve. Za nameček so te še zamrznjene. Za nakup sedmih sterilizatorjev, uvozili so jih po dveh letih prizadevanj iz Italije, so morali odšteti okrog tri milijone dinarjev. Liter 70 odstotnega alkohola velja 7800 dinarjev. Ta količina pa zadošča le za en dan in en salon. Imajo jih sedem. Tudi posebne vrečke za ostrižene lase niso poceni. Dva tisoč dinarjev stane ena, da ne omenjamo posebej britvic za enkratno uporabo, časa, ki ga porabijo za razkuževanje škarij, glavnikov, čopičev, . . . Kljub vsemu v Brivnicah in česalnicah pravijo, da bodo navodila republiške sanitarne inšpekcije dosledno izvajali, saj je skrb za zdravje strank prednostna naloga, četudi si bodo zaradi tega morali odrezati tanjši kos kruha. Sploh ob dejstvu, da se v tem kolektivu že nekaj let srečujejo s precejšnjimi težavami in skromnimi rezultati gospodarjenja.

»Čeprav je sterilizator, uporabljam ga že od novembra lani dalje, draga stvar,« pravi kozmetičarka **Milena Stropnik**, »zame in vse tiste, ki prihajajo v moj salon, to ni stran vržen denar. Pri tem ne gre le za preventivo pred aidsom, ampak tudi za preprečevanje drugih nalezljivih gljivičnih bolezni, za katere stranke največkrat niti ne vedo.«

Tako kot prejšnji sogovorniki, meni tudi frizerka **Ivica Sagmaister**: »Če so pristojni ugotovili, da je takšna zaščita stranke potrebna, potem jo bomo seveda frizerji izvajali. Ob tem pa se sprašujem, če so sterilizatorji resnično tako učinkoviti kot zatrjujejo in ali ni drugih razkužilnih sredstev. Čeprav za stranko nimam na voljo le enega glavnika, britvice, škarij, krtače, gre za to precej časa. Sicer pa občutek varnosti in strankinega zadovoljstva tudi nekaj velja. Te so to novost različno sprejele: nekatere so se posmihale, druge celo ustrašile, zopet tretje so ta ukrep sprejele z zadovoljstvom.«

Tako torej. Frizerji so navodila sprejeli in jih tudi izvajajo. Sprašujejo pa se, kako bo s »črnimi« frizerji. Veliko jih je. Vsak, ki bo obiskal takega, bo tvegal. Zdravje ali celo življenje.

(tap)

Socialno skrbstvo

Padec življenjske ravni spreminja dejavnost

Delegati skupščine skupnosti socialnega skrbstva so bili pri obravnavi poročila o uresničevanju programa v preteklem letu zadovoljni, saj je skupnost uspela uresničiti glavnino načrtovanih nalog na štirih bistvenih področjih: družbeno denarne pomoči, zavodsko varstvo otrok in odraslih, izvajalske delovne organizacije (Center za socialno delo in Dom za varstvo odraslih) ter republiški programi. Ko pa so nato obravnavali še za kaj in koliko denarja so porabili za posamezne dejavnosti, je bilo zadovoljstva konec. Skupnost je namreč prvič letos zaključila leto z izgubo. Da je lahko pokrila najnujnejše obveznosti do izvajalcev, je morala porabiti že letošnjih 22.934 tisoč dinarjev.

Kako močno vpliva padec življenjske ravni in spreminjanje družbeno-ekonomskih razmer na dejavnosti socialnega skrbstva so med drugim ugotovili tudi izvajalci. Tako se morajo zaposleni na Centru za socialno delo namesto s svetovanjem precej več ukvarjati z reševanjem osnovnih življenskih vprašanj občanov. V kakšni življenjski stiski so nekateri, pove med drugim tudi podatek, da je skupnost do 15. marca letos izplačala enkratno denarno pomoč že 68 občanom, v delovni program za letos pa jih je predvidela le 250.

Prav zaradi tega pri skupnosti socialnega skrbstva občine Velenje v tem letu ne načrtujejo nobenih novih programov, ampak bodo precej pozornosti namenili le izvajanju z zakonom predvidenih obveznosti, sprejetim nalogom v srednjeročnih planskih dokumentih ali določenih s samoupravnimi sporazumi. Bolj kot do sedaj se bodo trudili uveljaviti nepoklicen način dela na tem področju kot so izvajanje sosedske pomoči, nege na domu in podobno. Ničmanj dela pa ne bo med drugim zahtevalo tudi iskanje nadomestnih oblik za zadovoljevanje potreb starejših občanov. Naša občina je namreč izpadla iz seznama naložb na področju zavodskega varstva, zato se bo moral dom odpreti navzven in postati »center« za vse starostnike v občini. Ob obravnavi delovnega programa in finančnega načrta skupnosti za letos so se delegati v razpravi odločno zavzeli za zmanjšanje sredstev za financiranje republiških programov in potrdili višjo prispevno stopnjo. Ta se bo od 1. maja letos od sedanjih 0,55 povišala na 0,63.

Ob koncu skupščine so delegati izvedli še volitve. Vlogo predsednika skupščine skupnosti socialnega skrbstva bo še naslednji dve leti opravljal dosedanji predsednik Maks Podlesnik, zbor uporabnikov je zaupal predsedniško nalogo Rudiju Bajcu, Vera Šinigoj pa bo še naprej predsednica zbora izvajalcev.

Šoštanj živi z mladimi likovniki

Likovni svet je postal množično gibanje mladih

Likovni svet otrok je dopolnil dvajseto leto. Pomemben jubilej še zlasti, če se spomnimo, da je bil začetek zelo skromen. Najprej so na šoli Karla Destovnika-Kajuha razstavljali svoje risbe, grafike, plastike ... učenci velenjskih osnovnih šol. Pa je likovni svet postajal vabljiv za vse večje število mladih ustvarjalcev in s tem njihovih pedagogov. Na šolo so začeli pošiljati izdelke tudi od drugod in ob dvajsetletnici se jih je nabralo čez 3000 iz 91. šol Slovenije. Od tega jubileja naprej bomo govorili, da ta razstava ni le občinska in republiška, ampak več. Na njej letos razstavljajo tudi mladi ustvarjalci iz Vrnjačke Banje, Subotice ter učenci slovenske dopolnilne šole iz Krefelda v ZRN.

Nagrado je prejel tudi likovni pedagog Robi Klančnik z osnovne šole Mihe Pintarja-Toledo

Darilo Pionirskega lista za Kajuhovo šolo.

Dvorana je bila polna.

Jubilejno razstavo so odprli v soboto opoldan v prostorih osnovne šole, za spremembo, pa je bila tokrat slovesna otvoritev v tamkajšnjem kulturnem domu, kjer se je številnim mladim obiskovalcem, njihovim pedagogom in gostom predstavil mladinski simfonični orkester velenjske glasbene šole Frana Koruna-Koželjskega, pod vodstvom prof. Dušana Lipovška.

Skorajda od vsega začetka s tem množičnim likovnim gibanjem sodeluje mag. Helena Berce-Golob, svetovalka Republiškega zavoda za šolstvo. Njeno sodelovanje se izraža tudi v večletnem delu v žiriji za izbor izdelkov za razstavo. Na otvoritvi se je v slovesnem govoru vprašala, ali smo bili v obdobju za nami uspešni in kakšno sled je pustilo njihovo delo. Ponovila je besede, ki smo jih v zadnjem času večkrat slišali: **»Danes pomenijo šoštanjske otroške likovne razstave v slovenskem kulturnem prostoru zelo veliko. Pomenijo nam možnost predstavitve otroških likovnih del na vseh področjih likovnega snovanja ... pomenijo nam neprecenljiv vir gradiva za raziskovalno delo na področju likovne dejavnosti mladih in dajejo možnost za celovito delovanje mladih v širšem kulturnem prostoru. Ob teh razstavah imamo nešteto možnosti za doseganje mnogih vzgojno-izobraževalnih smotrov sodobne likovne vzgoje in še bi lahko naštevali.«**

Povedala je, da je bilo med enaindevetdesetimi šolami, ki so se prijavile za jubilejni likovni svet otrok kar deset takšnih, ki so to storile prvič. Žirija je ugotovila, da je kakovost prispelih likovnih del vsako leto boljša in v ožji izbor za razstavo predlagala deset osnovnih šol, pet šol za enakovredne nagrade in pet za pohvale.

ENAKOVREDNE NAGRADE za leto 1987 je prejelo pet osnovnih šol ter njihovi likovni pedagogi. To so bile: osnovna šola Anton Ukmar Koper in likovna pedagoginja na razredni stopnji Boža Černe, osnovna šola Ledina Ljubljana, likovna pedagoginja Tonka Tacol, osnovna šola Lenčke Merzelove iz Slovenj Gradca z likovnim pedagogom Lukom Popičem, osnovna šola Slavko Šlander iz Celja z likovno pedagoginjo Marijo Cenc ter **osnovna šola Miha Pintar — Toledo Velenje, kjer je likovni pedagog Robi Klančnik. Žirija je utemeljila to nagrado takole:**

»Med vsemi šolami, ki so poslale likovna dela na razpis, opažamo pri osnovni šoli Miha Pintar — Toledo Velenje, največji napredek. Za to gre velika zasluga likovnemu pedagogu Robiju Klančniku. Delo pedagoga odlikuje predvsem likovna urejenost poslanega gradiva povezanega v smiselne celote. Te didaktično urejene celote so izvedene z nenavadnimi in zanimivimi motivi v gibanju, ki so vpleteni v obravnavane likovno teoretske zakonitosti. Domiselne in izvirne so tudi skupinske kiparske kompozicije.«

POHVALE so prejeli: OŠ Otroški oddelek bolnišnice Slovenj Gradec, likovna pedagoginja Breda Celcer; OŠ Bratov Polančičev iz Maribora, likovna pedagoginja Majda Grajfoner; OŠ Vzgojni zavod Smlednik, likovni pedagog Slavko Zupan, **OŠ Antona Aškerca iz Titovega Velenja, likovni pedagoginji Marjeta Valcl in Jelka Atelšek** ter OŠ Leopolda Mačka — Polje Ljubljana, likovna pedagoginja Milena Pirkmayer.

O pomenu razstave je spregovoril tudi Valter Samide, urednik Pionirskega lista. Ta list je že osemnajst let pokrovitelj razstave in se je zato na jubileju zahvalil najbolj vnetim in prizadevnim organizatorjem — učiteljem, oziroma ravnatelju Kajuhove šole Karlu Kordežu, pomočniku Tonetu Bahorju in še mnogim. Šoli Karla Destovnika-Kajuha pa je podaril majhen fond knjig za njihovo knjižnico.

Vsekakor likovni svet otrok ne bi dočakal dvajset let, če z njim ne bi živeli mnogi: občinska kulturna in izobraževalna skupnost, Zveza kulturnih organizacij, Zveza prijateljev mladine, krajevna skupnost Šoštanj, izvršni svet — skratka mnogi. Tudi mnogi posamezniki. Vsem so se na slovesnosti zahvalili za podporo temu gibanju, posebno priznanje in spominsko darilo pa izročili magistri Heleni Berce-Golob in Tonetu Skoku, ki med drugimi vsako leto pomaga pri skrbni postavitvi te razstave, prav tako pa tudi Valterju Samideju.

Več kot petsto del v katerih je izražena bogata ustvarjalna domišljija mladih je razstavljenih v prostorih osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju. Če vas bo pot zanesla v Šoštanj, pa si le vzemite malo časa in obiščite razstavo, ki bo odprta skozi vse leto, do prihodnje, enaindvajsete. (vos,mkp)

PéTI ROKOPISI

Ureja: Ivo Stropnik

1977—1988
Časopisna antologija šaleških pesnikov
Vlado Repnik — Niko Pavdler

Boris Salobir

IME

v množici spominov
tistih grenkih
plava njegovo ime

z njim tvoje

sprehaja se s tabo
za okras ti je
zelo redko pove kaj lepega
je tudi nemiren

Mark
zakaj ni raje Floki
lahko bi ga pobožal

Male plastike Vlaste Zorko

Vlasta Zorko je študirala na kiparskem oddelku ljubljanske akademije pri prof. Zdenku Kalinu. Izpopolnjevala se je v Kopenhagnu in v Münchnu. Večino svojega ustvarjalnega obdobja dela kot svobodni umetnik.

Njen kiparski opus zajema predvsem malo plastiko. Osnovni motiv predstavljajo ženski liki. Modelacija figur je predvsem realistična. Ženske ne precenjuje v njeni lepoti in milini, ampak ji daje velik povdarek na ženskosti. Zelo pogosto obravnava odnos do nasprotnega spola ali pa do otroka, katerima daje individualno tonacijo. Med njenim klasičnim opusom pa srečamo tudi maksimalno stilizirane figure, ki še vedno odražajo individualne rešitve kiparke, vendar se od nji načelno oddaljuje z zelo svežimi rešitvami.

Med materiali njenih kipov prevladuje terakota, ki pa ni klasično obravnavana. Patiniranje in koloriranje dajejo vsakemu eksponatu posebno svežino.

Zorkove pa ne moremo obravnavati le kot avtorice male plastike, temveč kot kiparko, ki je prejela številne nagrade na natečajih in ob realizacijah javnih spomenikov.

Vse obiskovalce razstav v Kulturnem centru Ivan Napotnik obveščamo, da je razstava malih plastik Vlaste Zorko odprta do sredine aprila in da je na plakatih prišlo do pomote.

Posebej želimo opozoriti vse ljubitelje umetnosti, da so kipi tudi naprodaj! Na fotografiji: Temna radovednost I. in II.

Milena Koren-Božiček

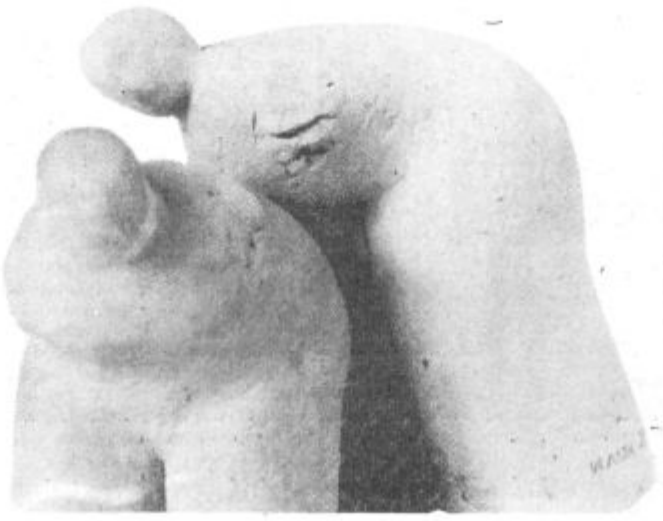

DVIGNJENI ZASTOR

Piše: Vane GOŠNIK

Kdor ni z vami, je proti nam!

(VG)

Velunjski graben v naših srcih

Če drži, da državljan težko sledi dogodkom, ki se z vrtoglavo naglico odvijajo v ožji in širši domovini, potem je dvakrat res, da se do njih težko (javno) opredeljuje. Prepih je velik, v zraku pa visi težka misel, da se bo kmalu zgodilo nekaj zelo pomembnega. Javno opredeljevanje je v takšnih časih hudičevo nerodna zadeva: hitro ga lahko polomiš in plašča ne moreš pravočasno obrniti po vetru, ko ta spremeni smer. Smo v času razpadanja in prevrednotenja vrednot. Smo v času, ko se rojevajo nove vrednote, ljudje pa jim bolj ali manj boječe prisluškujemo in se z njimi istovetimo. Ko bo zapihalo močno in odločno, bodo na vlak, ki pelje naprej, poskakali še zadnji neodločneži, bedaki pa bodo zmedeno bolščali in do zadnjega blebetali naučene fraze. Vedno bolj jasno postaja, da na teži dobivajo pogum, odločnost, znanje, razum in smisel za trezno presojo. Kaj bo jutri, tega ne ve nihče, povsem jasno pa je, da bo to odvisno od nas.

Tveganje je seveda veliko. Tudi meni (in s tem verjetno uredništvu Našega časa) lahko Jakov Blažević, član Sveta federacije podtakne, da sem agent CIA-e. Ta namreč po njegovem mnenju letno plačuje 200 milijonov dolarjev za vohunsko dejavnost v Jugoslaviji, pretežen del teh denarcev pa naj bi se stekal k časopisom in revijam. Dokaz je po njegovem najti v dejstvu, da tê dobesedno prevajajo nekatere članke iz tujih revij in časopisov. Na to novico iz Sveta federacije je prejšnji teden duhovito reagiralo Delo, ki je ponatisnilo vest iz britanskega Guardiana (da so se v Beogradu začela pogajanja z misijo MMF, kar pri nas ni bilo objavljeno) in dodalo, da pričakuje honorar od CIA-e.

Torej! Ugledna ameriška revija Newsweek je 21. marca letos objavila obširen članek na dveh straneh z naslovom »Otok svobode«. Avtor Andrew Nagorski je obiskal Slovenijo v času, ko se je tu mudil sovjetski voditelj, popularno imenovan Gorby. Naši deželici, ki naj bi bila pravi otok izobilja in svobode, je spisal pravi slavospev. Za nas, prebivalce Šaleške doline, niti ni toliko pomembno, da Nagorski citira Boža Kovača, omenja Branka Mamulo, Borisa Frleca, obrtnika Ledineka, Živka Pregla, Marka Hrena, Franca Bučarja in Mojco Drčar-Murko — presenečeni moramo biti ob dejstvu, da se članek začne z veliko fotografijo protijedrskih demonstracij, ki so bile lani novembra v glavnem mestu naše doline. Še posebej presenečeni pa moramo biti nad besedami, ki se pod fotografijo bleščijo: **»Najpomembnejši povodi, ki so razjezili zvezno vlado: protinuklearne demonstracije v slovenskem mestu Velenje«.**

Mnenju Nagorskega velja tanko prisluhniti, saj trdi nekaj, kar je bilo vsaj meni doslej prikrito (o tem so naši časopisi molčali): prepričan sem bil, da je protestni shod vznemiril le našo, republiško vlado, ki je dan poprej pohitela zagotavljati, da se odlagališče za jedrske smeti ne bo gradilo v tisti občini, ki tega ne bo dovolila. Vpletanje Mikulićeve vlade pa celi zadevi prida širše, doslej nepredstavljive dimenzije. **Če drži, da smo razjezili Mikulića in njegove ministre, to enostavno pomeni, da smo (čeprav le za trenutek) prenehali biti zgolj drobiž v računih najvišje jugoslovanske politike.** Meni ni jasno, ali bi morali biti nad tem ponosni, ali pretreseni — vsekakor pa sem prepričan, da se moramo resno zamisliti in naše bodoče zoprvanje gradnji odlagališča opreti na predpostavko, da drobiž nismo (več)! Navsezadnje si lahko lastimo celo pravico, da borbo proti (neumni) ideji, da se odlagališče gradi v Sloveniji, poimenujemo preprosto kar **»SINDROM VELUNJSKI GRABEN«.**

Če hočemo ponovno stopiti v »tok dogodkov«, se moramo vrniti nekaj mesecev nazaj. 7. novembra 1987 je bila v Delu priobčena naslednja izjava Izvršnega sveta Skupščine SRS: ». . . Izvršni svet zagotavlja, da odlagališče ne bo locirano v nobeni družbeno-politični skupnosti, ki se v usklajevalnem postopku ne bo strinjala s pogoji odlaganja . . .«. Tej izjavi navkljub se je naslednji dan, na krasno sončno nedeljo, cela Šaleška dolina spremenila v **središče jugoslovanskega protijedrskega gibanja**. Stotine traktorjev in transparentov, tisoči ljudi in ena plebiscitarna odločitev: proč z jedrsko energijo, proč z jedrskimi smetmi!

Naivneži smo bili takrat prepričani, da je ljudska volja slavila zmago. Verjeli smo, da sta politika in znanost dognali, da se vladati ne da brez večinske podpore *vladanih. Pravim naivneži!* Budni pa so čakali in dočakali. 26. januarja 1988 je izšel Poročevalec Skupščine SRS in na 35. strani objavil naslednji predlog Izvršnega sveta Skupščine SRS: ». . . ob pripravi sprememb in dopolnitev dolgoročnega in srednjeročnega plana SR Slovenije predloži koncept odlaganja in kriterije izbora lokacije za odlagališče nizko in srednjeaktivnih odpadkov **ter omejitve za uveljavljanje širših družbenih interesov kakor tudi interesov občin pri zagotavljanju varnega odlaganja odpadkov take vrste**, ob upoštevanju potreb po nadomestilu stroškov posega v prostor, izgradnje infrastrukture ter ostalih spremljajočih dejavnosti« (podčrtal VG).

Kaj to pomeni? Nič drugega kot to, da se naj bi občinam odvzela pristojnost odločanja o tem, da se na »njihovem« ozemlju gradi odlagališče jedrskih smeti! To pa je seveda povsem v nasprotju z obljubo taistega izvršnega sveta, ki jo je dal pred tremi meseci.

Stvar je resna! Dokazi za utemeljenost zgornje trditve se nizajo. Ključna dokumenta, ki naj bi sankcionirala odvzem suverenosti občin na tem področju sta srednjeročni in dolgoročni plan SR Slovenije. In prav ta sta v spreminjanju in dopolnjevanju! Ključ je v tako imenovanih obveznih izhodiščih, ki v planiranje vnašajo »hierarhijo obveznosti«. To pomeni, da se v dolgoročne plane občin obvezno prenašajo usmeritve in opredelitve iz dolgoročnega plana SRS. Ta obvezna izhodišča »presegajo lokalno občinsko raven ter sektorski pogled posameznega SIS«, po novem pa naj bi vanje sodilo tudi določanje lokacij za odlagališče jedrskih smeti.

Stvari so torej jasne! Pozornost moramo usmeriti v spreminjanje dolgoročnega in srednjeročnega plana SRS, ki nam (in seveda tudi drugim občinam) podtika kukavičje jajce. To se v ezoteričnem jeziku, naj povem še enkrat, imenuje **obvezna izhodišča.**

Potrebna je budnost! In aktivnost! Če bomo čez leto ali dve vsi presenečeni jamrali, kaj da se nam je zgodilo, bomo to morali lepo pripisati kar sebi. Predlagam, da bedimo: ponoči, podnevi, podnevi in ponoči. Vsi. Ljudstvo in funkcionarji. Če bomo imeli krvave oči, nam nihče ne bo mogel očitati, da smo pijanci.

Odbojka

Sedaj za višja mesta

Z dobrim igrami v zadnjih kolih so se odbojkarji in odbojkarice z našega področja rešili vseh skrbi in se bodo v nadaljevanju prvenstva v slovenskih odbojkarskih ligah potegovali za boljša mesta.

Topolšica:Šempeter 3:1

Odbojkarji Topolšice so doma premagali sosede iz Šempetra s 3:1 (—5, 12, 8, 5). Sebi so zagotovili mesto v sredini lestvice, goste pa najbrž dokončno obsodili na izpad iz lige. Gostje so sicer povedli z 1:0, v naslednjih treh nizih pa so stvari prišle na svoje mesto in domačini so zanesljivo zmagali. V prihodnjem kolu bodo Topolčani gostovali pri drugouvrščeni ekipi Partizana Narodni dom v Ljubljani.

Topolšica—Kajuh:Partizan Tabor 0:3

Igralke Topolšice—Kajuha so doma izgubile s Partizanom Tabor, ekipo torej, ki se s Kočevjem enakovredno bori za prvo mesto na lestvici. Res je bil rezultat 0:3 (—9, —7, —12), vendar so se domačinke krepko upirale favoriziranim gostjam, v končnicah posameznih nizov pa so zapravile možnost za ugodnejši izid. V naslednjem kolu bodo gostovale pri Triglavu v Kranju.

Ljubno:Partizan Črnuče 3:2

Ekipa Ljutnega je šele po petih nizih ugnala predzadnjo ekipo iz Črnuč. Srečanje je bilo zelo izenačeno. Povedle so domače igralke, nato izgubile naslednja dva niza, v četrtem in petem pa so se le zbrale in zmagale s 3:2 (12, —7, —11, 5,5. V soboto imajo Ljubenke na gostovanju pri drugouvrščeni ekipi Partizana Tabor v Ljubljani bolj malo upanja na uspeh, sicer pa že imajo zagotovljeno visoko mesto v letošnjem tekmovanju.

Rudar (TV):Domžale 2:1 (1:0)

Pričakovali več

V nedeljo so se nogometaši Rudarja v spomladanskem delu prvenstva prvič predstavili svojim navijačem. Na igrišču ob Jezeru so se sestali s povprečno ekipo Domžal in približno 200 gledalcev je pričakovalo njihovo zanesljivo zmago.

Pa začetek ni veliko obetal, če izvzamemo deseto minuto, ko je Bošković z nekaj metrov zapravil 100-odstotno priložnost za zadetek. Slabih deset minut pozneje so podobno priložnost imeli gostje. V prvem delu igre je vredno omeniti samo še zadnje sekunde. Takrat se je igralcem Rudarja le nasmehnila sreča. Boškoviča je nepravilno zaustavil gostujoči igralec v svojem kazenskem prostoru. V nedeljo dobri sodnik Kolarič iz Maribora je brez razmišljanja pokazal na belo točko, Pevnik pa je poslal vratarja gostov v en kot, žogo pa v drugega.

V nadaljevanju so oboji pokazali živahnejšo igro in v deseti minuti drugega polčasa je Rudarjev napad navdušil gledalce. Po zelo lepi akciji so gostitelji povečali vodstvo. Pevnik je poslal predložek pred gostujoča vrata, žogo je odbil Bošković do Macure, ki jo je neubranljivo poslal v mrežo. Za tem so gledalci videli še nekaj lepih akcij domačih igralcev, ki pa so bile žal, nenevarne za solidnega gostujočega vratarja. V sedemdeseti minuti pa so gostje izvajali kot in zmanjšali rezultat.

V naslednjem kolu se bodo nogometaši Rudarja sestali z Mariborom.

Golte — 4. zimsko srečanje

Občinski štab TO Velenje je v soboto na Golteh pripravil 4. zimsko srečanje pripadnikov JLA, TO, borcev in rezervnih starešin. Nastopilo je 69 tekmovalcev, ki so se pomerili v smučanju in streljanju z MK puško. Ekipa občinskega štaba TO Mozirje je zmagala že drugič zapored, druga je bila ekipa občinskega štaba TO Velenje in tretje Laško. Prav tako drugič zapored je pri posameznikih zmagal Aleš Ževart iz Titovega Velenja, drugi pa je bil Metod Tratnik iz Mozirja, Število udeležencev potrjuje, da so takšna srečanja potrebna in organizator prihodnje leto pričakuje še več tekmovalcev.

F. Volk

Elektra:Rudar 73:68

Igralci Elektre so z odlično igro premagali ekipo Rudarja, ki bo po vsej verjetnosti osvojil prvo mesto. Domači igralci so vodili skozi vse srečanje in dokazali, da so to sezono po dveh porazih na domačem terenu nesmiselno izgubili boj za prvo mesto. Zelo dobro so igrali v obrambi zlasti Pašiča, kar kaže tudi rezultat, v napadu pa se je izkazal Kugonič, ki je skozi celo sezono pokazal najbolj stabilno formo. V zadnjem kolu igra Elektra proti Miklavžu v gosteh in zmagovalec tega srečanja bo zasedel drugo mesto. Igrali so: Mrzel 11, Leskovšek 5, Pašič 12, Mackovšek 3, Kugonič 22, Breznik 16, Brešar 4.

Elkroj:Vozila 2:1 (1:0)

Spodbudno za začetek

V drugem kolu pomladanskega dela prvenstva v slovenski nogometni ligi so se nogometaši Elkroja prvič predstavili svojim navijačem na igrišču ob Savinji v Mozirju. Kakšnih 500 gledalcev nad igro sicer ni moglo biti navdušenih, pomembni pa sta dve točki, ki bosta domačinom v boju za obstanek prišli še kako prav. Kljub vsemu je bil prvi polčas dokaj zanimiv, več priložnosti za zadetek pa so imeli domačini. Že v 5. minuti je novinec Pranjić z lepim strelom preko glave le malo zgrešil vrata gostov, domači pa so povedli v 14. minuti. Večino dela je pred tem z lepo akcijo opravil Hren, njegovo podajo pa je z lepim zadetkom pod prečko sklenil Grobelšek. Domači kapetan je bil najzaslužnejši tudi za vodstvo z 2:0, saj Ermencu v 60. minuti po njegovi podaji ni bilo težko zadeti v polno.

Žal se je igra po tem zadetku izrodila. Po nekaj grobih prekrških igralcev obeh moštev, večinoma namišljenih, so gostje le preveč izgubili živce, sodnik pa ni pravočasno ukrepal. Tako je v 70. minuti drugi rumeni karton in s tem rdeči dobil prvi gostujoči igralec, v 84. pa še drugi. Dve minuti zatem so gostje z dvema igralcema manj rezultat znižali in bi lahko do konca precej podaljšanega srečanja iztržili še kaj več, velja pa dodati, da so v tem obdobju tudi domačini zamudili priložnost za višjo zmago. V prihodnjem kolu bodo nogometaši Elkroja gostovali v Domžalah in se domačinom skušali oddolžiti za jesenski poraz v Mozirju.

j. p.

Kegljanje — še naprej v vodstvu

V 15. kolu tekmovanja v prvi medobčinski kegljaški ligi so Šoštanjčani premagali ekipo ZKZ Mozirje kar za 378 kegljev. Rezultat je bil 5.358:4.980, šoštanjski kegljači pa so le za 24 kegljev zaostali za klubskim rekordom. Nastopili so: Križovnik 857, Glavič 871, Aleksič 884, Žnidar 894, Fidej 917 in Rajšter 935.

Šoštanjčani še vedno vodijo pred Dobrno, obe ekipi imata 26 točk, tretji pa je Kovinar s 23 točkami. V naslednjem kolu bodo gostovali v Radečah. Srečanje s Papirničarjem bo danes, v četrtek.

Strelski šport

Občinsko sindikalno prvenstvo

Zveza telesno-kulturnih organizacij in komisija za rekreacijo, oddih in športne igre pri občinskem svetu ZSS Velenje bosta od 11. do 13. aprila na strelišču Mroža pripravila občinsko in sindikalno prvenstvo v streljanju z zračnim orožjem. Prijave sprejemajo na sedežu ZTKO na Foitovi 2 do 5. aprila. Tekmovanje bodo izvedli v dveh kakovostnih skupinah. V prvi bodo nastopili registrirani tekmovalci in tekmovalke, v drugi pa rekreativci.

Množično na prvenstvu REK-a

V Kamniku je bilo republiško tekmovanje šolskih športnih društev. Velenjske pionirke so osvojile sedmo mesto, nastopile pa so Silva Močivnik, Ksenija Gorišek in Jana Miklavžin.

Strelska družina Mrož je izvedla prvenstvo REK-a, na katerem je nastopilo 20 moških in pet ženskih ekip. Vrstni red pri moških je bil: 1. TEŠ 631, 2. ESO 616, 3. SOZD RLV 595 itd. Pohvaliti velja upokojence REK-a, ki so nastopili izven konkurence, nastreljali pa največ krogov, 633. Pri posameznikih je zmagal Perhač, drugi je bil Detlbah in tretji Koradej. Vrstni red pri ženskah: 1. SOZD DSS 383, 2. Gradbena dejavnost 372, 3. ESO. Posameznice: 1. Kelhar, 2. Sušec, 3. Jelenko itd.

f. ž.

Partizan Šoštanj

Množica gibajočih ljudi

V sredo, 23. marca, je po dveh letih imel v šoli Biba Röck Partizan Šoštanj občni zbor, ki so se ga udeležili predstavniki vseh sekcij ter ZTKO iz Titovega Velenja in družbeno političnih organizacij Šoštanja.

Poročilo je podal predsednik Rudi Bajec in v njem nanizal številne uspehe, kakor tudi težave, še zlasti finančne, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Omenil je, da je društvo v preteklem obdobju prejelo za prvo mesto pokal Partizana Slovenije, od Partizana Jugoslavije pa zlato plaketo, kar je za društvo vsekakor velik uspeh. Poudaril je, da postaja telesna kultura vsak dan pomembnejša vzgojno izobraževalna in tudi obrambna kategorija. Izrazil je bojazen glede nadaljnjega financiranja in menil, da bi se profesionalni športi morali osamosvojiti. Sredstva, ki se zbirajo od osebnih dohodkov, pa bi naj dodeljevali le amaterskim športnim organizacijam za redno tekoče delo. Društvo upravlja s telovadnim domom, dvema igriščema, letnim kopališčem in smučarsko vlečnico v Zavodnjah. Souporablja pa tudi kegljišče v TEŠ in obe šolski telovadnici. Bazene bo treba letos nujno adaptirati, da jih inšpekcija ne bi zaprla. Vlečnica v Zavodnjah pa nujno potrebuje novo vlečno vrv, kar vse bo terjalo zelo veliko denarja.

Nato so poročali še predstavniki; nogometne, rokometne, košarkarske, odbojkarske in kegljaške sekcije ter športne vadbe in športne rekreacije. Vsi so poudarjali, s kakšnimi, še zlasti pa s finančnimi problemi se ubadajo posamezne sekcije.

V razpravo po poročilih sta se vključila predstavnika ZTKO — Marjan Klepec in predsednik K.S. Šoštanj Matjaž Natek, ki je poudaril, da v društvu zelo pogrešajo mladino in učiteljstvo, ki je bilo nekoč vodilna in gonilna sila v društvu — sedaj pa na občni zbor ni bilo nikogar.

Po poročilih je tov. Bajec podelil zlate plakete društva: Stanko Brezniku, Janku Zacirkovniku in Zori Kopušar. Za dolgoletno delo v društvu pa sta prejeli lepi spominski vazi Silva Ravnjak in Danica Delopst ter Drago Kostanjšek. Po razpravi predsednikov sekcij sodeč, je občni zbor nakazal vrsto problemov, hkrati pa tudi novih pobud, da bi v vrste Partizana Šoštanj, ki ima že večdesetletno telovadno, tekmovalno in športno tradicijo, pritegnili kar največ krajanov, še zlasti pa mladine. Društvo bo tudi v bodoče vodil prizadevni javni in družbenopolitični delavec Rudi Bajec.

Viktor Kojc

Delavci Gorenja tekmovali v sankanju

Kljub pomanjkanju snega je oddelek za rekreativno in kulturno dejavnost delovnih organizacij in skupnosti Gorenje v Titovem Velenju organiziral tekmovanje v sankanju v Mislinjskem jarku.

Tekmovanje je uspelo in 70 sodelujočih je bilo z organizacijo, pri kateri je z radijskimi zvezami sodelovala delovna organizacija Gorenje Servis, zelo zadovoljnih. Jaka Planinc iz Vzdrževanja je poskrbel tudi za poskočne zvoke, ki jih je izvabljal iz svoje frajtonarice.

Poglejmo si najboljše uvrstitve: Ženske C: Martina Oštir, Rozalija Kac, Doroteja Jakop, ženske B: Ivica Svečko, Milena Fajfer, Milena Volavc, ženske A: Danica Zacirkovnik, Marja Perše, Marjana Rošer. Moški C: Ivan Sevčnikar, Marjan Felicijan, Stanko Kolenc, moški B: Andrej Oder, Stanislav Svečko, Marjan Krevh, moški A: Jože Založnik, Rajko Gumpot, Iztok Jagodič. Ekipna zmaga med ženskami je pripadla tozdu Galvana, med moškimi pa Vzdrževanju Gorenja Gospodinjski aparati.

H. Jerčič

Napovedujemo

STEFAN MILENKOVIĆ,

violina
Lidija Kanaico, klavir
Ponedeljek, 30. marca, ob 19.30
dvorana Glasbene šole Titovo Velenje

BORIS GODUNOV

opera M. Musorgskega
obisk v Cankarjevem domu v Ljubljani dne 27., 29. junija in 1. julija
Rezervacije na telefon 854-747. Cena aranžmaja bo javljena (med 20.000 in 25.000 din) naknadno

TEATER V GOSTEH

Priljubljeni »Teatar u gostima« bo sredi meseca maja gostoval v domu kulture v Titovem Velenju s komedijo N. Simona V TVOJEM ALI MOJEM STANOVANJU?

Režija: Maja Freundlich

Igrajo: Ana Karić, Lelea Margitić, Boris Buzančić, Boris Miholjević

DOMOV V SLOVENSKI KRAJ

je naslov ene izmed pesmi, ki jih bo zapel Mešani pevski zbor **ZVON** iz Heerlena na Nizozemskem. Koncert bo v četrtek, 7. aprila, ob 19.30 v domu kulture v Šoštanju.

Mešani pevski zbor ZVON je bil ustanovljen leta 1929 in je v začetku delal v okviru društva »Sv. Barbara«. Heerlen je namreč znano rudarsko mesto. Ob koncu tridesetih let se je Zvon odcepil od društva in postal samostojen. Dirigent zbora J. Willems je prejel že zlato Gallusovo značko, predsednik Tito pa je zbor leta 1975 odlikoval z Redom jugoslovanske zastave z zlato zvezdo.

Na povabilo Slovenske izseljenske matice je zbor gostoval v Sloveniji leta 1969, 1974 in 1983. Poleg številnih nastopov je zbor sodeloval tudi na prvem srečanju slovenskih zborov v zahodni Evropi v Aumetzu leta 1972, v Merlebachu leta 1973 in v Essnu leta 1975. Nastopal je tudi za nizozemsko televizijo. Danes ima 51 članov.

Na koncertu v Šoštanju bo zbor pel slovenske narodne in umetne pesmi in sicer kot mešani zbor, moški zbor in ženski zbor.

Vstopnice po 2.000 din prodajajo v domu kulture v Šoštanju med 10.00 in 11.00 ter eno uro pred koncertom. Velenjčani lahko dobite vstopnice tudi v recepciji doma kulture Titovo Velenje.

OBČANI OBČINE VELENJE! Pozdravimo drage goste, slovenske rojake in pokažimo, kako ljuba nam je slovenska pesem, zapeta iz njihovih src.

PRIREDITVE KULTURNEGA CENTRA I. NAPOTNIK APRIL 1988

TOREK, 5. aprila, ob 19.30
dvorana Glasbene šole Titovo Velenje
koncert
Klementina PLETERSKI, violina
Mira ŠIMATOVIĆ-FLIES, klavir

Program: Beethoven, Brahms, Bloch, Chausson, Wieniawski

Ob šolanju na celjski gimnaziji je Klementina obiskovala še srednjo glasbeno šolo v Ljubljani, pri odličnem pedagogu prof. Cirilu Veroneku, kjer je diplomirala 1983 in pri istem profesorju končala še 1. stopnjo Akademije za glasbo v Ljubljani. Nato je nadaljevala študij na visoki šoli za glasbo v Kölnu pri naših profesorjih Igorju Ozimu in Gorjanu Košuti. V zadnjem času študira tudi violo, ki jo v komornih zasedbah že nekaj časa igra.

Vstopnice 2.000 din! Popusti običajni!

ČETRTEK, 7. aprila, ob 19.30
dom kulture Šoštanj
Koncert
MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA ZVON
iz Heerlena na Nizozemskem

Prvi zbor naših izseljencev v rudarskem Heerlenu je bil ustanovljen leta 1929 v okviru društva »Sv. Barbara«. Leta 1975 ga je predsednik Tito odlikoval z Redom jugoslovanske zastave z zlato zvezdo.

Zbor bo v programu slovenskih narodnih in umetnih pesmi pel skladbe za mešani, moški in ženski zbor.

Vstopnice 2.000 din. Popustov ni!

Vstopnice prodajajo v domu kulture Šoštanj vsak dan med 10.00 in 11.00 ter eno uro pred koncertom. Velenjčani jih lahko dobijo tudi v recepciji doma kulture Titovo Velenje.

Vabimo vse, da pozdravijo naše drage rojake!

SOBOTA, 9. aprila, ob 20.00
dom krajanov Konovo
OH, TA L'BEZEN
komedija po A. P. Čehovu
Režija: Rosvita Vugrinec

Prizadevni gledališčniki iz Škal so pripravili reprizo uspešne gledališke predstave pod mentorstvom Ljerke Belak.

Vstopnice 2.000 din. Popusti običajni!

TOREK, 12. aprila, ob 19.30
dom kulture Titovo Velenje
Johann Strauss
NETOPIR
opereta
dirigent: Uroš Lajovic
Opera in balet SNG Maribor

Pojejo in igrajo: Inge Heinl, Ervin Ogner, Gordana Tomić, Dunja Sprunk, Zorica Fatur, Vinko Paić, Jaka Jeraša, Antonios Filippatos, Jože Kores, Zlatko Foglar in Janez Klasinc.

Predstavo je omogočilo GORENJE Titovo Velenje.

Vstopnice 7.000 din! Popustov ni!

ČETRTEK, 14. aprila, ob 19.30
dom kulture Šoštanj
kulturni večer
NEKOČ JE BILO JEZERO . . .
dokumentarni filmi Franja Maška

Franjo Mašek, delavec v elektrarni Šoštanj in prizadevni amaterski dokumentarist, bo prikazal diapozitive in filme super 8 o tem, kako je nekoč izgledala naša dolina.

PETEK, 15. aprila, ob 19.30
knjižnica in galerija Titovo Velenje
GALA
po motivih iz življenja Dalija, Eluarde in Gale

Igrata: Perica Martinović in Goran Matović (Reka)

Predstava temelji na podatku, da je mlad španski slikar Salvador Dali prevzel leta 1929 francoskemu pesniku Paulu Eluardu soprogo Galo, Rusinjo, s pravim imenom Jelena Dimitrijeva Djakonova.

Gala je predstava metafore, simbolov in poezije, gledališka scena, ki ponuja lepoto in slikovitost ljubezni v razmerju, ki je daleč od banalnega zakonskega trikotnika.

Vstopnice 2.000 din. Popusti običajni!

SOBOTA, 16. aprila
ob 9.00 dom kulture Šmartno ob Paki
ob 11.00 dom kulture Titovo Velenje (mala dvorana)
RDEČA KAPICA NAROBE
lutke

Gostuje lutkovno gledališče iz Mostarja

Priredba, režija in glasba: Edi MAJARON

Na primeru najbolj znane pravljice nas bodo lutkarji iz Mostarja uvedli v eno od osnovnih metod umetniškega ustvarjanja — kako lomiti šablone in kršiti pravila in tako ustvariti nekaj novega. Otroci bodo spoznali tudi razne vrste lutkarskih tehnik. Doslej so to predstavo uprizorili 220 krat, nazadnje pa smo jo videli v Ljubljani v okviru festivala LUTKE 88.

Vstopnice 1.000 din. Predstava traja 40 minut.

NEDELJA, 17. aprila, ob 18.00
cerkev sv. Martina Šmartno ob Paki
CELJSKI OKTET
koncert

Te dni bodo znano skupino TERCA iz Celja preimenovali v Celjski oktet. Terca deluje že vrsto let. Sestavljajo jo bivši gimnazijci iz Celja. Negujejo slovensko ljudsko in umetno pesem, pesmi drugih narodov in narodnosti ter črnske duhovne pesmi. Vodi jih Franjo Bobinac.

Vstopnice 2.000 din! Popusti običajni.

ČETRTEK, 21. aprila, ob 20.00
dom kulture Šoštanj
OH TA L'BEZEN
komedija po A. P. Čehovu
Režija: Rosvita Vugrinec

V Šoštanju bo že 3. uprizoritev te uspešne komedije škalskih gledališčnikov. V nedeljo, 24. aprila, pa se bodo ponovno predstavili v Škalah.

Vstopnice 2.000 din. Popusti običajni.

ČETRTEK, 21. aprila, ob 19.30
dom kulture — stiskarna Titovo Velenje
Borut KORUN
predstavitev dveh knjig
Ilustracije: Jože Svetina

Borut Korun, sicer zobozdravnik v Velenju, je tudi svetovni popotnik in proučevalec ter raziskovalec. V knjigi REKE SOTESKE BRZICE je opisal zanimive dogodivščine na brzicah rek doma, v Avstriji, Franciji, Grčiji in Turčiji. Knjiga je izšla v zbirki Prešernove družbe.

V knjigi KONDORJEV KLIC pa je opisal dogodivščine 5 mesečnega potovanja leta 1982 po malo dostopnih krajih Ekvadorja, Kolumbije in Peruja. Knjigo je izdala Mladinska knjiga v zbirki Potopisi.

Vstopnine ne bo.

PETEK, 22. aprila, ob 19.00
dom kulture Titovo Velenje
koncertni show
»OD VIŠINE SE ZVRTI . . .«
rock skupina MARTIN KRPAN
Vstopnice 4.000 din. Popustov ni!

PETEK, 22. aprila, ob 19.00
galerija Kulturnega centra Ivan Napotnik
otvoritev razstave slik
ALOJZ ZAVOLOVŠEK
akademski slikar

Ob 60-letnici akademskega slikarja Alojza Zavolovška bo na ogled pregledna razstava njegovih del.

Razstava bo odprta do konca meseca maja.

PETEK, 22. aprila, ob 19.30
dom kulture Slovenske Konjice
Josip Jurčič
DESETI BRAT
ljudska slikanica
Režija: Bogomir Veras

Nastopajo združeni gledališčniki občine Velenje, Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj in Šaleška folklorna skupina Koleda.

Predstava v Slovenskih Konjicah bo že 8. ponovitev tega uspešnega gledališkega projekta.

Organizator: ZKO Slovenske Konjice.

TOREK, 26. aprila, ob 19.00
obisk v ljubljanski operi
Giuseppe Verdi
NABUCCO
opera

Na željo številnih ljubiteljev Verdijeve glasbe bomo ponovno organizirali ogled te priljubljene opere.

Cena aranžmaja 12.000 din. Odhod avtobusa ob 16.30 izpred Rdeče dvorane. Šteje se, da je rezervacija potrjena, ko je plačana.

Smučarski skoki

Slavili tudi najmlajši

Na enkratni prireditvi na sklepnem tekmovanju za letošnji svetovni pokal v Planici so slavili tudi naši najmlajši skakalci. Med nedeljskim tekmovanjem so namreč podelili priznanja najboljšim pionirjem v skupnem seštevku za pokal Cockte. V ekipni konkurenci so bili Velenjčani tretji, pri pionirjih od 9. do 11. leta je bil Murko z Ljubnega drugi, do 13. leta pa Velenjčan Rednjak tretji.

Alpsko smučanje

Na Golteh so se za naslove občinskih prvakov v veleslalomu pomerili mladinci in mladinke občine Velenje. Poglejmo najboljše. Mlajše mladinke: 1. Jerneja Kemperle, 2. Jana Črešnik; starejše mladinke: 1. Gordana Miletič, 2. Mojca Pusovnik, 3. Tanja Bole; mlajši mladinci: 1. Matej Košič, 2. Gašper Suhadolnik, 3. Niko Bogataj; starejši mladinci: 1. Bojan Silovšek, 2. Matej Mejovšek, 3. Robi Ravnjak; ekipno: 1. Naravoslovno-matematična usmeritev, 2. Družboslovna, 3. Strojniška itd.

Srečanje komunalnih delavcev

Vekosov tozd Komunalna oskrba je bil letošnji organizator tradicionalnega srečanja med delavci Komunale iz Nove Gorice in velenjsko Komunalno oskrbo. Sobotno srečanje so obeležili tudi z vidika podobnosti mest in dejavnosti, ki jo opravljajo ti delavci. Razdelili so ga na dva dela.

Dopoldne so se na Golteh pomerili v smučanju, kjer so bili gostitelji uspešnejši, popoldne pa so gostom razkazali občino Velenje in delovno organizacijo Vekos. Srečanje so sklenili v restavraciji Jezero, kjer so se v sproščenem pogovoru zmenili, da bo prihodnje srečanje oktobra v Novi Gorici. Ob tem so sklenili, da bodo v prihodnje poleg letnih pripravili tudi zimske igre komunalnih delavcev.

b. m.

Občinsko pionirsko rokometno prvenstvo

V Rdeči dvorani so sredi meseca sklenili letošnje občinsko prvenstvo v rokometu za pionirke in pionirje. Vrstni red šolskih športnih društev je bil naslednji: pionirji: 1. Rudar (Gustava Šiliha), 2. Bibe Röcka, 3. Lignit (Mihe Pintarja-Toleda), 4. Antona Aškerca in 5. Borec (Veljka Vlahovića). Najboljši igralec prvenstva je bil Marjan Hauptman, najboljši strelec Dejan Bohak (oba Gustava Šiliha), najboljši vratar pa Jure Brinovšek (Mihe Pintarja-Toleda).

Vrstni red pri pionirkah: 1. Antona Aškerca, 2. Lignit (MPT), 3. Rudar (GŠ), 4. Bibe Röcka, 5.—6. Borec (VV) in Bratov Letonje. Najboljša igralka je bila Tanja Oder, najboljša vratarka Anita Hrast (obe AA), najboljša strelka pa Mirica Jan (MPT).

Gibanje prebivalstva

POROKI:

Hazim Merdanović, roj. 1958, rudar iz Titovega Velenja in Nada Božič, roj. 1964, delavka iz Titovega Velenja, Branko Barič, roj. 1959, rudar iz Titovega Velenja in Marica Čavlović, roj. 1963, ekon. tehnik iz Titovega Velenja.

SMRTI:

Franc Marija, upokojenka iz Raven na Koroškem, Čečovje št. 35, roj. 1933, Rudolf Špoljar, upokojenec iz Rogaške Slatine, Zdravilišči trg št. 16, roj. 1916, Karolina Žumer, upokojenka iz Strmca št. 117, roj. 1921, Milena Dereani, upokojenka iz Celja, Linhartova 2, roj. 1903, Anton Centrih, delavec iz Breze št. 21, roj. 1935, Rafael Hribernik, upokojenec iz Celja, Opekarniška 18, roj. 1916, Helena Janežič, upokojenka iz Titovega Velenja, Prešernova c. št. 14, roj. 1904, Marija Gruber, roj. 1923, upokojenka iz Titovega Velenja, Tomšičeva c. št. 10, Laurencij Kresnik, upokojenec iz Titovega Velenja, Kidričeva c. št. 23, roj. 1896, Lucija Rosec, upokojenka iz Homca Brdo št. 36, roj. 1909, Antonija Štrajhar, upokojenka iz Gomilskega 41, roj. 1926, Janez Andrinek, upokojenec iz Uniš št. 4, roj. 1913.

Zveza sindikatov Slovenije
Medobčinski svet celjskega območja
KO 5. DELOVNEGA SREČANJA KOVINARJEV NA CELJSKEM OBMOČJU

RAZPISUJE

5. DELOVNO SREČANJE KOVINARJEV CELJSKEGA OBMOČJA

v naslednjih poklicih:
— kovinostrugar,
— kovinobrusilec,
— kovinorezkalec,
— orodjar,
— konstrukcijski ključavničar,
— strojni kovač,
— plamenski varilec,
— varilec REO,
— varilec TIG,
— varilec MAG,
— livar kalupar,
— avtomehanik Diesel,
— avtomehanik Otto,
— obratni elektrikar.

5. delovno srečanje kovinarjev na celjskem območju bo 27. in 28. 5. 1988 v OZD na celjskem območju.

Tekmovalci iz OZD občine Velenje se prijavite na OS ZSS Velenje. Prijave sprejemamo do vključno 29. 4. 1988.

REK Delovna skupnost
Družbeni standard
n. o. sol. o., Titovo Velenje

OBJAVA

Komisija za delovna razmerja pri Delovni skupnosti Družbeni standard

OBJAVLJA
prosta dela oz. naloge v počitniških domovih Fiesa in Crikvenica

1. NATAKAR (8 delavcev)
2. KUHAR (4 delavci)
3. DELAVEC V PRIPRAVI HRANE (8 delavcev)
4. ČISTILKA (6 delavcev)

Pogoji:
pod 1 — končana IV. stopnja strokovne izobrazbe gostinske smeri
— natakar
— 1 leto delovnih izkušenj
pod 2 — končana IV. stopnja strokovne izobrazbe gostinske smeri
— kuhar
— 2 leti delovnih izkušenj
pod 2 — končana II. ali IV. stopnja strokovne izobrazbe gostinske smeri — kuhar
— 1 leto delovnih izkušenj
pod 4 — Končana osnovna šola

Delo se združuje za določen čas od 15. 05. do 30. 09. 1988.
Kandidati naj vložijo pisne prijave z ustrezno dokumentacijo v roku 8 dni po objavi na naslov: REK Franc Leskošek-Luka Titovo Velenje, Delovna skupnost Družbeni standard, Kersnikova 11, Titovo Velenje.
Prijavljene kandidate bomo pisno obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

KINO

REDNI KINO

Četrtek, 31. 3. ob 18. in 20. uri ČAROVNICE IZ EASTWICKA — ameriški, triler. Vloge: Jack Nicholson

Petek, 1. 4. ob 18. in 20. uri DOBRODOŠLE V OSEMNAJSTEM — ameriški, komedija. Vloga: Courtney Thorne Šmith

Petek in soboto, 1. in 2. 4. **ob 22. uri** NOČNA PREDSTAVA — IZJEMNA ŽENSKA — francoski, erotski. Originalna verzija. Vloga: Karin Schubert, OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA FILMA!

Petek, 1. 4. ob 10. uri,
Sobota in nedeja, 2. in 3. 4. ob 16., 18. in 20. uri

Petek 13. VI. DEL — ameriški, grozljivka. Vloga: Thom Mathews

Ponedeljek, 4. 4. ob 10., 18. in 20. uri ter

Torek, 5. 4. ob 18. in 20. uri, JETNICE BETONSKE DŽUNGLE — ameriški, kriminalni. Vloge: Džil St. Džon, Trejsi Bregman

Sreda, 6. 4. ob 10., 18. in 20. uri OFICIR Z VRTNICO — domači, ljubezenski. Vloga: Žarko Laušević

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 31. 3. ob 20. uri PREDSTAVA ODPADE!

Nedelja, 3. 4. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 4. 4. ob 20. uri OFICIR Z VRTNICO — domači,ljubezenski. Režija: Dejan Šroka. Vloge: Ksenija Pajić, Žarko Laušević. Festivali in nagrade: PULA, zlata arena za glavno moško vlogo in za scenarij, nagrada za najpoetičnejši odnos (par Pajić—Laušević)

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 2. 4. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači

ob 18. uri OFICIR Z VRTNICO — domači, ljubezenski

Nedelja, 3. 4. ob 17.30 in 19.30 uri JETNICE BETONSKE DŽUNGLE — ameriški, kriminalni

Ponedeljek, 4. 4. ob 19.30 uri

Petek 13. VI. DEL — ameriški, grozljivka

Sreda, 6. 4. ob 19.30 uri DESET ZAPOVEDI — ameriški

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 1. 4. ob 19. uri JETNICE BETONSKE DŽUNGLE — ameriški, kriminalni

Nedelja, 3. 4. ob 13.30 uri OTROŠKA MATINEJA — SREČNO KEKEC — domači

Torek, 5. 4. ob 19. uri

Petek 13. VI. DEL — ameriški, grozljivka

KINO ŠKALE

Nedelja, 3. 4. ob 17. uri TAKŠNA SI MI VŠEČ — ameriški, komedija

KINO VELENJE SI ZADRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

RAZPIS
JAVNE DRAŽBE

KOVINOTEHNA Celje, TOZD Tehnična trgovina, Stanetova 4, Celje,

proda hišo z garažo in drvarnico

v Šoštanju, Aškerčeva 2, na parc. št. 1125 v izmeri 351 m² — stavbišče, vpisano v zk. vl. 404 k. o. Šoštanj. Gre za starejšo hišo s tlorisom 17,90 m × 9 m, ki je do sedaj služila kot poslovni prostor za opravljanje maloprodajne dejavnosti.
Izklicna cena 7.250.000 din (z besedo: sedemmilijonovdvestopetdesettisoč din). Kupnina se bo poravnala z nakazilom na žiro račun prodajalca.
Interesenti, ki želijo sodelovati na javni dražbi morajo položiti varščino v znesku 750.000 din. Varščina se nakaže na žiro račun prodajalca štev.: 50700-601-11667 pri SDK Celje s pripisom namen nakazila plačilo varščine za javno dražbo. Varščino je treba nakazati predno bo javna dražba.
Varščina pa se lahko položi taudi v gotovini direktno komisiji na dan dražbe, najkasneje 30 nminut pred pričetkom dražbe.
Posebna komisija pri prodajalcu bo izvedla javno dražbo, dne 22. 04. 1988 ob 10.00 uri v prostorih vodstva Stanetova 4, Celje.
S podrobnostmi se interesenti lahko seznanijo pred javno dražbo v Kovinotehni Celje, Delovna skupnost službe pravne pomoči, Mariborska 7, telefon 32-851 (063).

RADIO VELENJE ● RADIO VELENJE

Program

Odslej bomo na straneh Našega časa redno objavljali program Radia Velenje, da boste tako poslušalci lažje izbirali oddaje, ki vas zanimajo.

Z mesecem aprilom pa uvajamo na Radiu Velenje nekatere novosti, ki smo jih začrtali v letošnjih programskih usmeritvah. Potrdila sta jih naš programski svet in skupščina Centra za informiranje, propagando in založništvo.

Čas oddajanja bomo podaljšali. Žal nam finančne možnosti ne dopuščajo, da bi povečali število oddaj. Še naprej bomo torej oddajali štirikrat tedensko. Ob ponedeljkih, sredah in petkih pa se bomo od jutri dalje oglašali že ob 15. uri. V naš program bomo vključili osrednjo informativno oddajo ljubljanskega radia. Te tri naše oddaje pa bodo trajale do 19. ure.

V naš program vnašamo tudi vrsto vsebinskih sprememb. Obdržali in še poglobili bomo vlogo nosilca obveščanja v Šaleški in Gornjesavinjski dolini. S svojim poročanjem se bomo vključevali v vsa področja družbenega življenja v teh okoljih. Program pa bomo seveda popestrili s prispevki s kulturno umetniškega, kulturno zabavnega in glasbenega programa. Pri tem bodo imeli prednost domači ustvarjalci.

Še posebej bomo v naših oddajah poudarjali vlogo poslušalcev. Ti ne smejo biti le pasivni sprejemalci informacij, ampak aktivni sooblikovalci programa. Zato bo še več neposrednih oddaj, v katerih sodelujejo poslušalci s svojimi mnenji, sugestijami, vprašanji . . .

Radio mora biti živ in aktualen, zato potrebuje čim bolj svobodno radijsko shemo. Vanjo pa smo vseeno vpletli določen koncept oddaj.

In zdaj je tu program Radia Velenje za naslednji teden:

PETEK, 1. aprila: 15.00 Začetek sporeda, 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Kdaj, kje, kam; 16.30 Iz delegatskih klopi (predstavili bomo letošnjo občinsko resolucijo); 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 3. aprila: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat; 12.30 Konec opoldanskega oddajanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 4. aprila: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kam; 16.30 Obiskali smo . . .; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe;

SREDA, 6. aprila: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kam; 16.30 Naša krajevna skupnost; 17.00 Mi in Vi (oddaja v živo — tokrat bomo govorili o vpisu v srednje šole) — oddaja traja do 18.55. ure, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.55 Poročila.

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju frekvence 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za Vaše čestitke *in pozdrave, obvestila, reklame,* sprejemamo na upravi centra za informiranje, propagando in založništvo, vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa od 13. do 16. ure. Vse informacije dobite po telefonu (063) 855 450.

veko

Zbor delavcev VEKO Velenje objavlja naslednja prosta dela in naloge za določen čas:

— SALDAKONTI KUPCEV IN DOBAVITELJEV

Pogoji:

V. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske smeri
— opravljen pripravniški staž
Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas s polnim delovnim časom.

Za razpisana dela in naloge naj kandidati pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 8 dneh po objavi razpisa na naslov:

VEKO Gradbena obrtna zadruga Velenje
Stari trg 36
63320 Titovo Velenje

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku objave.

OBČINSKA SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE VELENJE

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
GORENJE-SERVIS	dipl. ing. računalništva ali dipl. ing. elektrotehnike	— vodja sektorja informatike	5	nč	30	750.000	1
GORENJE-SERVIS	dipl. ing. prometa ali dipl. ing. organizacije dela	— vodja sektorja transporta	5	nč	30	720.000	1
ZDRAVSTVENI CENTER DSSS	dipl. ekonomist	— koordinator plansko-analitske s.	3	nč	15	700.000	1
ZDRAVSTVENI CENTER DSSS	dipl. organizator dela	— organizator informatike	2	nč	15	640.000	1
ZDRAVSTVENI CENTER DSSS	dipl. organizator dela	— vodja službe AOP	3	nč	15	730.000	1
VIZ DSSS	ekonomski tehnik ali strojepiska	— strojepisna dela	1	dč	8	380.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ELKROJ DSSS	ekonomist	— organizator-programer	3	nč	8	500.000	1
ELKTROJ DSSS	računalniški tehnik	— operater-programer	1	nč	8	340.000	1
LJUBLJANSKA BANKA	ekonomski tehnik	— referent za trezorsko poslovanje	3	nč	8	420.000	1
MG SMREKA GORNJI GRAD	strojni mehanik	— vzdrževalec strojev in naprav	1	nč	8	400.000	1
PLANINSKO DRUŠTVO LOGARSKA DOLINA	kuhar	— kuhar v Domu planincev	3	dč	15	400.000	1
PLANINSKO DRUŠTVO LOGARSKA DOLINA	natakar	— natakar v Domu planincev	2	dč	15	300.000	1
PLANINSKO DRUŠTVO LOGARSKA DOLINA	pomožni delavec	— pomožna dela v Domu planincev	6 m	dč	15	250.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodki, ŠT. DEL. = število delavcev

Koledar

ČETRTEK, 31. marca — BENO
PETEK, 1. aprila — HUGO
SOBOTA, 2. aprila — FRANC
NEDELJA, 3. aprila — RIHARD
PONEDELJEK, 4. aprila — IZIDOR
TOREK, 5. aprila VINCENC
SREDA, 6. aprila VILJEM

Mali oglasi

MOPED APN-6 zelo malo rabljen ugodno prodam. Prodam tudi 2 dela sedežne garniture. Telefon 856-772.

GLEVSKI GNOJ PRODAM IN GA DOSTAVIM NA DOM. Telefon 858-404.

ROLETE IN ŽALUZIJE V VSEH BARVAH IN VELIKOSTIH IZDELUEMO in vgrajujemo. Telefon 24-296.

OSEBNI AVTO LADA 1600 prodam. Telefon 881-065.

40 % CENEJE PRODAM PRALNI STROJ, hladilnik, električni štedilnik, garderobno omaro in likalni stroj. Telefon od 18. do 20. ure, 858-508.

OPEL KADET, letnik 1976, prodam. Telefon 856-478.

OSEBNI AVTO GS PRODAM za rezervne dele. Telefon 855-437, popoldan.

BARVNI TV GORENJE ELECTRONIC, gumi čoln Maestral — 9 z motorjem Tomos 4,5 prodam. Telefon 857-485, zvečer.

DELAVNICO 150 m² in atrijsko hišo — oboje zgrajeno do strehe, blizu Gomilskega, prodam. Telefon 721-051.

SALONITNE PLOŠČE, VALOVITE, nove, temnorjave barve 1 m × 1,25 m, ugodno prodam. Telefon 853-200, popoldan.

V ŠOŠTANJU PRODAM HIŠO Z VRTOM, mestno centralno in telefonom. Telefon 882-196.

V TITOVEM VELENJU PRODAM TROSTANOVANJSKO HIŠO, z večnamenskim prostorom na odlični lokaciji. Pisne ponudbe *pošljite na p. p. 1463320.*

ČRNOBELI TV GORENJE 180 ET, star 3 leta in otroški voziček Tribuna prodam po ugodni ceni. Telefon 855-000.

PEG, otroški voziček, prodam. Cena 20 M, telefon 854-720.

IŠČEM KAKRŠNOKOLI POPOLDANSKO honorarno delo. Ponudbe pod šifro »Vesten«.

FIAT 126 P, letnik 1980, dobro ohranjen, ugodno prodam. Telefon 857-436.

R-4 GTL, marec 1985, 40.000 km, prodam za 5 M. Telefon 882-340.

INŠTRUIRAM SLOVENSKI JEZIK. Telefon 891-107.

RABLJEN PRALNI STROJ GORENJE UGODNO PRODAM. Telefon 853-321 — interna 439, dopoldan.

STAREJŠO STANOVANJSKO HIŠO PRODAM z lepim vrtom blizu asfaltne ceste, v hiši sta elektrika in vodovod, oddaljeno od Titovega Velenja 10 km. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Primerno tudi za vikend«.

NA SONČNEM KRAJU BLIZU ATOMSKIH TOPLIC prodam star vinograd, 3000 m² zemlje, nadomestna gradnja, asfalt, voda, elektrika na parceli, cena 8 milijonov, telefon 858-715, samo po 14. uri.

PRODAM ZASTAVO 126 p, letnik 1982, registrirano do marca 1989, 38.000 km, garažirano, cena po dogovoru. Telefon 881-296

LADO, letnik 1975, registrirano do marca 1989, prodam. Telefon 853-656. Zreče, Cesta na Roglo 11E.

IŠČEM SOBO ZA SAMSKO ŽENSKO. Telefon 853-712.

SENO UGODNO PRODAM. Informacije Bočna 64, Šmartno ob Dreti.

MOTOR APN-6, star 8 mesecev, prodam po ugodo ceni. Telefon 882-775.

APN-6, Maestral — 9 (40 SM) prodam. Telefon 858-268, popoldan.

PRODAM GRADBENO UTO 6 × 4. Telefon 882-774.

ZASTAVO 101, garažirana, prevoženih 75000 km, prodam. Telefon 856-381, interna 212, dopoldan.

NOV ŠTEDILNIK GORENJE, 4 elektrika, 60 cm širine, prodam. 20 % ceneje. Telefon 882-139.

HI-FI KOMPONENTE GRUNDIG PRODAM. prodam tudi ojačevalec, tuner, dvojni kasetofon, zvočnike in omarico. Cena 87 SM. Informacije po telefonu 857-813.

PRODAM KRAVO, BREJO 7 mesecev, TAM 2001, letnik 1978, keson 4 m, tračni cirkular za obrezovanje lesa. Telefon 854-186.

ZA POLOVIČNO CENO PRODAMO VEČ m² novega itisona (tekači in preproga), 4,6 m × 1,7 m, nov topli pod ter rabljen pralni stroj (200.000 din). Telefon 853-101. V. Šmajs.

PRODAM TOMOS AVTOMATIC STAREJŠEGA TIPA, zelo dobro ohranjen. Telefon 858-883 po 15. uri.

NUJNO PRODAM MOTORNO KOLO TOMOS APN-6, letnik 1985, zelo dobro ohranjen in jadralno desko Levant z jadrom. Telefon 882-326 ali Cesta J. Ulriha 32, Pesje.

PRODAM GOLF, letnik 1979, prevoženih 75.000 km, cena cca 600 SM. Telefon 856-784 od 18. do 20. ure.

PRODAM ZMRZOVALNO SKRINJO 350 litrsko. Telefon 855-319.

KUPIM GRADBENO BARAKO, telefon 855-712 dopoldan ali 856-183 popoldan.

VIKEND PRODAM. 750 m² zemlje, primerne za rejce živali, dostop z avtom, možnost kasnejše zidave. Informacije po telefonu 855-242.

KUHINJO UGODNO PRODAM. telefon 853-871.

LADO 1200, letnik 1979, nujno prodam, ter R-6 848 ccm po delih prodam. Telefon 856-972.

STANOVANJE, manjšo kmetijo, dam v najem. Šentilj pri Titovem Velenju. Naslov za informacije Jaka Prek, Radmirje 21, Ljubno ob Savinji. Telefon 840-160.

PRODAM GRADBENO UTO, 3 × 4 m salonit kritine. Franc Vodovnik, Prihova 59, Nazarje.

Dežurstva

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU:

Od 1. aprila do 8. aprila 1988 **dr. Ivo Zagožen,** Jerihova 23, Titovo Velenje, tel. 858-704.

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:

2. aprila in 3. aprila 1988 **dr. Miroslav PAVLOVIČ,** Petra Stanteta 13, Titovo Velenje.

DEŽURNI ZDRAVNIKI:

Četrtek, 31. marca dnevni dežurni **dr. Smonkar,** nočni **dr. Šolar.**

Petek, 1. aprila dnevni dežurni **dr. Renko,** nočni **dr. Kočevar.**

Sobota, 2. aprila glavni dežurni **dr. Žuber,** notranji **dr. Zupančič.**

Nedelja, 3. aprila glavni dežurni **dr. Žuber,** notranji **dr. Zupančič.**

ZDRAVSVENI CENTER VELENJE

Izvršni odbor delavskega sveta delovne skupnosti skupnih služb

objavlja prosta dela in naloge:

1. KOORDINATORJA plansko analitske službe

Pogoji:
— diplomiran ekonomist oz. ekonomist
— delovne izkušnje 3 oz 4 leta na podobnih nalogah
— poskusno delo 90 dni

2. VODJA SLUŽBE za informatiko (AOP)

Pogoji:
— visoka izobrazba ustrezne smeri
— 3 leta delovnih izkušenj
— poskusno delo 90 dni

Možna rešitev stanovnjskega problema po dogovoru.

3. ORGANIZATOR informatike AOP)

Pogoji:
— visoka izobrazba ustrezne smeri
— 2 leti delovnih izkušenj
— poskusno delo 90 dni

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, 63320 Titovo Velenje, Vodnikova 1. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

gorenje

DO GORENJE GOSPODINJSKI APARATI IN DO GORENJE NOTRANJA OPREMA

Na osnovi sklepov DS omenjenih DO se na
JAVNI LICITACIJI
odprodajo naslednja osnovna sredstva

zap. št.	NAZIV	kom	izklicna cena kom
	DO GOSPODINJSKI APARATI		
1.	Stiskalnica ex. 55 t ILR št. 502224567	1	5.000.000,—
2.	Stiskalnica ex. 55 t ILR, št. 025518262	1	5.000.000,—
3.	Stroj vrtalni namizni	1	600.000,—
4.	Stiskalnica frikcijska 80 t št. SSP 115/418	1	2.500.000,—
5.	Stiskalnica ex. 63 t, št. 246/1	1	5.000.000,—
6.	Stroj brusilni IKOS	1	500.000,—
7.	Stiskalnica ex. 8 t, št. 54956	1	3.000.000,—
8.	Viličar plinski 2 t, št. 17332	1	300.000,—
9.	Deska risalna	3	30.000,—
10.	Viličar hidravlični-ročni	1	61.000,—
11.	Stroj vrtalni namizni št. 5	1	98.000,—
12.	Stroj vrtalni namizni BAGAT št. 1410221	1	74.430,—
13.	Stroj za brizganje plastike TRIULZI 2000	1	20,000.000,—
	NOTRANJA OPREMA		
14.	Žaga krožna VKŽ, št. 223	1	450.000,—
15.	Stroj rezkalni kopir. za les, št. 9694	1	1.200.000,—
16.	Mizni rezkar ŠTIFEI FULDA	1	350.000,—
17.	Oblič elek. ročni (samo ohišje)	1	7.000,—
18.	Naprava za nanos lepila	1	100.000,—
19.	Stroj vrtalni NOTMEYER (moznič arka)	1	3.000.000,—
20.	Stroj za zabijanje moznikov, št. 2254573	1	80.000,—
21.	Stroj računski el. OLYMPIA, št. 20173	1	10.000,—
22.	Stroj računski FAČIT, št. 1003115	1	5.000,—
23.	Stroj rezkalni KREBS Leibzig	1	1.500.000,—
24.	Kompresor SLA 600 LIAVTOKLAVE	1	400.000,—
25.	Vibrator WAKER Fu 3/42 št. 563	1	200.000,—

Licitacija bo 9. aprila v banketni sobi TOZD Gostinska enota v DO Gospodinjski aparati, Partizanska 12, Titovo Velenje s pričetkom ob 8. uri.

Ogled je možen eno uro pred pričetkom licitacije v skladišču osnovnih sredstev. Interesenti morajo pred pričetkom licitacije vplačati 10 % polog od izklicne cene. V ceni ni vračunan prometni davek. Vsa plačila bomo vršili preko DO Commerce TOZD Maloprodaja.

Na licitaciji lahko sodelujejo tako uporabniki družbenih sredstev kot tudi delovni ljudje in občani.

Pred pričetkom licitacije morajo pravne osebe za posamezno pozicijo za varščino predložiti barirani ček ali dokazilo o vplačilu (5 izvod virmana) in pooblastilo DO.

V SPOMIN

29. marca je minilo leto, ko si nas za vedno zapustila naša ljuba mama in stara mama

Marija Hojan

iz ulice Veljka Vlahoviča 65
v Titovem Velenju

Naša srca so strta od bolečine, vendar polna neizmerno lepih spominov in zahvale za vse, kar si nam dala.
Za vedno nam boš ostala v lepem spominu.
Vsem, ki se je kakorkoli spominjate, postojite ob njenem mnogo preranem grobu, ji prinašate cvetje in prižigate svečke iskrena hvala!

Neutolažljivi: sinova Silvo in Stanko, hčerki Stanka in Romana z družinami.

Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti . . .
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker tebe ni.

(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, sina in brata

Jožeta Slapnika

1947—1988

se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam pomagali v najtežjih trenutkih, darovali vence in cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.
Posebno se zahvaljujemo družinama Božič in Koren, njegovim sodelavcem RLV TOZD Jama Preloge, OOZS RLV TOZD Jama Preloge, operacijskemu oddelku bolnišnice Slovenj Gradec, častni straži, pevskemu zboru Kajuh, godbi, govornikom tovarišem Notesbergu, Kolarju in Drevu, Centralni pripravi GA Gorenje, MGA Gorenje Nazarje, tovarišema Novak in Ožir, učencem 2 a razreda OŠ Karel Destovnik Kajuh in gospodu duhovniku za opravljen obred ter vsem, ki ste nam izrazili sožalje.

Žalujoči: žena Danica, hčerki Sonja in Andrejka, mama, brata in sestri z družinami ter ostalo sorodstvo.

Ni več ne trpljenja, ne bolečine
življenje je trudno končalo svoj boj.

ZAHVALA

Vsi, ki nas je imela rada in je živela za nas, smo ostali neutolažljivi, ker nas je v 79. letu starosti za vedno zapustila naša ljubljena mama in stara mama

Terezija Stropnik

iz Lepe njive

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.
Zahvaljujemo se dr. Stuparju in posebno dr. Menihu za lajšanje njenih bolečin, govornici, sodelavcem TGO Gorenja ter duhovniku za opravljen obred.
VSEM ŠE ENKRAT ISKRENA HVALA!

Žalujoči: vsi njeni

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica in sestra

Helena Janežič

rojena 30. 3. 1904 v Topolšici
z večletnim bivanjem v Titovem Velenju

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom in znancem ter prijateljem za darovano lepo cvetje in spremstvo na njen tihi dom v Podkraju, dne 18. marca 1988 v Titovem Velenju.
Hvala strežnemu in zdravstvenemu osebju doma za varstvo odraslih Titovo Velenje in bolnišnice Topolšica za nego in skrb, kot vsem, ki ste jo tu obiskali.
Hvala za opravljeni obred Župnijskemu uradu sv. Martina Titovo Velenje, upokojencem iz Titovega Velenja in pevcem iz Šoštanja.

Žalujoči: sin Franci, sin Roman z ženo, hči Angela z možem, vnuki Roman, Dušan in Roman z družinami, sestra Marija z družinami ter ostali sorodniki.

Posvet o dograjevanju volilnega sistema

Proti kratkoročnim rešitvam

Letošnje volitve so nas mnogo bolj razvnele kot smo bili doslej navajeni. Pa saj ni čudno, nekatere novosti, so pripomogle k temu, da je prevladal občutek o možnosti izražanja bolj avtentičnih interesov baze. S tem občutkom je seveda porastla tudi zavzetost občanov, ki so jo stopnjevala še številna razmišljanja o volilnem sistemu in volitvah ter o možnostih in načinih za njuno izboljšanje, objavljenih v različnih sredstvih obveščanja.

Sedaj so naše »male volite« prišle v sklepni krog. Po občini pa delegate za republiško kandidacijsko konferenco še nikoli doslej niso izbirali tako skrbno kot tokrat. To dokazuje, da so že mali premiki v volilnem sistemu vnesli več zanimanja, saj ljudje vendar menijo, da je volilni sistem pomemben del političnega sistema in da bomo z večjo demokratičnostjo na tem področju, z bolj neposrednim izborom kandidatov na odgovornih političnih dolžnostih, hitreje zlezli iz krize.

V razpravah o ustavnih spremembah, ki sedaj potekajo po občinah, zato tudi volitve in volilni sistem zavzemata pomembno mesto.

V naši občini je bil posvet o dograjevanju volilnega sistema, prejšnji četrtek v Stiskarni. Razprava je bila živahna in ker je marsikatero vprašanje ostalo nedorečeno, so se udeleženci dogovorili; da se sestanejo ponovno, tokrat 14. aprila ob 18. uri prav tako v Stiskarni.

Na posvetu so prisotni skušali kar najbolj argumentirano odgovoriti na dve zelo obsežni vprašanji. In sicer ali novi predlogi za izboljšanje volilnega sistema, zagotavljajo večjo vlogo delovnih ljudi in občanov na določanje nosilcev delegatskih in drugih funkcij ter, ali ti predlogi zagotavljajo krepitev osrednje vloge skupščin.

»Razpravljalci so že takoj v uvodu menili,« je poudarila Nada Zavolovšek-Hudarin, predsednica te delovne skupine, »da je potrebno nameniti posebno pozornost vsebini odločanja, kajti le če bo delegat resnično odločal, bo zaživel tudi celotni sistem. Slediti moramo logični izpeljavi temeljev družbenopolitičnega sistema ter se izogibati raznim tujkom oziroma rešitvam le za ta trenutek ali za konkretnega posameznika.«

Najbolj je razpravljalce razvnela, tudi sicer med občani najaktualnejša tema, neposredne volitve. Sklepna misel je bila, da za krepitev vloge delovnih ljudi in občanov ni najpomembnejši način glasovanja. Če pa je to odločanje na neposrednih volitvah, je potrebno opredeliti nivoje do katerih naj le te sežejo, ter funkcije, ki jih je možno na takšen način izbirati.

Zagotoviti je potrebno tudi stalne kadrovske priprave in jasno opredeliti kriterije kadrovske politike, možni kandidati pa morajo svoje poglede na dogajanja javnosti predstaviti pravočasno.

Razpravljavci so bili tudi proti dvema temeljnima kandidacijskima konferencama in so predlagali, da bi bila v manjših krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah kandidacijski telesi zbor občanov ali zbor delavcev. Zavzeli so se tudi za to, da ima vsak delegat na temeljni kandidacijski konferenci možnost predlagati dodatnega kandidata, ki je uvrščen na kandidatno listo, če dobi tretjino glasov.

Imeli so tudi pripombe na način oblikovanja skupščin krajevnih skupnosti. Tu so predlagali neposredne volitve, obenem pa menili, da ni potrebno, da so v skupščini (oziroma v svetu) fKS delegati združenega dela.

Razpravljalci so menili, da je kljub temu, da imamo v občini Velenje doslej slabe izkušnje z odprtimi listami, potrebno s takšnim postopkom nadaljevati in to na vseh ravneh odločanja. Poleg tega so se zavzeli za enoten postopek kandidiranja in izvolitve predsednika in članov izvršnega sveta. Predlagali so, da bi postopoma ukinili predsedstvo SRS ter da bi kandidate za predsedstvo SFRJ iz posamezne republike obravnavali tudi v drugih republikah. Z mnogimi argumenti so podprli predlog, da bi bila skupščina SFRJ oblikovana le z enim enotnim zborom v katerem pa bi morala ostati dosedanja struktura, ne bi smeli ukiniti paritete, najpomembnejše odločitve pa bi tudi v prihodnje morali sprejemati s konsenzom. Ko so govorili o delovanju zbora občin republiške skupščine, so menili, da bi bilo primerneje, če bi bili tu stalni delegati, kar večina občin praktično že uresničuje.

V razpravi so še opozorili, da so predkandidacijski in kandidacijski postopki zelo zapleteni in med volilci povzročajo apatičnost, saj zlasti v združenem delu kar naprej potekajo volitve. Ta problem pa bi se začel pojavljati tudi v krajevnih skupnostih, če bi bil osvojen predlog, da bi ločili volitve v skupščine SIS in družbeno politično skupnost.

B. ZAKOŠEK

ZŠAM Titovo Velenje

Odgovornost voznikov pred njihovimi delovnimi razmerami

Skupščina Združenja šoferjev in avtomehanikov iz Titovega Velenja, ki je bila v dvorani gasilskega doma, je potekala v stilu nekajletne problematike in posledic povezanih s poklicem voznika in nekoliko v senco odrinjene vloge avtomehanika. Prav to pa je bilo tudi izpostavljeno kot nadaljna osrednja naloga programu dela Združenja poleg potrebe po večjem povezovanju delavcev v tem poklicu na ravni delovnih organizacij. Ocena delovanja celotne organizacije je bila dobra. Čeprav se včasih nakazuje dvotirnost delovanja članov ZŠAM, ki delujejo izven avto šole, je bilo slišati več ocen (in tudi izkušnje od drugod), da je prav šola duša organizacije, z denarnimi sredstvi ter delovnimi člani.

Zato je bila izražena želja in potreba, da tudi v bodoče teče sodelovanje po enakem konceptu, ob povezovanju vseh zainteresiranih delovnih sredin in strokovnjakov s področja prometa, transporta, vzdrževanja ter prometno varnostnih ter vzgojnih teles in organizacij.

Ko so gostje iz sosednjih organizacij ZŠAM pozdravili delegate, so povedali, da se strahovito povečuje zahteva po odgovornosti poklicnih voznikov, prav nič pa se ne izboljšujejo pogoji dela (vožnje, prevoza, varnosti). Ob skorajšnjem sprejetju novega temeljnega zakona o varnosti v cestnem prometu, ki se, mimogrede povedano, pripravlja brez sodelovanja poklicnih voznikov, bodo najbolj občutili vso ostrino ukrepov prav ti. Zakon, ki bo rigorozno »podražil« kazni za prekrške in gospodarske prestopke ter kazniva dejanja v zvezi s cestno prometno varnostjo, bo obvezal šoferje za periodično preizkušanje znanja, višjo kakovostno raven usposabljanja poklicnih voznikov ter represivno ukrepanje ob ponavljajočih kršitvah, bo NUJNO vplival na treznejše ravnanje v cestnem prometu. Bo pa povzročil nove težave delavcem, ki so takorekoč »doma kar na cesti«. O potrebi po previdnejši uporabi prometnih površin in prometnih sredstev je spregovoril tudi predstavnik OK SZDL, tovariš Budna. Menil je, da je promet in transport, kot gospodarska panoga, izjemnega pomena za naše gospodarjenje, zato je potrebno delavce in organizacije iz te stroke enakopravnejše vpeti v družbeno dogajanje in jim dati večjo veljavo. Ta »treba« pa mora dobiti vsebinski pomen v upoštevanju vrednotenja dela avtomehanikov in poklicnih voznikov, v kvaliteti izobraževanja za poklic in vozniška dovoljenja, v izdelavi prometno varnostne in komunalne infrastrukture ter signalizacije, ki bo omogočala normativni pretok prometa in materiala.

Kolikšnega pomena je delovanje prometa, je s prispodobo poudaril dipl. prometni inženir Tone Prislan (ZŠAM Mozirje) — KOT JE ZA ČLOVEKA POMEMBNA KRI, JE ZA ŽIVLJENJE IN DELOVANJE DRUŽBE POMEMBEN PROMET.

Občni zbor je izvenel v prizadevanjih za boljše delo, žal pa so o tem povedali »skoraj vse posredni udeleženci v prometu. Šoferji so »modro« (?) molčali, ali pa mogoče niso prišli do besede. V delovnem načrtu za tekoče leto so tudi naloge, ki bi naj dajale priložnost tudi za tovariško dogovarjanje, strokovno izpopolnjevanje in športno udejstvovanje. Da so šoferji tudi kulturni, je bilo videti na proslavi, saj je pevski zbor pod vodstvom zborovodje tovariša Glavnika, zapel dve lepi pesmi, eno od furmanov, kot nostalgijo prelepim furmanskim časom v spomin.

Jože MIKLAVC

Najboljši smučarji Gorenja

Tradicionalnega srečanja smučarjev štirih delovnih organizacij Gorenja iz Titovega Velenja, Slovenj Gradca, Mute in Ruš se je udeležilo nad 50 tekmovalcev, ki so se pomerili v veleslalomu na Kopah. Tokrat so bili najuspešnejši tekmovalci iz Titovega Velenja, ki so združeni zastopali delovne organizacije in skupnosti Gorenja v Titovem Velenju in Nazarjah.

Izidi: Ženske A: Magda Cigale, 38,54, 2. Zdenka Šmigovc 40,48, 3. Andreja Cesar 40,88 (vse Gorenje Titovo Velenje), ženske B: Franja Knez (Gorenje Titovo Velenje) 37,69, Ana Kraker (Gorenje Muta) 40,45, Vitka Hernaus (Gorenje Titovo Velenje) 41,46, ženske C: Marica Mogilnicki (Gorenje Titovo Velenje) 58,37. Moški : Robert Prušek 32,17, Aleš Pušnik 32,41, Bojan Naraločnik 32,76 (vsi Gorenje Titovo Velenje), moški B: Vili Santner (Gorenje Fecro) 31,58, Zdenko Purnat (Gorenje Titovo Velenje) 32,53, Bojan Požgan (Gorenje Muta) 32,61, moški C: Drago Drev 32,88, Teobald Zorko (oba Gorenje Titovo Velenje), Janko Osrajnik (Gorenje Muta) 33,93, moški D: Hinko Gregor (Gorenje Fecro) 34,91, Franc Kompare 42,88, Franc Kompare (oba Gorenje Titovo Velenje) 45,51.

Ekipno: Gorenje Titovo Velenje 239,04, Gorenje Muta 250,51, Gorenje Fecro 266,44, Gorenje Metalplast.

Muzejske zbirke spet na ogled

Od 1. aprila dalje bodo muzejske zbirke na gradu spet odprte za obiskovalce vsak dan od 9. do 12. ure in od 16. do 19. ure. Ob ponedeljkih bo zaprto. Odprto je tudi gostišče Grajski hram in to vsak dan od 9. do 22. ure.

Obisk v »mokri« knjižnici

Že navajeni poplav

V velenjski knjižnici so že kar navajeni poplav. Vzroki zanje so dotrajani radiatorji in obnove potrebna toplotna postaja.

»Takšne poplave kot je bila pred štirinajstimi dnevi, pa do sedaj še ni bilo« so dejale obupane knjižničarke, ki so v mrzli knjižnici reševale in »popravljale« poškodovane knjige, ki jih ni bilo malo. Že pri zadnji večji poplavi, novembra lani, je bilo poškodovanih skoraj devetsto knjig, od tega jih je bilo skoraj polovica uničenih. Te bodo morale odpisati. Nesreča je tudi ta, da je novembrska poplava prizadela pionirski oddelek, med uničenimi knjigami pa so v glavnem pravljice, ki jih je danes v knjigarnah zelo malo, ker pač ni ponatisov.

Pri nedavni poplavi se je voda razlila po vseh treh nadstropjih velenjske knjižnice. Najhuje je bilo znova na pionirskem oddelku in v kletnih prostorih. Čeprav so na pionirskem oddelku vodo izsesali, so bila tla kar nekaj časa še vlažna. To pa za ohranjene knjige ni najbolje. Tudi v kleti je nastalo precej škode, saj je poplava močno prizadela depo časopisov, katalogov, razglednic, poškodovani so plakati, matični katalog velenjske knjižnice in nove, še nerabljene knjige.

Kulturni center je v zadnjih dveh mesecih namenil za popravilo radiatorjev kar štiri milijone dinarjev. Koliko pa je škode na knjigah, inventarju, . . .? To najbolje vedo v Kulturnem centru, kar pa ni dovolj. Dovolj niso tudi le njihova prizadevanja za popravilo toplotne postaje, saj so odvisni od širše družbenopolitične skupnosti. Torej se bodo poplave v našem knjižnem hramu vrstile še naprej in tako uničevale vedno dražje knjige.

Upamo lahko, da se bo v kratkem času našel denar za popravilo in obnovo toplotne postaje v knjižnici, in da v prihodnje ne bomo poročali o podobnih katastrofah, ampak o popravilu »krivca«.

»Nimamo denarja za popravilo in celoten projekt ni v naših rokah«, so spet potožile knjižničarke.

Denar za odpravljanje škode po poplavah in za popravilo radiatorjev se vedno najde, torej ga je treba poiskati tudi za popravilo postaje. Tudi tu se kaže slab položaj kulture in njeno finančno stanje. Če ni denarja za popravilo ali ga bo za nakup novih knjig, kajti tako veliko število uničenih knjig bi morali nadomestiti. Knjižnica je bila zaradi nesreče zaprta cel teden.

Matjaž Krnovšek

Francesco Napoli v Titovem Velenju

Glasbeno-lepotni spektakel

V Rdeči dvorani v Titovem Velenju bo v soboto, 16. aprila, ena največjih kulturno zabavnih prireditev v Sloveniji — glasbeno lepotni spektakel v organizaciji diskoteke Super Fleck in časopisa Kaj. V polfinalnem tekmovanju za miss Slovenije se bo gledalcem oziroma obiskovalcem predstavilo 40 lepotic.

Pa ne le to! Organizatorja pripravljata sploh zanimiv program. V njem bodo sodelovali trenutno zelo popularni izvajalci zabavne glasbe **Francesco Napoli, Agropop, Srebrna krila, Četrta dimenzija, Big Ben, Simona Weiss, humoristi, plesne skupine, mopet show.**

Prireditev bo zelo dolga saj bo trajala kar od 20. do 6. ure zjutraj. Organizatorja bosta poskrbela tudi za prevoze iz raznih smeri Slovenije. Vstopnice za ta glasbeno lepotni spektakel so že v prodaji v diskoteki Super Fleck po 5 tisoč dinarjev. Na dan prireditve pa bodo po 8 tisoč dinarjev. Zanimanje za prireditev je zelo veliko, zato jo bodo ponovili **naslednji dan** in to v Ajdovščini s pričetkom ob 19. uri. H. Jerčič

Francesco Napoli

Ajdovščina:Šoštanj 16:15

Dvanajst minut brez zadetka

Šoštanjski rokometaši so v minulem kolu gostovali v Ajdovščini in z istoimenskim moštvom tesno izgubili s 15:16 (9:11). Domačini so sicer hitro povedli s štirimi zadetki, vendar se gostje niso predali in so 17 minut pred koncem zamudili priložnost, da izenačijo. To jim je uspelo dvanajst minut pred koncem srečanja, ko je bil rezultat 15:15. Žal je bil to njihov zadnji zadetek, saj vse do zadnjega sodnikovega žvižga niso dosegli nobenega več, domačini pa enega in si z njim zagotovili obe točki. V prihodnjem kolu bi se morali doma pomeriti z Jadranom iz Kozine, vendar je srečanje preloženo.

V Ajdovščini so igrali: Vajdl, Dremelj, Krejan 3, Ramšak 1, Ojsteršek, Plaskan 4, Požun 1, Štrigl 1, Lesjak 2, Vrečar 3, Rozman in Gradišnik.

Velenjčanke doma s Podravko

Rokometašice Velenja so svoji zadnji dve prvenstveni srečanji preložile, znova pa se bodo za točke pomerile v soboto. V Rdeči dvorani se bo ob 18. uri pričelo srečanje s Podravko. Tekma bo torej v soboto v Titovem Velenju in ne v Koprivnici, kot je bilo ponekod pomotoma objavljeno.

Ljubno ob Savinji

Ustanovili kajakaški klub

Konec prejšnjega tedna so na Ljubnem ob Savinji ustanovili kajakaški klub »Savinja«. Klub bo deloval v okviru ZTKO občine Mozirje, združuje pa ljubitelje kajakaštva iz Savinjske in Šaleške doline. Sedež kluba bo v Juvanju kjer že nekaj uspešno deluje kajakaška šola, klub pa je seveda njeno nadaljevanje. Ob vzgoji kajakašev bo klub skrbel za razvoj kajakaštva v Gornji Savinjski dolini, ki ima lepe možnosti zaradi brzice čudovite Savinje še kako omogočajo, obenem pa je to lep prispevek k bogatitvi sicer pičle turistične ponudbe. Vsi, ki jih karkoli zanima v zvezi s članstvom v klubu in kajakaško šolo, lahko dobijo podatke na sedežu kluba, ali pri predsedniku Roku Šribarju v Šempetru na telefon 701-210.

MILIČNIKI SO ZAPISALI

VLOMIL V GARDEROBO AVTOBUSNE POSTAJE

20. marca je izginil radiokasetofon iz garderobe avtobusne postaje v Titovem Velenju. Vlomilcu so miličniki že na sledi.

IZGINILO MOTORNO KOLO

Miličniki beležijo v teh pomladnih dneh veliko kraj koles, motornih koles in delov osebnih vozil. Med drugim je 22. marca neznanec ukradel kolo z avtomobila Š. K., parkiranega na Cesti talcev v Titovem Velenju. 27. marca pa je doslej še neznani storilec ukradel moped Tomos modre barve, last Vladimirja P.

BREZ 110 TISOČAKOV

Iz garderobe trgovine Planika je 23. marca neznana ženska ukradla denarnico s 110 tisočaki Boženi N.

POŠKODOVAL GA JE Z NOŽEM

Na Starem trgu v Titovem Velenju se je 25. marca malo po 22. uri sprla skupina moških. Med prepirom je neznanec z nožem ranil Milana B. in ga poškodoval, tako da je moral iskati zdravniško pomoč na kirurškem oddelku v Celju.

OBJESTNI MLADOLETNIKI

Na Trgu mladosti v Titovem Velenju je skupina mladoletnikov 27. marca v zgodnjih jutranjih urah razbijala luči ter trgala z avtomobilov registrske tablice in ogledala. Posredovali so miličniki, vročekrvneže pa seveda čaka še zagovor pri sodniku za prekrške.

Iz sodnih klopi

Višje sodišče omililo kazen

Novembra leta 1986 se je v Ravnah pri Šoštanju zgodila prometna nesreča zaradi katere je umrla Stanislava Zaljuberšek. Franc Orešnik (1936) iz Kosovelove 22 v Titovem Velenju je vozil tovornjak po makadamski cesti iz Šoštanja proti Ravnam, nasproti pa mu je po svoji levi pripeljala voznica z motornim kolesom. Na cesti, široki približno tri metre, je prišlo do srečanja. Ko je voznica pred seboj opazila skupino otrok, je hotela sestopiti z motornega kolesa. Pri tem se je nagnila v levo in nesrečno zadela v levi zadnji bok tovornjaka, ki je peljal mimo. Poškodbe, ki jih je Zaljuberškova dobila, so bile tako hude, da je med prevozom v bolnišnico umrla.

Sodišče prve stopnje — Temeljno sodišče Celje enota Titovo Velenje, ki je imelo to zadevo najprej v obravnavi je menilo, da je Franc Orešnik kriv za hudo kaznivo dejanje zoper varnost javnega prometa, saj na svoji levi strani ni pustil zadostne razdalje med svojim vozilom in vozilom voznice mopeda, pa tudi, ker varno srečanje ni bilo mogoče zaradi ožine, tovornjaka ni ustavil. Zato mu je izreklo kazen leto dni zapora, na kar se je Franc Orešnik pritožil na Višje sodišče v Celju. To je pritožbi Orešnika delno ugodilo.

Višje sodišče je menilo, da prometne nezgode ni mogoče pripisati obtoženčevi brezobzirni vožnji in mu izreklo pogojno kazen — 1 leto zapora, ki pa se ne bo izvršila, če obtoženec v preizkusni dobi dveh let, ne bo storil novega kaznivega dejanja. Sicer pa je to sodišče Orešnikovo pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

(mkp)

nas čas radio velenje — Lestvica — SUPER fleck DISCO KLUB

Ponedeljek, 4. aprila

1. BALLA BALLA II — F. Napoli
2. GET OUTTA MY DREAMS, GET INTO MY CAR (remix) — Billy Ocean
3. I SHOULD BE SO LUCKY — Kylie Minogue
4. I. NEED YOU — B.V.S.M.P.
5. O. K. — Okay
6. TOGETHER FOREVER — Rick Astley
7. O. K. DISCO ITALIA — Roby Brina
8. TELL IT TO MY HEART — Taylor Dayne
9. I NEED YOU — Inxs
10. I. M. NOT SCARED — Eight Wonder

Moj predlog _____

Moj naslov _____